

12th March 1965]

[Mr. Speaker]

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on the 16th March 1965. I also fix 3 p.m. on the 17th March 1965 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, fifteen, a poll will be taken on the 20th March 1965 between the hours of 10 a.m. and 12 noon.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1965-66—cont.

(1) Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous.

(2) Demand No. XXXII—Pensions.

(3) Demand No. XXXIII—Miscellaneous.

(4) Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments.

(5) Demand No. XLVI—Commuted Value of Pensions.

(6) Demand XLVIII—Loans and Advances by the State Government.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,41,08,300 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous’.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிர்வாகத் திறமையையும் பொதுமக்களின் வசதியையும் கருதி, மாநிலம் முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டு, சிறிய மாவட்டங்களை அமைப்பதுபற்றி அரசினர் ஆய்வு செய்யவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்—

‘That the allotment of Rs. 7,41,08,300 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100’.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,88,36,600 under Demand No. XXXII—Pensions’.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கும்போதே இறந்துபோகும் அரசு ஊழியர்களின் மனைவி மார்களுக்கு, அவர்தம் இறுதிக்காலம் வரையும் மக்கள் எத்தனை பேர் இருப்பினும் அனைவருக்கும், மேஜர் ஆகும் வரையில் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்—

‘That the allotment of Rs. 3,88,36,600 under Demand No. XXXII—Pensions be reduced by Rs. 100’.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,92,78,900 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous’.

[12th March 1965]

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, வசூலிக்க முடியாத கடன்களின் உடையையும் காரணத்தையும் பற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

'That the allotment of Rs. 8,92,78,900 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous be reduced by Rs. 100'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,56,37,800 under Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,02,500 under Demand No. XLVI—Commuted value of Pensions'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,85,38,800 under Demand No. XLVIII—Loans and Advances by the State Government'.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, குடிநீர், கழிநீர்க் கால்வாய்த் திட்டங்களுக்காக ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தாராளமாகக் கடன் தரவேண்டும் என்பதையும், தரப்படும் கடன்கள் வட்டியில்லாக் கடனாகவே அமையவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்த என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்—

'That the allotment of Rs. 29,85,38,800 under Demand No. XLVIII—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100'.

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

9-00
a.m.

***திரு. எஸ். முருகையன் :** கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம், பென்ஷன், மாநில அரசினர் வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் முதலிய தலைப்புகளின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரேபணைகளைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாவட்ட நிர்வாகம் கலெக்டர் அவர்களிடையே தலைமையின்கீழ் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த நிர்வாகத்திலே மற்ற பல தரப்பட்ட இலாகாக்களுடைய மாவட்ட தலைமை அதிகாரிகள் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய மாவட்டமாக இருந்தம்கூட, ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு மாவட்ட அதிகாரி ஒருவர்தான் அங்கே இருந்துகொண்டு வருகிறார். அவர் பலபகுதி சளுக்கும் சென்று சர்ஹிப் பார்ப்பதற்கு முடியாத நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார். பொதுவாக, இன்றையதினம் சர்க்கார் ஹரிஜன இலாகாவுக்கு ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கியம்கூட, அந்த இலாகாவுக்கு அளிக்கக்கூடிய பணம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்பட முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஏனென்று சொன்னால் அவர் பல பிரச்சனைகளை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் இதுபற்றி மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டங்களில் தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியம்கூட, இப்பொழுது அது சாத்தியப்படாது என்ற பதில் எங்களுக்கு வந்திருக்கிறது.

12th March 1965] [திரு. எஸ். முருகையன்]

பொதுவாக ஹரிஜன மக்களுடைய நலன்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்றால், பெரிய மாவட்டங்களிலெல்லாம் ஹரிஜன நல இலாகா மாவட்ட அதிகாரிகள் இருவர் போடுவது மிகவும் நல்லது என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்பொழுது மூன்று தாலுகாக்களுக்கும் சேர்த்து ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கென்று ஒரு தாசில்தார் போட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று தாலுகாக்களுக்கு ஒரு தாசில்தார் பார்ப்பது என்றால் அது முடியாத காரியம். அவர் பல பிரச்சனைகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்காக இப்பொழுது ஒரு தாலுகாவிலே பல கிராமங்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் போய் பார்ப்பதற்குக்கூட அவரால் முடிய வில்லை. அவருக்கு ஜீப் வசதியும் கிடையாது. அது ஒரு பெரிய தொல்லை யாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அரிஜன் வெல்பேர் தாசில்தார் களுக்கு உடனே ஒரு ஜீப் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களை அணுகிக் கேட்கக்கூடிய நேரத்தில் “நாங்கள் என்ன செய்யட்டும், மூன்று தாலுகாக்களுக்கு ஒரு ஹரிஜன நல இலாகா தாசில்தார் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்களால் நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, அதற்குத் தகுந்த அதிகாரிகளை நியமிக்காவிட்டால், எந்த குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதோ, அதனுடைய பலனை யார் அடைய வேண்டுமோ அவர்கள் அடைய முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிருக வைத்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாவட்டத்திற்கு ஒரு அதிகாரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டம் பெரிய மாவட்டம். அங்கே மிருக வைத்திய அதிகாரி இன்னொருவரைப் போடும் படியாக ஏற்கனவே வட்டார வளர்ச்சி மன்றங்கூட்டத்தில் நாங்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். அது பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று பதில் வந்திருக்கிறது. இதையும் சீக்கிரம் செய்து தரும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாலுக்கா அலுவலகங்களிலே இப்பொழுது தாலுக்கா சப்ளை அதிகாரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். “ப்ரொக்யூர்மெண்டு” தாசில்தார் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பல தாசில்தார்களும் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டு இருக்கிற காரணத்தினால், பொதுமக்களுக்கு நல்ல முறையில் எதை எதை யாரிடம் அணிக் கேட்கவேண்டும் என்பதற்கு சரியான விளக்கங்கள் தெரிவித்தல். அந்தந்த இலாகா தாசில்தார் யாரோ அவருக்கு எதிராக தனித்தனியாக பெயர் பலகைகள் போட்டு இன்னது இன்ன இடத்தில் கேட்கவேண்டும் என்ற தகவலைச் சொல்வதற்கு தாலுக்கா அலுவலகங்களில் தனியாக ஒரு குமாஸ்தாவை நியமித்தால் செளகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அண்மையில் நடந்த கலவரங்கள் சம்பந்தமாக பல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அடிக்கடி ஒரு இடத்தில் கூடிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால், அண்மையில் நடந்த பல கலவரங்கள் சம்பந்தமாக ஒருவருக்கு ஒருவர் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. இனியாவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அந்தந்தப் பகுதிக்கு அவர் வரும்பொழுது அந்தப் பகுதியில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து பேசி, அந்தப் பகுதிக்கு உடனடியான தேவைகள் எவை எவை இருக்கின்றன, எதை எதைச் செய்யவேண்டும் என்று பார்த்து, அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வரும்பொழுது அதற்காக ஒரு அரை மணி நேரம் ஒதுக்கி வைத்தால்கூட போதும், அது சம்பந்தமாக எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் அல்லது சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், நகராண்மைக் கழகத் தலைவர்களையும் கலந்து பேசினால், உடனடியாக பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உடனுக்குடன் ஒன்றுகூடி

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[12th March 1965]

பேசுவதற்கு முடியாத காரணத்தினால், தொடர்ந்து பல கலவரங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆர்.டி.ஓ.க்கள், மாவட்ட ஆட்சி தலைவர்கள் இதுபோன்ற தகராறுகள் ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடனும் கலந்து பேசினால் பொதுவாக பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தாலுக்கா அலுவலகத்தில் “ஒனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட்” வாங்குவதென்றால் ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய ஹெட்குவார்ட்ஸ் உதவி தாசில்தார்களுக்கு பல வேலைகள் இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் உடனுக்குடன் அதைச் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. ஸ்காலர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு கையெழுத்து வாங்குவது என்றாலும், கிராமப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் தாலுக்கா அலுவலகங்களுக்கு 10, 15 நாட்கள் நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக தனியாக ஒரு குமாஸ்தா நியமித்து, இன்றையதினம் ஸ்காலர்ஷிப் பாரங்களை கொடுத்தால், நாளையதினம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மக்களுக்கு எல்லா வகையிலும் நன்மையாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டம் நடக்கும் பொழுது மாவட்ட நூல் நிலைய தலைவர் அவர்கள் அந்த மாவட்ட மன்ற வளர்ச்சிக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். பல பகுதிகளில் புதிய லைப்ரரிகள் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த தலைவரும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டால், அது சம்பந்தமாக அந்த தலைவரை கலந்து ஆலோசித்து உடனுக்குடன் காரியங்களைச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, மாவட்ட நூலகத் தலைவர்கள் இந்த வட்டார வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களில் ஒழங்கு விற்பனைக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. அதனுடைய தலைவர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். மார்கெட்டில் என்னென்ன சரக்கு வந்தது, என்ன விலைக்கு விற்பது, என்னென்ன வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும், என்றெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்த தகவல்களைச் சொல்லி, கலந்து பேசுவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். கலெக்டரிடம் சொன்னால், ஆகட்டும், கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிடுகிறார். ஆகவே, ஒழங்கு விற்பனைக் கூடங்களின் தலைவர்கள் மாவட்ட ரீதியிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் இந்த கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டால், அதிலே உள்ள குறைபாடுகளை தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

“ஒல்ட் ஏஜ் பென்ஷன்” நாம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தோம். அது இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை நாம் ஒதுக்கிவிட்டோம், அதுவரையில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லலாம். பல வயதானவர்கள், வசதியில்லாதவர்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் இன்னும் பென்ஷன் கிடைக்காமல், வரும், வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பென்ஷன் கொடுத்தவர்களில் இப்பொழுது பல பேர்கள் இறந்திருக்கக்கூடும். ஒவ்வொரு மாதத்திலும் எத்தனை பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அத்தனை பேர்களுக்காவது புதியதாக பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். அல்லது, இதற்காக சற்று அதிகமாக தொகையை ஒதுக்கி, ரொம்பவும் வயதானவர்கள், வேலை செய்யமுடியாதவர்கள், நொண்டிகள், இது போன்றவர்களுக்கு பென்ஷன் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். நாம் எந்தக்

12th March 1965] [திரு. எஸ். முருகையன்]

காரணத்திற்காக பணத்தை ஒதுக்குகிறோமோ, யாருக்காக பணத்தை ஒதுக்குகிறோமோ அவர்கள் அந்தப் பணை நல்ல முறையில் அடைவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள். பொதுவாக, ஒருவர் கடன் மனு செய்தால், அதை அவ்வளவு சீக்கிரம் எளிதில் பெற முடிவதில்லை. பம்பு செட் போடுவதற்கு கடன் வேண்டும் என்று மனு செய்தால், 6 மாதம், ஒரு வருடம் ஆகிவிடுகிறது. இப்பொழுது கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு மனு செய்தால், அதிலே யார் வேண்டியவர்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கொடுக்க மறுத்துவிடுகிறார்கள். உண்மையாகவே பம்பு செட் போடுகிறவர்களுக்கு, அதன் பணை அடையவேண்டும் என்று துடித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அது கிடைப்பதில்லை. யார் கடன் மனு செய்தாலும், அந்தக் கடனை உடனுக்குடன் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், நாம் மான்யமாகக் கொடுக்கவில்லை. கடனாகக் கொடுத்ததைத்தான் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறோம், தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்குத்தான், அவர்களுடைய சொத்தை ஈடாக வைத்துக்கொண்டுதான் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, அந்த வகையிலே உடனடியாக அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

கடன் கொடுப்பதிலே ஒரு கிராமத்திலே 20 பேர்களுக்கு பம்பு செட்டுக்கு கடன் கொடுத்தால், அதிலே 5 பேர்களுக்கு ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒதுக்கி வைத்துவிடவேண்டும். அவர்களுக்கு சட்டத்திலிருந்து சிறிது விதிவிலக்கு கொடுத்தாலும்கூட மிகவும் நல்லது. ஏனென்றால், 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கப்படும் என்றால், அவர்கள் 1½ ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்கள் அதன் பணை பெற முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கடன் கொடுக்கும் வகையில் ஹரிஜனங்களுக்கு சட்டத்திலிருந்து சற்று விதி விலக்கு கொடுத்து, குறிப்பிட்ட அளவுக்கு, அதாவது 25 சத வீதம் கடன் தொகையை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சி மன்றங்களுக்கு கடன்கள் கொடுப்பதிலே பல பாரபட்சங்கள் காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் நகராட்சிக்கும், ஆம்பூர் நகராட்சிக்கும் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக பணம் கொடுப்பது என்று சர்க்கார் அறிவித்தது. அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டன.

நகர சபையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை கட்டவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதேபோன்று தொகையைக் கட்டிவிட்டார்கள். அப்படி இருந்தும், இந்த இரண்டு நகர சபைகளுக்கும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்ே, குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப் படுவில்லை. உண்மையிலேயே திருப்பத்தூரில் குடி தண்ணீருக்காக, மக்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எதனால் கஷ்டப்படுகிறார்கள்? அந்தப் பகுதியிலே, 50 அடி, 60 அடி அல்லது 70 அடி ஆழத்திற்கு கிணறு வெட்டினால்தான், குடிதண்ணீர் கிடைக்கமுடியும். ஆகவே, திருப்பத்தூர் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அமுல் நடத்த, அவர்களுக்குக் கடனைக் கொடுத்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், ஆம்பூர் நகரமும் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறது. அந்த நகரத் திட்டத்திற்கும், சர்க்கார் உடனடியாகக் கடன் வசதி செய்து கொடுத்து, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருவண்ணாமலை குடி தண்ணீர் பிரச்சனை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. நடுவில் இடைத் தேர்தல் வந்த காரணத்தினால், அது தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. ஆகவே, அங்கே குடிதண்ணீர் பிரச்சனை தீர்த்து வைக்கப்பட்டுவிட்டது என்றே நினைக்கிறேன். எந்தக்

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[12th March 1965]

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்தத் தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை வைத்து பாரபட்சமாக இல்லாமல், குடிதண்ணீர் பிரச்சனைக்கு என்ன என்ன வழிகளில் தீர்வு காணவேண்டும் என்று பார்த்து அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக அரிஜன மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நான் சொன்ன கருத்துக்கள் சிலவற்றில், கடன் கொடுப்பது போன்றவைகளில் சட்டத்தைத் தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர் பிரச்சனைக்கு நல்லமுறையில் தீர்வு காணவேண்டும், அதற்கான வழிகளில் செயல் படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேஜர் பஞ்சாயத்தில் எங்கு எங்கு குடிதண்ணீர் வசதி கேட்கிறார்களோ, அவை எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words on the Demands that are now before the House for discussion. The administration of the State is generally felt in the rural areas by the efficiency with which official business is carried on at the district and taluk levels. If there was effective and efficient administration at the district and taluk levels, it will go a long way to help the villagers and also make them feel that they are in a position to get their needs fulfilled and their applications will be dealt with by the Government in a proper and useful manner. I would like to point out that the delays that are caused at the district level are really very irordinate. At the district level, whenever an application is made, the applicant should either pursue the paper or he has to hunt after the paper or he has to see the concerned officer and then only he can get his things done. That is the position today at the district level. At the district level, several Acts are being administered and several schemes are executed. The distribution of sugar, cement, fertilisers, etc., in the rural areas is entrusted to them.

As for the distribution of cement, I would like to point out that the Collector is empowered to issue permits upto 14 tons. Whenever an application is made for more than 14 tons, it has to be disposed of by the Director of Industries and Commerce. As a matter of fact, the application for cement made by an agriculturist has been pending for more than two years. If an application is made for other purposes, that is being considered and given priority. Of course, there are specific instructions from the Government that the agriculturists should be given priority. But to-day, the way in which their applications are being dealt with and considered by the authorities is very pathetic indeed. The agriculturists are generally ignored. I know of cases in which some of them who had to erect pump-sets and electric motors, had purchased cement at the rate of Rs. 16 per bag in the outside market. Their applications must be quickly disposed of. Of course, some of them had also managed to get permits by their personally seeing the Tahsildar or some other officers at the taluk and district levels, and were able to get their things done. This matter may kindly be looked into by the Government so that the agriculturists need not entertain a grievance that their requests in such matters are not properly considered.

12th March 1965] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

As for the allotment of fertilisers, I wish to point out that there is no proper co-ordination between the Agriculture Department and the Collectorate. The Lower Division Clerk who allots the fertilisers adopts certain ways and no proper rule or uniform rule is adopted in such cases, by the Collectorate. Whenever an allotment is made, it must be sent to the District Marketing Society concerned and to the primary society without any delay. In these matters there should be proper co-ordination so that the agriculturists may be benefited.

As for sugar, there is a possibility to see that the allotment reaches the primary societies in the first week of every month and to see that sufficient time is given to the primary societies to take delivery of the sugar. They say that they must take the allotment within 48 hours. But, in actual practice the communication is received by the primary society only after 48 hours. That is the position. That is the difficulty that they have to face. The administration at the district level must do something concrete in the matter of avoiding such delays.

So far as the implementation of the Cinematograph Act is concerned there have been avoidable delays and loss of revenue. Generally, in the matter of erecting cinema theatres, so many difficulties arise and too much of delay is caused at the district level. In a particular case, I know a cinema-owner had applied for a 'no objection' certificate on 1st January 1963 and completed the erection of the theatre in September 1964. Still, the paper is pending in the Collectorate. It is stated that there is something wrong in this. The delay in issuing 'C' Form is really a matter of concern. In my view, such delays are injurious not only to the cinema-owners, but also to the Government and the local authorities as they will be faced with loss of revenue.

Regarding the 'taken-over' estates, I would like to say that there has been some misclassification in certain areas. In such matters, whenever they want to have a misclassification rectified, they are expected to approach the Settlement Officers and get things done. In very small matters, where the District Revenue Officer could discharge his duties and rectify the defects, he must be entrusted with such powers so that he could take appropriate action whenever cases of such misclassification are brought to his notice. There have been several cases where wells have been misclassified as poramboke wells. In the composite State also, representations have been made in regard to this matter for granting patta for the wells that have been misclassified in this manner. Generally, nowhere, did zamindars sink a well. Only the ryots sank all the wells. So, it is their property. In respect of all such cases where the wells have been misclassified as poramboke wells, pattas may be issued. This is a very simple matter and I think there will be no objection to it.

Regarding Pensions, I would like to point out that some of the district board employees are not eligible for the benefits under the liberalised pension scheme. I request that the benefit may

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [12th March 1965]

be extended to those who retired from 1st January 1960. As for the transferred territory personnel, I hear that most of their provident fund, gratuity and other claims have not been so far settled. It is said that reference will have to be made to the Andhra Pradesh Government in whose territory they have been working. Whatever it is, I request the Government to take early steps for settling their pension, provident fund and other such claims. The Government may kindly look into this matter so that the concerned persons may derive the benefits at an early date.

As regards integration of the services, it has been completed and I am grateful to the Government for that. The services of those transferred from Andhra Pradesh have been integrated and they have been given the revised scales of pay. As regards loans and advances, it is a matter of gratification that the Government have raised the limit to Rs. 5,000 per well under the New Well Subsidy Scheme. Whenever a loan is given to a ryot to sink a well, reasonable time should be given to him for completing it. If a ryot makes a sincere attempt to sink a well and spends the amount given by the Government, immediate recovery should not be made from him. There have been cases where the ryot has to sell his entire land for repaying the loan taken from the Government. Instructions must be strictly issued to the R.D.O's that in those cases where the ryot has spent the amount granted by the Government for sinking the well, he may be given the option to repay it in instalments instead of paying the entire amount at one time. The ryot may be asked to repay the loan in instalments if he has made sincere attempts to sink a well and if he has failed to complete it within the stipulated period.

As regard the advances for purchase of tractors, I understand that only a few applications are considered. I request that more amount may be allotted for the purchase of tractors and the limit of the loans given to the ryots may be increased.

With these words, Sir, I resume my seat. Thank you Sir.

* SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Speaker, Sir, in support of the Demands that have been moved by the Hon. Chief Minister I wish to say a few words.

This financial year has been a year of great stresses and strains so far as the District Administration is concerned. This year we have witnessed unparalleled misery in our part of the country. I am not saying anything against the district administration as such. The food problem, the cyclone and the recent students' agitation have all created a lot of stress and strain on the district administration. Some of the best young men of the country are in charge of the district administration and I feel that the House should pay their congratulations to the District Heads for managing the whole affairs of the State in such a nice manner. However strong and efficient the State Level administration at the Secretariat may be, unless the district administration is very efficient, our Government will not get a good name and our people will not be able to get the benefits of democracy. It is a matter for gratification that our district

12th March 1965] [Sri S. Nanjunda Row]

administration has been very efficient. The other day our Chief Minister told us that Mr. Mohan Kumaramangalam paid his compliments and encomiums to the Collector of Salem. I know what a fine gentleman he is. In the same manner, the Collectors of Madurai and Ramanathapuram worked under great stress and strain during the recent cyclone in Dhanushkodi and they deserve the thanks of this House. I have also heard from my friends that the Collector of Thanjavur has been very co-operative in food procurement. The district administration has risen up to the occasion in solving the food problem and the District heads have accepted the challenge of the times boldly. They have not only helped the Government in solving many problems but were also carrying on the developmental works side by side. So far as Madurai district is concerned, four Collectors have been transferred within a short span of three years. There has been no continuity in the terms of the Collector. The Government will have their own reasons for transferring the Collector, but, so far as the district administration is concerned, I wish to state that Madurai district topped the list so far as developmental activities were concerned. Madurai district used to stand first. Now I think it occupies the third or the fourth rank because there has been no continuity in the district administration. The District Collector has a vital role to play in the district administrative set up, co-ordinating the various developmental activities in the district. I am sorry to state that because the Collector of Madurai has been transferred four times within a span of three years, Madurai district has gone to the fourth rank. Within that short, period, three District Revenue Officers have either been transferred or retired. I would like to request the Government to see that if a Collector is posted to a district, he remains there continuously for two or three years. Then only there will be good administration and he will have enough time for co-ordinating the various activities and for attending to the various developmental activities in the district. Even with regard to the information and publicity work, the Collector has to co-ordinate the various activities and if there is no continuity, there would not be the required co-ordination. Further, the new Collector will not know the background. I therefore make a strong request to the Government that as a matter of general policy, once a Collector is transferred to a district, he must be there for a continuous period of two or three years.

I have to refer to one other matter regarding my constituency. The licence for a running bus was cancelled about three years back. I have been making appeal after appeal and the Collectors know about it. As there has been no continuity in the term of the Collector, that bus route could not be revived. The bus is now not running. Who are the losers? The public only are suffering. I therefore once again make a strong plea to the Government to see that there is continuity in the district administration.

I also support the Demand relating to pensions. I have to make only one request. If an officer retires after putting in a glorious record of service of 30 or 35 years, he must be immediately given a pension order. A tentative pension must be sanctioned immediately.

[Sri S. Nanjunda Row] [12th March 1965]

His final pension may be settled later on. Within one month from the date of his retirement he should be given what may be the approximate amount, and the pension order must be issued. I make this appeal in the interests of the members of the family to which the officer belongs.

I wish to say a few words about loans and advances. The Government are doing a lot of developmental work. For the Electricity Board and other developmental activities, the Government require a lot of money. The Government are also giving loans and advances for the development of agriculture. People appreciate all these activities of the Government. Now, the rates of interest have been revised and every Bank is prepared to give $7\frac{1}{2}$ per cent on fixed deposits. So also loans floated by Government should bear a higher rate of interest. This will have a psychological effect in raising the loans. The $4\frac{1}{2}$ or 5 per cent loans will not be attractive. If the Government enhance the rate of interest for the loans they float during the financial year, people will come forward in large numbers to subscribe to them.

9-30
a.m.

This is the request that I am making after knowing the psychological attitude of the villagers.

Then, another thing which I wish to point out here is that the Orissa Government are running a Barabatti Raffle throughout India and the people are subscribing to that Raffle, even without any imagination. Of course, the Orissa Government are saying that the amount is utilised for some developmental activities or Plan purposes. But I want to know when the Orissa Government are authorised to do that, why the Madras Government should not run such a Raffle? Either the Orissa Raffle should be banned or the Madras Government also should run such a Raffle. Of course, I do not request the Government to allow any other person to run such a raffle. But the Madras Government could undertake such a new scheme and 50 per cent of the amount coming out of that could go to the developmental activities and the other 50 per cent to prizes, etc. So, I request the Government to consider this aspect of the matter because people are mad after such raffles and lotteries. Anyway, we cannot stop such a thing. The Orissa Raffle is thriving in such an unimaginable proportion. So, in the same way the Madras Government also should run such a Raffle or the Orissa Raffle should be banned. With these words, I support the Demand before the House. Thank you, Sir.

* திரு வி. எஸ்ஸம் நாயடு : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப் பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிர்வாகத்திலே மாவட்ட நிர்வாகத்தோடு, தாலுகாக்களின் நிர்வாகங்களும் ஒன்றியமையாதது. கிராமங்களிலே வாழுகின்ற விவசாயிகள், மற்றப் பொதுமக்கள் எல்லோரும் அவர்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளுக்காகத் தாலுகா அலுவலகத்தைப் பார்க்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தாலுகா அலுவலகங்களிலே ஒரு வரவேற்புக் காரியாலயத்தை வைத்து, வெளியிலிருந்து, கிராமங்களிலிருந்து

12th March 1965] [திரு. வி. எல்லம நாயுடு]

செல்லும் விவசாயிகளுக்கும், மற்றப் பொதுமக்களுக்கும் ஒரு வழிகாட்டியாக அந்தக் காரியாலயம் இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், தாலூகா அலுவலகங்களுக்குச் செல்பவர்கள், பல கோரிக்கைகளுக்காகச் செல்பவர்கள் படித்தவர்களாக இருப்பதில்லை. சிமெண்டு வேண்டுமென்று கோரிச் செல்கின்றவர்களுக்கு, எந்த இடத்தில் விண்ணப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூடத் தெரியவில்லை. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு விண்ணப்பங்கள் 9 மணிக்குத்தான் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் 1 மணி நேரம் வரைக்கும்தான் விண்ணப்பங்கள் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இதனால் கிராமங்களிலிருந்து தாலூகா அலுவலகங்களுக்குச் செல்பவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு தாலூகா அலுவலகங்களிலே ஒரு வரவேற்புக் காரியாலயம் வைத்து அவர்கள் விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து, அவர்களுக்கு என்ன என்ன செய்து கொடுக்கவேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வசதியாக அந்தக் காரியாலயம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் குற்றப் பரம்பரையினர் ஆகியவர்களுக்காக மானியமாகவும், கடன்களாகவும் உதவிகள் செய்து வருகிறோம். அந்தக் கடன்களில், விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கிணறு வெட்டுவதற்கு என்று ஒரு மானியக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்குதான் அந்த மானியம் அதாவது ரூ. 1,500 கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. அதாவது 1 ஏக்கர் 95 சென்ட் நிலம் உள்ளவர்கள்கூட அந்த உதவியைப் பெறமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்தமாதிரி பல விண்ணப்பங்கள் தள்ளுபடியாகி வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக குறைந்தபட்சம் 1½ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த உதவி அளிக்கப்படும் என்று மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கலப்பு உர விநியோகம், மற்ற உர விநியோகம் இவைகளுக்காகக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம். கலப்பு உர விநியோகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கடன் கொடுக்கப்பட்டதை பிப்ரவரி 10 தேதிக்குள் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை 15 தேதி திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமானாலும்கூட 6 ரூபாய் வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, பிப்ரவரி 12 தேதியே ஜப்தி வந்துவிடுகிறது. எனவே, ஒரு நாள் தாமதமாகக் கொடுத்தால்கூட, ரூ. 6 வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று குறை விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. எனவே எந்தத் தேதியில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துகிறார்களோ அந்தத் தேதி வரை நியாயமான வட்டியை வசூல் செய்யவேண்டும், அல்லது ஒரு ஆண்டு நீடித்து அடுத்த ஆண்டுவரை அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று அவகாசமாகவு கொடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற கஷ்டங்களிலே சிமெண்ட் வாங்குவதும் ஒரு கஷ்டமாக இருக்கிறது. சிமெண்ட் பெறுவதற்கு தாலூகா அலுவலகங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். 5-ம் தேதியிலிருந்து 15 தேதி வரைதான் சிமெண்ட்டுக்காக விண்ணப்பங்கள் வாங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன. 15 தேதியிலிருந்து அடுத்த மாதம் 5 தேதி வரையில்தான் பெரிப்பட்டுக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, 15 தேதியிலிருந்து 5 தேதி வரையிலும் 4, அல்லது 5 தடவைகள் விவசாயி தாலூகா அலுவலகத்திற்குக் கிராமத்திலிருந்து நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க சிமெண்ட் விநியோகம் செய்யவதை பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைமை அலுவலகத்திலேயே வைப்பது நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கீழே சில அலுவலர்களும் இருக்கிறார்கள். கோடவுன் வசதிகளும் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். எனவே, இந்த சிமெண்ட் விநியோகிக்கும் வேலையை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நகரத்தை நோக்கி விவசாயிகள் வராமல் இருப்பதற்காகச் செய்யப்படும் பல விஷயங்களிலே இதுவும் ஒரு விஷயமாகும்.

[திரு. வி. எஸ்ஸம் நாயுடு]

[12th March 1965]

அடுத்தபடியாக, வயது முதிந்தவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. வயது முதிந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற இந்த 20 ரூபாயானது மிக மிக ஒரு நல்ல உதவி என்று சொல்லிக்கொள்கிறோம். அது நியாயம்கூடத்தான். ஆனால் விலை உயர்வதை உத்தேசித்து, எல்லாத் தரப்பினருக்கும் சம்பளத்தையும், மற்றப் பஞ்சப் படியையும் அதிகரித்துக் கொடுத்திருக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு மாத்திரம் ஒன்றும் உயர்த்திக் கொடுக்காமல் 20 ரூபாயே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு 5 ரூபாயாவது உயர்த்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்துடன் அவர்களுடைய வயதையும் 50 ஆகக் குறைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த உதவி பெறுவதற்கு 55 அல்லது 60 வயது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 50 வயதாகிய ஒரு அத்தை வேலை செய்து ஜீவனம் செய்வான் என்று சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, 50 வயது உள்ளவர்களுக்கும் இந்த உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாலுகா அலுவலகங்களில் வரவேற்புக் காரியாலயம் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னதுபோல், மாவட்ட நிர்வாக அலுவலகங்களிலேயும் ஒரு வரவேற்புக் காரியாலயம் வைத்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது யாரும் கலெக்டர் ஆபீஸ்களுக்குச் சென்று எளிதில் எதையும் சாதித்துக் கொள்ள முடியாது. அங்கும் கூட ஒரு வரவேற்புக் காரியாலயம் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு வசதி செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு வாரமும் கலெக்டர் அவர்கள் நேரில் இருந்து மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, கவனிப்பது என்பது. அது மிகமிகக் கஷ்டமான வேலை. ஒரே நாளில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கூடி விரிகிறார்கள். எல்லோருடைய குறைகளையும் கேட்டு பைசல் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாகப் போய் விடுகிறது. எனவே, கலெக்டர் ஆபீஸ்களுக்கு வருகின்றவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு கவனிப்பதற்கு அங்கும் ஒரு வரவேற்பு காரியாலயம் வைத்தால் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, சிறிய பாசனத் திட்டங்கள், குட்டைகள் பழுது பார்த்தல் போன்ற சில வேலைகள் கலெக்டர் அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் இருக்கின்றன. கலெக்டர் அலுவலகத்தில் செய்யப்படுகின்றன. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே அந்த வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் பாதிப் பணம்கூட செலவழிக்கப்படவில்லை; நான்கில் ஒரு பாகம் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி குட்டை மராமத்து அதிகாரிகளையும், சிறு பாசனத் திட்ட அதிகாரிகளையும் கேட்டால் அவர்கள் கலெக்டர்கள் மூலமாகத்தான் எங்களுடைய வேலையை நாங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது, கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு விண்ணப்பங்களை அனுப்பியிருக்கிறோம். இன்னும் அங்கிருந்து எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் ஆகி வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, இந்தக் குட்டை மராமத்து வேலை, சிறு பாசனத் திட்டம் இவைகளைக் கவனிப்பதில் அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு முழு அதிகாரத்தையும் விட்டுவிட்டு வேண்டுமென்று உங்கள் சார்பாக நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புறம்போக்கு நிலங்களிலே விவசாய விஸ்தரிப்புக்காக மூன்றில் இரண்டு பங்கு மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த உதவியை நான்கில் மூன்று பங்காக மாற்றுவது நலமாக இருக்கும். கிராமப் புறம்போக்குகளில் பத்து ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று எடுத்து விவசாய வேலைகளைச் செய்வது என்றால் நான்கில் மூன்று பங்கை மானியமாகக் கொடுத்தால்தான் நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமாதிகாரிகளுக்குச் சென்ற ஆண்டிலே நல்ல உதவியை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தற்போது கிராமங்களில் இருக்கிற தலையாரிகள், தண்டல்காரர்கள் போன்றவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. அதிலே ஹரிஜனங்கள்தான் மிக அதிக

12th March 1965]

[திரு. வி. எல்லம் நாயுடு]

மாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கின்ற இடம் குடிசைகளைக் காட்டிலும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்வதற்குக் கட்டுகவோ மானியமாகவோ கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்த தற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜில்லா நிர்வாகம் தற்போதுள்ளபடி கலெக்டர் அவர்களுடைய தலைமையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்குப் பல வேலைகள் இருக்கின்றன வென்றும் அதனால் ரெவின்யூ இலாகாவை அவரிடமிருந்து பிரித்து ஜில்லா ரெவின்யூ ஆபீசரை நியமித்து அவரிடம் அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது ஒரு ஜில்லா விலே 1947-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு பத்துத் தாசில்தார் இருந்த இடத்தில் இன்று ஐம்பது தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை ஐந்து மடங்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் விவசாயிகளுக்காகச் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள் எந்த அளவுக்கு நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அப்போது இருந்ததைவிட இன்னும் படுமோசமான நிலைமைக்குத்தான் நாளுக்கு நாள் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. கிராமக் கணக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் 1947-ம் ஆண்டில் எப்படி இருந்தது, இன்று எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அந்த அதிகாரிகள் கவலைப் படுவதே இல்லை. தாசில்தார்கள் அவர்களுக்கு இருந்த வேலைகளையே சரியாகக் கவனிக்க முடியாத நேரத்தில் கடந்த ஆறு மாத காலமாக உணவுப் பற்றாக்குறை சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளையும் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் அவர்கள் ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளைக் கவனிப்பதே இல்லை. அதைப்பற்றி ஒரு நிம்ஷ்கூட நினைத்துப் பார்க்கப் பிடியாது. இதைப்பற்றி நான் கேள்வி நேரத்திலே கேட்போது அமைச்சர் அவர்கள் “அந்த வேலையும் அவர்களையே வேலைதான்” என்று பதில் சொன்னார்கள். உணவுப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளுக்கும், ரெவின்யூ வேலைகளுக்கும் முடிபோட்டால் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் சரிவரச் செய்ய முடியாது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

முக்கியமாக, கிராமக் கணக்குகள் பட்டா டிரான்ஸ்பர் பற்றிப் பஸ்தடவை இந்த மன்றத்தில் கேள்வி நேரத்தில் கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகக் கவனித்துச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். கிராமங்களில் யாரோ செலுத்தவேண்டிய கிஸ்தியை யாரிடமோ வசூலித்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரிடம் வசூல் செய்யவேண்டுமென்பதற்குச் சரியான கணக்கு இல்லை. இந்த வருஷமாவது இப்போதிருக்கிற நிலைமையை மாற்றிக் கிராமக் கணக்குகளை சரியாப்படி மாற்றியமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜமாபந்தி நடப்பதைப் பற்றிக்கூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்வதுண்டு. எங்களுடைய தாலுகாவில் கடந்த ஆண்டு ஜமாபந்தி நடந்த போது அந்த டெபுடி கலெக்டர் கிராமாதிகாரிகள் எழுதிய கணக்குகள் அத்தனையும் திருப்பி இரண்டாவது முறையாக எழுதும்படிச் செய்தார்கள். இதற்கு முன்பு இருந்த டெபுடி கலெக்டர் செய்தது தவறு; இது தான் சரி என்று பதில் சொன்ன பிறகு நான் சட்ட சபையில் ஒரு கேள்வி போட்டேன். மறுபடியும் அக் கணக்குகள் அடித்து மூன்றாவது முறையாக பழையபடியே எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்படி முதலில் எழுதியதை அடித்து இரண்டாவதாக எழுதச் சொல்லி மீண்டும் பழைய படியே மூன்றாவது முறையாக எழுதும்படி நேர்ந்ததற்கு யார் பொறுப்பு? அந்த அதிகாரி என் அவ்வாறு செய்தார் என்று கேட்டார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை.

கலெக்டர் ஆபீசை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு பேப்பர் கீழ் அதி காரிகளிடமிருந்து மேலேபோக ஒரு ஆபீசருக்கு இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. ஒவ்வொரு பேப்பரும் எப்படி மேல் ஆபீசருக்குச் செல்கிறது என்று சொல்ல விரும்பவில்லை.

[திரு அ. ராகவ ரெட்டி] [12th March 1965]

அதற்காக எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கடைசியாக அந்தப் பேப்பர் ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீசுக்கு வந்த பிறகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களோ மற்றவர்களோ நேராகப் பார்த்துச் சொன்னால்தான் ஏதோ ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்களே தவிர, சாதாரண நடைமுறையில் உத்தரவுகள் சீக்கிரமாகப் பிறப்பிக்கப்படுவதில்லை. ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டைப் பொறுத்தவரை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு தனியாகக் கவனம் செலுத்தி ரெவின்யூ கணக்குகளை டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜில்லாமல் பைசல் செய்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜில்லா ரெவின்யூ ஆபீசர் என்று நியமித்து விட்டு உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட பிறகு அவர்களுடைய கவனம் எல்லாம் இது சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளிலே திருப்பி விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி வேலைகளை யெல்லாம் கலெக்டர் அவர்களே பார்க்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு ரெவின்யூ வேலையை மட்டும் டி.ஆர்.ஓ. பார்க்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிமெண்டைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் பயிர் செய்யும் நெல்லை நாங்களே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும்; வேறு யாருக்கும் கொடுக்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் அதிகாரமாக அவர்களைக் கேட்கும்போது அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சிறு குறைகளைக் கூடக் கவனிப்பதில்லை. ஒரு மோட்டார் எஞ்சின் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் கட்டுவதற்கு ஒரு மூட்டை அல்லது இரண்டு மூட்டை சிமெண்ட் கூடக் கிடைப்பதில்லை. இதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. இராசாங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நடந்து வருகிற மாவட்ட நிர்வாகத் துறையைப் பற்றி மானியக் கோரிக்கையில் எனக்குத் தெரிந்த சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு ஆட்சியை நல்ல ஆட்சி என்று மக்கள் சொல்லவேண்டுமென்றால் அதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது மாவட்ட ரீதியில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத் தரத்தைப் பொறுத்துத்தான் அந்த ஆட்சியின் தரத்தைக் கணக்கிட முடியும். அமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது அவர்களிடமிருக்கின்ற ரெக்கார்டுகளைப் பார்த்துப் பதில் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் சொல்லுகிற பதில்கள் சரி அல்லது சரியல்ல என்று நாங்கள் கூறினால் அது அமைச்சர்கள் தவறு அல்ல. மாவட்ட நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் கொடுக்கின்ற புள்ளி விவரத்தைத்தான் அமைச்சர்கள் படிக்கிறார்கள். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சியின் பொறுப்பைத் தான் ஆட்சிப் பொறுப்பாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பு நாளாவட்டத்தில் சிதறுண்டுபோய் வந்திருக்கிறது என்றால் அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. முன்பு ஒரு கலெக்டர் இருந்தார். ஒரு சப்-கலெக்டர், அப்புறம் தாசில்தார், அடுத்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கீழே கணக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரர், தலையாரி என்று முறையாக இருந்தது. இப்போது கலெக்டருக்குக் கீழே ஆர். டி. ஓ. ராங்கில் பல பேர்கள், அவர்களுக்குக் கீழே பல தாசில்தார்கள்—யார் யார் என்ன தாசில்தார் என்று கூடத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை. பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. திட்டங்களும் தேவை. வேலையும் அதிகம், அதை யாரும் மறுக்கவில்லை, ஆனால் எத்தனை வேலைகள் இருந்தாலும் அவை எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து ஒருவருடைய தலைமையின் கீழ் செயலாற்றுகிறபோது நிர்வாகம் செம்மையாக நடக்க சில நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றையதினம் கிராமத்தில் ஒரு கூட்டம் என்றால் கலெக்டர் போய் நடத்தி வைப்பது என்பது பழக்கமாகிவிட்டது. நிர்வாகத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஒருவர் இப்படி அங்கே கூட்டம், இங்கே கூட்டம் என்று தலைமை தாங்கப் போய் வருகிறபோது—அவரும் மனிதர் தானே—அங்கங்கே உள்ள செல்வாக்குள்ள மனிதர்களின் குறுக்கீடு காரணமாக அவர்களுடைய நிர்வாகத் திறன் பாதிக்கப்படுகிறது. பாதிக்கப்படுகிற அளவுக்கு பல ரூபத்தில் அவர்களுடைய எண்ணங்கள் சிதறுண்டு போன்றன. ஆகவே இன்றையதினம் நாம் கலெக்டர்களுக்கு பல பொறுதி

12th March 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

களைக் கொடுத்திருப்பதால்—சாதாரண விஷயங்களில் அவர்கள் கவனம் சிதறுண்டு போகாதவாறு தடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் நடக்கிற கூட்டங்களுக்கு கலெக்டர் தம் கீழ் உள்ளவர்கள் யாரையாவது அனுப்ப வேண்டும். கலெக்டர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளை கவனிக்க வேண்டும் என்பதாகத் தாக்கீது அனுப்ப வேண்டும் என்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் காரியமாகப் போனால் ஒரு வார்த்தையில் அதைப்பற்றிச் சொல்வார்கள். சொன்னபடி காரியம் நடக்கும். இப்போது பேச்சு தான் அதிகமாக இருக்கிறது. காரியம் எதுவும் நடைபெறவில்லை. இது இங்குள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே மாவட்ட நிர்வாகம் நல்லமுறையில் செயல்பட சர்க்கார் பூரண கவனம் செலுத்த வேண்டும். கலெக்டர்களுக்கும் ஆர்.டி.ஓ.-க்களுக்கும் நல்ல ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும். அது போலவே ஆர்.டி.ஓ.-க்களுக்கும் தாசில்தாரர்களுக்கும் நல்ல ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும். தாசில்தாரர்களுக்கும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மானியக்காரர், கர்ணம் இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கவேண்டும். இப்படி எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் பேரிலேதான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற வழியேற்படும்.

குறிப்பாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வரலிருப்புகிறேன். அரசாங்கம் கிராமங்களில் உள்ள தலையாரிகளுடைய சம்பளத்தைச் சிறிது உயர்த்திக்கொடுக்க இப்போது முன்வந்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது தான். இதே சம்பள உயர்வை பத்து வருஷங்களுக்கு முன்கொடுத்திருந்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள வசதி இருந்திருக்கும். இன்றைக்கு இந்தச் சம்பள உயர்வை மட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் போதாது. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இருந்து இந்தத் தலையாரிகள் வம்சம் இந்தச் சர்க்காருக்கு வில்வாசமாக நடந்து கொண்டு வருகிறது. வேறு துறைகளில் உள்ளவர்கள் சர்க்காரை ஏமாற்றினார்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் இதுவரை தலையாரிகள் தவறுதலாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்போதாவது ரயில் பஸ்கள் வந்துவிட்டன. முன்பெல்லாம் கஜானாவுக்குப் போய் பணத்தைக் கட்டிவரச் சொல்லி 100 ரூபாய் கொடுத்தால் அதை அவர்கள் 50 மைல்கள் நடந்து—நடுவழியில் சோறு கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும்—ஒரிடத்தில் தங்கிக் கூடப் போக வேண்டியிருக்கும்—அவர்கள் போய் மறுநாள் கஜானாவில் கட்டிவிட்டு வருவார்கள். இந்தச் சர்க்காருக்கு அவ்வளவு வில்வாசமாக நடந்து கொண்டு வந்துள்ள வம்சம் இந்தத் தலையாரி வம்சம். ஆகவே தலையாரிகளை நிரந்தர சர்க்காரி சிப்பந்திகளாக ஆக்க வேண்டும். மேலும் இவர்களுக்குப் பென்ஷன் வசதியும் செய்து தரவேண்டும் என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் உண்மையாக உழைக்கின்ற வம்சம். அவர்களுக்கு இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மணியக்காரர், கணக்குப் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். பஸ் பேர் அவர்களில் ஏழைகள்தான். உள்ளே ஒன்றும் இருக்காது. பேர்தான் மணியக்காரர். ஏதாவது சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று போய்க் கேட்டால் 2 ரூபாய் வாங்கிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது தான் அன்றைக்கு அவர்களுக்குச் சாப்பாட்டுக்கு இருக்கும். அவர்களுடைய ஏழ்மை நிலையை உணர்ந்து—அவர்களுடைய சம்பளத்தை 60 ரூபாய் அளவிற்காவது உயர்த்திக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த அபிவிருத்தி காரியத்தில் மாவட்ட அலுவலர்கள் தலையிடுகிற காரணத்தால் நிர்வாகம் தடைபடுகிறது. உதாரணமாக மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் இருக்கிறது. அதற்குத் தலைவராக மாவட்ட கலெக்டர்களே இருக்கிறார்கள். அதன் உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அடங்கிய அந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலுக்கு அதன் உறுப்பினர்களிலேயே ஒருவரை—ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைத் தலைமை தாங்கும் படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [12th March 1965]

கலெக்டர்கள் இருக்கக் கூடாது என்ற கெட்ட எண்ணத்துடன் சொல்லவில்லை. அங்குள்ள பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதையே நான் சொன்னேன். ஆகவே நான் மேலே சொன்னது போல—மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சில்களுக்கு கவுன்சில் உறுப்பினர்களிலேயே ஒரு வரைத் தலைவராக இருக்கும்படிக்கும், தலையார்களிடையே சர்வீசை நிரந்தரமாக்கி, அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடைக்கும் படிக்கும், மணியக்காரர், கர்ணம் இவர்களிடையே சம்பளத்தை குறைந்தபட்சம் 60 ரூபாயாவது இருக்கும்படிக்கும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கணம் அங்கத்தினர் பேசும்போது டி.டி.ஸி. கூட்டங்களுக்கு யாரையாவது தனிப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்மெனை தலைவராக வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதை—என்னைப் பொறுத்த வரையில் ரொம்ப ஸ்ட்ராங்காக எதிர்க்கின்றேன். இந்த மாதிரிக் கூட்டம் நடக்கும்போது தான் அங்கத்தினர்களுக்குப் பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரை அங்கே தலைவராக இருந்து—ஏதோ வேலை காரணமாக கலெக்டர் அங்கே வரவில்லை என்றால் நிர்வாக விஷயங்களில் பலவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது போகும். ஆகவே ஜில்லா நிர்வாக அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்கு கலெக்டர்தான் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

10 00
a.m

அதேபோன்று இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளுக்கு செல்லாம் டீச்சிக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்து ஆங்காங்கு குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். ஜில்லா நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது; தாலுகா நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஜில்லா, தாலுகாவிற்கு வரக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கலெக்டர் தவிர மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் குடியிருப்புக்கு இடம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் எல்லோருக்கும் நாம் இன்னும் கொஞ்சம் பணத்தை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு ஆங்காங்கு குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நல்ல உதவி செய்தவர்களாவோம் என்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்கும் அப்படித்தான். ஜில்லாக் கலெக்டரின் கீழ் முன்பெல்லாம் ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் இரண்டொருவர்தான் இருந்தார்கள். இப்போது நாலైந்து ஆர்.டி.ஓ.-க்களை வைத்திருக்கிறார்களே என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது நிர்வாகத்தை சிறிது சிறிதாகப் பிரித்து ஆங்காங்கு ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் மூலம் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்து இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ. என்ற அடிப்படையில் வைத்து சிகப்பு நாடா முறையைத் தவிர்க்கும் அளவில் துரிதமாக வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்று ஜில்லாவிற்கு நாலైந்து ஆர்.டி.ஓ.-க்களை நியமித்து கலெக்டரின் நேரடி மேற்பார்வையின்கீழ் அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். மூன்று இடங்களில் மாவலை நேரக கல்லூரி வைக்கப்பட இருக்கிறது என்றார்கள். சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள பெரிய ஜில்லா மதுரை ஜில்லா. அங்கு உத்தியோகத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்து விட்டு, பழைய இங்கு டீட்டிப் பாஸ் செய்து விட்டு, பி.எ. பெயில் ஆகி விட்டு உத்தியோகம் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் படித்துப் பட்டம் பெற விரும்புகிறார்கள். செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களும் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற ஆவனொழுகிறார்கள். ஆகவே மதுரையில் உத்தியோகம் பார்த்துக்கூடிய வர்களும் இதரவர்களுக்கும் சேர்ந்து அங்கு இந்த மாவலை நேரக கல்லூரியை அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பிப்பார்களேயானால் மதுரை ஜில்லா மக்கள் அவர்களை வாயார வாழ்த்துவார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, பல ஏழை விவசாயிகள் ஹரிஜன மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் இவர்கள் எல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்களில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி

12th March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

புறம்போக்கு நிலங்களில் 10, 20, 30 ஆண்டுகளாக தண்டத்தீர்வை கொடுத்து விட்டு விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றி விட்டு யரோ ஒருவர் எங்கிருந்தோ வரக் கூடியவர்களுக்கு பணக் காரர்கள், நடுத்தர வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இரண்டாம்பேருக்குத் தெரியாமல் பட்டாக கொடுக்கும் முறை மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களும் நல்லமுறையில் கண்காணித்து பரிசீலனை செய்து யார் யார் பல ஆண்டுகளாக புறம்போக்கு நிலங்களில் விவசாயம் செய்து வருகிறார்களோ அவர்களுக்கே பட்டா கொடுக்கும் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் பல மக்கள் குத்தகைக்கு நிலத்தை உழுது வருகிறார்கள். அப்படி குத்தகைக்கு நிலத்தை உழுது வரும்போது பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள் அவர்களிடம் குத்தகைச் சீட்டு எழுதி வாங்கிக் கொள்வதில்லை. அப்படி குத்தகைச் சீட்டு எழுதிவாங்காமல் வாயரல் பசி நாடிவந்து பேர்களை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு ஏக்கரில் குத்தகைக்கு உழுது கொள் என்ற அடிப்படையில் பல ஆண்டுகளாக செய்து வருகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது அவர்களைப் பிடிக்காவிட்டால் அல்லது 60-40 கேட்கிறானே என்ற ஒரே காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு பல ஆண்டுகளாக குத்தகைக்கு உழுது வந்திருந்தும் கூட அவர்களை கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடுகிற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வரும்போது யார் நிலத்தை உழுது வந்தார்களோ அவர்களுக்கு பாதகமாகத் தீர்ப்புக் கூறும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு நியாயமான தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்றால், யார் யார் நிலத்தை உழுது வந்தார்கள் என்பதை அந்த ஊரிலுள்ள மக்களை விசாரணை செய்து இந்த நிலத்தை இவர் உழுது கொண்டிருந்தது உண்மைதானா என்று தெரிந்து தீர்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, ஃபார் ஆக்சிடென்ட்ஸ் ஏற்பட்டால் இரண்டாரு நாட்களுக்குள்ளாக 30 ரூபாயும், 10 ரூபாய் துணி மணி வாங்கவும் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோன்று தண்ணீர் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும். ரின்டர்பெஸ்ட் என்ற வியாதி, காலரா நோயைப் போன்ற வியாதி ஒன்று மாடுகளுக்கு வந்து மாடுகள் இறந்து விடுகின்றன. கடந்த மூன்று மாதங்களில் சோழவந்தானில் இப்படி இந்த வியாதியால் பல மாடுகள் இறந்துவிட்டன. அது குறித்து விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடம் மனுக் கொடுத்து உடனடியாக அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு, மாடுகளை இழந்தவர்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனு கொடுத்திருந்தேன். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பாதி மான்யமும் பாதிக்கடனுமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கிருந்து எழுதி கீழே அனுப்பினார்கள். அது சுற்றி கீழே வந்து மூன்று மாதங்கள் கழித்து கமிஷனருக்கு வந்து இப்போது எங்களிடம் பணம் இல்லை, கொடுக்க முடியாது என்ற உத்தரவு மக்களுக்கும் எனக்கும் கூட வந்திருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக எங்கெங்கெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, இந்தமாதிரி அசம்பாவிதங்கள், புயல் போன்றவை எங்கெங்கெல்லாம் ஏற்பட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நெருப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எப்படி உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கிறோமோ அந்த அடிப்படையில் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இம்மாதிரி மாடுகளை இழந்தவர்களுக்கும் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டிபார்ட்மென்ட் வேலைகள் எவ்வளவோ ஒழுங்காகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். துரிதமாகத்தான் நடக்கிறது. மதுரையைப் பொறுத்த மட்டில் நன்றாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றிருந்தாலும் சில சமயங்களில் சில முக்கியமான பேப்பர்கள் காணாமல் போய் விடுகிறது. அப்படி முக்கியமான பேப்பர்கள் எப்படி காணாமல் போய் விடுகின்றன என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இப்படி பேப்பர்கள் காணாமல் போகக் கூடிய முறையை அமைச்சர்கள் நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து அப்படி பேப்பர்கள் காணாமல் போய் விட்டால் அதற்காக

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [12th March 1965]

தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் கூட நில அடமான பாங்கில் கடன் கேட்க போயிருந்தேன், 10,000 ரூபாய் வாங்கலாம் என்று சொல்லி, பட்டா எல்லாம் கொடுத்து ஆறு மாதங்கள் ஆகி விட்டன. ஒன்றும் நடக்கவில்லை. என்னைப் போன்றவர்கள் கடன் வாங்குவதில் சர்க்காரில் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை இருக்கும்போது சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் கடன் கேட்டு அரசாங்கத்தை அணுகினால் அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைப் பார்த்து துரிதமாக ஏழை மக்களுக்கு, சாதாரண மக்களுக்கு, அவர்கள் கடன் கேட்டால் உடனடியாகக் கடன் கொடுக்க எல்லா நடவடிக்கையையும் இலாகாவின் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிணறு, பம்பு செட்ஸ் இவற்றிற்கு கடன் கொடுக்கிறோம். அதை மூன்று அல்லது ஐந்து வருடங்களில் திருப்பி வாங்காமல் கிணற்றுக்கும் பம்புசெட்ஸ்க்கும் கொடுக்கும் கடனை பத்து ஆண்டுகளில் திருப்பி வாங்க வேண்டுமென்று நிலையை பொதுவாக இந்த மாநிலம் முழுமைக்கும் உருவாக்கித் தந்தால் நலமாக யிருக்கும். வீடு கட்டுவதற்காக ஹரிஜன மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் பள்ளக்கிலிருந்து இருபது ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கும் லோன் கொடுத்து வந்திருந்தார்கள். நான் கூட இரண்டு வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன். 750 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் ஸ்கீம். 300 ரூபாயைக் கொடுத்து விட்டு ஏற்கனவே குடியிருந்த குடிசையைப் பிரித்து விட்டு வீடு கட்டிக் கொள்ள பேஸ்மென்ட் வரை கட்டிவிட்டார்கள். கடன் கொடுப்பது 300 ரூபாய். அதற்கு மேல் பாக்கிப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் வீடு முழுவதையும் கட்டி முடிக்காதிருக்கும் நிலை இருக்கும்போது கொடுத்த 300 ரூபாய் உடனடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்ற நிற்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கடன் கொடுத்து குடியிருக்க வசதியில்லாமல் செய்து விட்டு உடனடியாகக் கடனை வசூல் செய்வது என்றால் சரியல்ல. பாக்கிப் பணத்தையும் எவ்வளவு தூரம் கொடுக்க முடியுமோ அதையும் கொடுத்து வீடு கட்டி குடியேறிய பின்னர் பணத்தை வசூலித்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அகவிலைப் படி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே மிகவும் பாராட்டக் கூடியதொரு அம்சம். ஆங்காங்குள்ள சாதாரண ஊழியர்களும், நடுத்தர ஊழியர்களும் வாயார வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அகவிலைப் படி உயர்வு மட்டும்கொடுத்தால் போதாது. அகவிலைப் படி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தவுடன் காய்கறிகளின் விலையும், இதர சாமான்களின் விலையும் ஏறி விடுகிறது. ஆகவே எங்கெங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் மலிவு தானியக் கடைகளை வைக்க முடியுமோ அவற்றை வைத்து ஜில்லா நிலையிலும், தாலுகா நிலையிலும் இப்படிப்பட்டபகுதிகளில் வைத்து குறைந்த விலைக்குச் சாமான்கள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வோமானால் இப்படி நாம் டணம் கொடுப்பதை அவர்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பதவி உயர்வு கொடுப்பது நல்லமுறையில் கொடுக்கப்படுகிற தென்னாலும் அதில் சில குறைபாடுகள் உள்ளன. யாராவது ஒரு அதிகாரி வருவார்களானால் அவர்கள் கீழ் பணியாற்றுகிறவர்கள், அவர்கள் நல்லமுறையில் நடந்து கொண்டால் தான் உண்டு. தன் வேலை உண்டு என்றிருந்தாலும் கூட—99 சத வீதம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு சதம் தான் கோளாறு—நல்லமுறையில் பணியாற்றி வந்தாலும் பல பேர்களுக்குப் பதவி உயர்வில் சில முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்பட்டு விடுகிறது. பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் நியாயமான முறையில் அவர்கள் பெர்சனல் பைல்களைப் பார்த்து அவர்கள் நல்லமுறையில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களா என்று பார்த்து பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து, முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை நாம் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இந்தத் திட்டத்தின் படி நாம் அதற்குரிய தொகை கொடுத்து வருவதின் காரணமாக அதைப் பெற்றுச் சற்றுத் தெம்பு பெற்று சிலர் நடமாடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படி நடமாடக்கூடிய நிலைமையில் வந்தவுடன் திரும்பியும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகையை

12th March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இது மிகவும் தவறு, ஆகவே கொடுக்கப்பட்டு வந்த வர்களுக்கு தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். 60, 65 வயதானவர்கள், குழந்தைகள் குட்டிகள் ஒன்றும் இல்லாதவர்கள், கணவன்-மனைவி இரண்டு பேர்களுக்குமே இந்த உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நில குடியேற்றம் சம்பந்தமாக ஹரிஜனங்களுக்கு பல இடங்களில் நிலங்கள் கொடுப்பதற்கு வழி செய்து வருகிறோம். இதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இது சரிவர அமல் நடத்த முடியாத நிலைமையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது, காரணம் அந்தந்த இடங்களில் இருக்கக்கூடிய ஜில்லாக் கூட்டுறவு இலாகா தான். ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வாங்குவதற்காக எவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை எந்த முறையில் உபயோகித்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சரிவரக் கவனிப்பதில்லை. இனிமேலாவது கொடுக்கப்பட்ட பணம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி விசாரித்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க கூட்டுறவு இலாகா முன் வரவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், குடிதண்ணீர் விஷயமாக, எல்லாத் தாலுகா தலை நகரங்களிலும் குடிநீர் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. நிலக்கோட்டை போன்ற பகுதியில் கிடைக்கின்ற தண்ணீர் வெறும் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இம் மாதிரிப் பட்ட கஷ்டங்களை எல்லாம் போக்குவதற்கு, அதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கின்ற முறையில் இதற்காகும் செலவில், முக்கால் பாகம் மான்யமாகவும், கால் பாகம் கடனாகவும் கொடுத்துத் தவ வேண்டும் என்றுக் கேட்டுக்கொண்டு இப்போர்ப்பட்ட பிரச்சனைகளை எல்லாம் தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இதில் இருக்கின்ற கஷ்டம் என்னவென்றால் சில ஜில்லாக்கள் பெரிதாகவும் சில ஜில்லாக்கள் சிறியவையாகவும் இருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து “இலிமிட்டேஷன்” செய்வேண்டும். உதாரணமாக கன்னியாகுமரி ஜில்லா சிறியதாக இருக்கிறது, ஆகவே திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள நான்குநேரியில் சில பகுதியைக் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்த்துவிடலாம் என்று எண்ணினோம். ஆனால் அதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதின் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டது. இவ்விதம் இருக்கின்ற பிரச்சனைகளை எல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து இலிமிட்டேஷன் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். தாலுகா களிலும் இலிமிட்டேஷன் செய்ய வேண்டும். செங்கோட்டையையும் தென்காசியையும் எடுத்துக்கொண்டால் செங்கோட்டை தாலுகா சிறியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக தென்காசி ஏரியா பெரிதாக இருக்கிறது. இதில் அடிஷனல் தாசில்தார் வி. கோ. புதூர் என்று இருந்து வருகிறார். ஆகவே கூடுதலாக இருக்கும் இடங்களை எடுத்துக் குறைவாக இருக்கும் இடத்தோடு சேர்க்கலாம். அப்போது நிர்வாகத்திற்கு வசதியாக இருக்கும். அதே போன்று டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர், டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் (டி. ஆர். ஓ.) இவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு பதவியில் யாருக்கு அதிகாரம் கூடுதல் என்பதே தெரியவில்லை. முன்புள்ள சரித்திரத்தில் பார்த்திருக்கிறோம். ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட்டு பிரசிடென்ட் இருப்பார், அவர் வெளியில் செல்லும்போது வைஸ் பிரசிடென்ட்டும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டுப்போவார். வைஸ் பிரசிடென்ட் பதவியில் இருக்கும் போது சில நிர்வாக சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருப்பார். பின்னால் பிரசிடென்ட் வந்த உடன் இந்த மாறுதல்கள் தேவையல்ல என்று சொல்லி வைஸ் பிரசிடென்ட் செய்திருந்தவைகளை மாற்றுவார். இந்த நிலையில் தான் இப்போது கலெக்டர் அவர்களுடைய நிர்வாகம் இருந்து வருகிறது. தனியாக டி.ஆர்.ஓ.-வுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா அல்லது கலெக்டரிடத்திலிருந்து தான் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமா என்பது தெரியவில்லை. ஈஸ் களில் இருக்கக்கூடிய லக்கனா-க்களின் காரணமாக இம் மாதிரிப்பட்ட

[திரு ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [12th March 1965]

சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. நினைத்தால் கலெக்டர் ஏதோ அதிகாரங்களை டி. ஆர். ஒ.-க்கு கொடுக்கிறார். அடுத்தபடியாக நினைத்தவுடன் எடுத்து விடுகிறார். டி.ஆர்.ஒ. ஏதோ ஒரு ஹெட் கிளார்க் மாதிரி தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போக்கும் புகளும் இல்லாதவன் தான் இந்த மாதிரிப்பட்ட டி.ஆர்.ஒ.-வாக இருந்து கொண்டிருக்க முடியும். டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் வேலையை மட்டும் தனியாக எடுத்து கலெக்டரிடம் கொடுத்தவிடால் டெவலப்மென்ட் வேலையாவது நல்ல முறையில் நடக்கும் அதற்கு அரசாங்கம் ரூல்-களை யாவது திருத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டரே தான் டெவலப்மென்ட் கலெக்டராகவும் இருக்கிறார். ஆனால் டெவலப்மென்ட் வேலைகளைக் கவனிக்க மனமில்லை. டெவலப்மென்டைப்பற்றி அவர்கள் ஒன்றும் கவலைப்படட்டுக் கொள்வதில்லை. டெவலப்மென்ட் வேலைகளை கலெக்டர் சரிவரக் கவனிக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது போக, தாலுகா எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் என்ற வகையில் ஒரு கோடியே 17 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். இங்கு என்ன நடக்கிறது என்றே தெரிய வில்லை. ஒரு தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் எத்தனையோ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு தாசில்தார் இருக்கிறார், டெபுடி தாசில்தார் இருக்கிறார், எலக்ஷன் தாசில்தார் இருக்கிறார். இப்படி பல தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். டெவலப்மென்டைப் பொறுத்தவரையில் இவர்களுக்குத் தாலுகா லெவலில் என்ன வேலை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இவ்வித மெல்லாம் போடுவதால் இரண்டு விதமாக சாலையெஸ்-ஸாகிறது. ஒரு பேப்பரை பார்க்க வேண்டுமென்றால் கலெக்டரிடமிருந்து தாலுகாவுக்கும் போகிறது. டெவலப்மென்ட் செக்ஷனுக்கும் போகிறது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட பல வழிகள் இல்லாமல் தாலுகா எஸ்டாபிளிஷ்மென்டை குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று, ரயத்வாரி எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட், எஸ்டேட் விஜேஜ் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் இவைகளை எல்லாம் குறைக்க வேண்டும். பவுன்ட் என்ற இனத்தில் 2 லட்சம் ரூபாய் செலவுக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பவுன்ட் வேலையை பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைத்துவிடலாம். இதன் மூலமாக ரெவின்யூ செலவில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் மீதமாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “என்ஃபோர்ஸ்மென்ட் ஆஃப் வெயிட்ஸ் அன்ட் மெஷர்ஸ்” என்பதில் 7 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உணவுப் பொருள் கொள்முதல் செய்வதில் கோட்டை மூலம் அதாவது அளவு மூலம் கொடுக்கலாம். வெயிட்டிலும் கொடுக்கலாம். வெயிட்டாக இருப்பது தான் நல்லது. இரண்டு விதமாக இருப்பது தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதையும் நல்லவிதமாக பரிசீலனை செய்து ஒரே விதத்தில் கொள்முதல் முறை இருப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சாரிட்டியின் இன்ஸ்டிடியூஷன்” என்பதில் 6 லட்சம் ரூபாய் விநியோகம் செய்கிறோம். இது சரிவரக் கொடுக்கப்பட்டு நல்லமுறையில் நடத்தப்படுகிறதா என்பதைப்பார்ப்பதற்கு இன்ஸ்டிடியூஷன் வேண்டும். ஆறு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து அதன் மூலமாக பல டெவலப்மென்ட் நடத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் எண்டோமென்ட் டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. அவைகளிடமே இந்த 6 லட்சம் ரூபாயைக் கொடுத்து விநியோகம் செய்ய விட்டால், இது நல்லமுறையில் நடக்கிறதா என்பதை அவர்களே பார்த்துக் கொள்வார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசித்து தக்க ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வன் நான். நிர்வாக வசதியின் பொருட்டு சேலம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த

12th March 1965] [திரு. ம. கமலநாதன்]

மன்றத்தில் கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் வாய்ப்புக் கிடைக்கிற நேரத்தில் எல்லாம் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி வட சேலத்திற்கு தலைநகர், தர்மபுரியைத் தலைநகரமாக வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற வர்களும் கிருஷ்ணகிரியைத் தலைநகராக வைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற வர்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு இங்கே முதலமைச்சர் அவர்களை சந்தித் த காலத்தில், நீங்கள் தனித்தனியாக இங்கே வரவேண்டாம், நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சேலத்திற்கு அக்டோபர் மாதத்தில் வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அக்டோபர் 1-ம் தேதி தர்மபுரியைத் தலைநகராக விரும்புகிறவர்களும் கிரிநுஷ்ணகிரியைத் தலைநகராக விரும்புகிற வர்களும் ஒன்று கூடினோம். அன்றையதினம் அங்கு வந்திருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் தென் சேலத்தை சேர்ந்த இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நியமித்து, அவர்கள் சொல்லுகின்ற தீர்ப்பை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டால் அதன்படியே தீர்மானிக்க எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டில் இதற்காக டிசம்பர் ஒன்றாம் தேதி ஸ்பெஷியல் ஆபீஸர் ஒருவரைப் போடுவதாகவும் அவரையே வட சேலத்திற்கு கல்கடராகவும் போட்டுவிடலாம் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் அத்தனை பேர்கள் முன்னிலையிலும் உறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் பிரிக்கப்படவில்லை, அதற்கான எந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இதில் முடிவு எடுப்பதின் காரணமாக தர்மபுரி தேர்தல் பாதிக்கப்படும் என்று ஆளும் கட்சியினர் பயப்படுகிறார்கள் என்று எங்கள் பக்கத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லப்போகிறார்களோ நான் அறியேன். கிருஷ்ணகிரி என்பது சேலம் மாவட்டத்தில். . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தேர்தலைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டிருந்தால் தர்மபுரியைத் தலைநகராக வைத்துக்கொள்கிறோம் என்று இப்போது சொல்வதில் கூட கஷ்டமொன்றுமில்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : கிருஷ்ணகிரியை வைக்கவேண்டும் என்ற உள் நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு தர்மபுரிக்கு இல்லையென்று சொல்லி விட்டால் அதன் மூலமாகத் தேர்தலில் ஆளும் கட்சி தோற்றுப் போய் விடுமோ என்று ஆளும் கட்சியினர் பயப்படுகிறார்கள் என்று எங்கள் பக்கத்தில் பேசிக்கொள்வதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். எப்படியும் கிருஷ்ணகிரிக்கு வரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் தான் நான் இருக்கிறேன்.

கிருஷ்ணகிரி வட்டத்திலே ஊத்தங்கரைக்குத் தனியாக இண்டிபென்டென்ட் டெபுடி தாசில்தார் போட்டு சப்-ரெஷ்டிரியம் இயங்கி வருகிறது. கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து பிரிக்க வேண்டும் என்றும், தனித் தாலுகாவாக்க வேண்டும் என்றும் இந்த மன்றத்திலே கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் உணவு அமைச்சராக இருக்கிற திரு. ராமைய்யா அவர்கள் பிரிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று வரையில் அது பிரிக்கப்படவில்லை. நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டும் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்காமல் இருப்பதைப் பற்றி நான் வருந்துகிறேன். அதை உடனடியாகப் பிரிக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1954-ம் ஆண்டிலே அமைக்கப்பட்ட டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் கமிட்டி, மாவட்ட நிர்வாகங்களைப் பற்றி நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து ஒரு ரிப்போர்ட்டை அளித்திருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டிலே பல குறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் 10-11 ஆண்டுகள் ஆகியும் நடைமுறையில் எந்த விதமான முன்னேற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. தாலுகா ஜூப்ரீஸ்களைப் பார்க்கும்போது வெளியேன் ஆண்டிவிட்டுப் போனதைக் காட்டும் முறையில் அவைகள் நினைவுச் சின்னங்களைப் போல இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவைகளிலே எந்த வித மாற்றமும் இருக்கிறது என்றால் இல்லை. அப்போது எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்களோ, அப்போது எவ்வளவு இட வசதி இருந்ததோ, அவ்வளவே தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறதே தவிர எந்த அளவுக்கும் விருத்தி அடையவில்லை. கிராமங்களில் பவுண்டம், கிராமச்

[திரு. ம. கமலநாதன்]

[12th March 1965]

சாவடியும் அழிந்து உருக்குலைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. என்ஜினியரிங் ஸ்டாஃப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருப்பதால், அதைப் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்புவித்தால் அதைப் பாதுகாத்து நல்ல முறையில் வைத்துக் கொண்டு, கிராமங்களில் சாவடி இருந்தால், அதிகாரிகள் வந்து கிராம மக்களைச் சந்திக்கும் இடமாக அது அமையும் என்று கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தாலுகா ஆஃபீஸ்களை எடுத்துக் கொண்டால் இடம் பற்றாக்குறை. மேஜை, நாற்காலி இல்லை. இருக்கிற ஒன்று இரண்டும் உடைந்து இருக்கின்றன. ஃபாரம்சு இல்லை. அத்தனை எழுத்தர்களும் கவலையோடு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் வந்த பிறகு அவர்களைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுகிறார்கள். “நீங்கள் அடிகாண கட்டத்தில் இருக்கிறீர்கள், ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கிறீர்கள், நல்ல நாற்காலி, மேஜை இருக்கிறது, விசாலமான மாடியில் இருக்கிறீர்கள், எங்களை அரசாங்கம் கவனிக்காமல் விட்டுவிட” என்று பஞ்சாயத்து யூனியனைக் காட்டிப் பொருமைப்படுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இருக்கக் கூடிய குறைகளை நிவர்த்திச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஃபாரம்சுளைப் பொறுத்த வரையில் ஹோ அண்டு கோவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனில் கூட இன்டெண்ட் செய்கிறோம். பஞ்சாயத்து வசூலிக்கிற வரிகள் ஹோ அண்டு கோவுக்குச் சரியாகப் போகிறது என்று சொல்லக் கூடிய நிலையில் மிக அதிக விலைக்கு ஃபாரம்சுளை அச்சடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு அரசாங்கமே கிளை அச்சுங்களை அமைத்து விட்டால், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஃபாரம்சுளையும், ஆங்காங்கு சர்க்காருக்கு வேண்டிய ஃபாரம்சுளையும் நாம் அங்கே அச்சடித்துக் கொள்ளலாம்.

மேலும், முதலிலே குறிப்பிட்ட ரிப்போர்ட்டிலே எழுத்தர்களுக்கு எத்தனை மணி வேலை நேரம் என்று இருக்கிறது. எமர்ஜென்ஸிக் குப் பிறகு அந்த வேலை நேரத்தைக் கூட்டியிருக்கிறோம். இப்போது தாலுகா ஆஃபீஸ்களுக்குப் போனாலும் இரவிலும் வேலை செய்துக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்போது 10 ஆண்டுகள் ஆன பிறகாவது அதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்மையில் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு கிராக்கிப் படி உயர்வு கொடுத்தள்ளதைப் பற்றி சில அதிகாரிகளையும், சிப்பந்திகளையும் கேட்ட போது அவர்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள். ஆனால், வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் பற்றி நல்ல நாட்களாகக் கேட்டு வருவதாகவும், இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதுவும் கூடிய சீக்கிரம் கொடுக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

தாலுகா தாசில்தாருக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இல்லை. சம்பள அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருந்தால் ஓரளவுக்கு நல்லது. பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக்கொண்டால், சேர்மனையும் சரி, கமிஷனரையும் சரி பார்க்கும்போது தாசில்தாருக்கு பொருமையாகக்கூட இருக்கிறது. அங்கே ஜீப் இருப்பதால் ஓரளவுக்கு ஊழல்கள் நிகழக் கூட வாய்ப்பு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மூன்று மாதங்களில் ஒரு மாதத்திற்கு ஜீப்பைக் கொடுத்து விட்டு, இரண்டு மாதம் தாசில்தார் நிர்வாகத்தில் ஓய்வூதியை விட்டால், அவர்கள் வேலையை ஓரளவு கவனிக்க வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

தாசில்தார்களுக்குச் சிலபல அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களை அடமானம் செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் மதிப்பு உள்ள நிலத்தை 5 ஏக்கருக்கு அதிகப்படாமல் அடமானம் செய்யலாம். இருநூறு ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலங்கள் எங்கே இருக்கின்றன? மதிப்பு அதிகமான நிலமாக இருந்தாலும் தாசில்தார்களுக்குப் பட்டா வழங்க அதிகாரம் கொடுத்தால், எத்தனையோ புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்துக் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும் என்று

12th March 1965] [திரு. ம. கமலநாதன்]

நான் கருதுகிறேன். மேலும், நீண்ட நெடும் காலமாக, 20 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகளாகச் சாகுபடிச் செய்து அனுபவத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கணக்குகள் வைத்து பி. மெமோ போட்டு வசூலிக்க வேண்டிய நிலை இருந்து வருவதை மாற்றி, நீண்ட காலமாக இருக்கக்கூடிய கேஸ்களை அவர்களுக்கே பட்டா கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும் ஐந்து ஆண்டுகள் கிராம அதிகாரியாகப் பணி புரிந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராம முன்சிப் கௌரவமான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கிறார். அவர்கள் ஜமாபந்தி காலத்திலும் மற்ற நேரங்களிலும் சரியான மரியாதை யுடன் நடத்தப்படுகிறீர். இப்போது எத்தனையோ மரியாதை வாரங்கள் கொண்டாடுகிறோம். இந்த அதிகாரிகளுக்கும் மரியாதை சொல்லிக் கொடுத்து, கிராம அதிகாரிகளிடம் மரியாதையாக நடந்துகொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு கிராம அதிகாரிகளை பர்மனெண்ட் ஆக்கி எஸ்.டி.ஸி. ஸ்கேல் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது அவர்கள் சம்பளம் ஓரளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது. மேலும், தலையாரி, வெட்டியான் என்ற பெயர்களை மாற்றுவோம் என்று சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இது வரையில் பெயர்கள் மாற்றப்படவில்லை. அவர்களுக்கு யூனியனார் கொடுப்பதும் நல்லது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தலையாரி, வெட்டியான் என்ற பெயர்களுக்கு என்ன பெயர் தருகிறானது என்று இந்த விவாதத்தில் யோசனை கூறினால் அதையும் யோசித்து முடிவு செய்யலாம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : எங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரைக் கேட்டால் நல்ல பெயர்களைச் சொல்லுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

ஆண்டுதோறும் ஜமாபந்தி முறை சரிதானா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் ஜமாபந்திக்குக் கணக்குக் காட்டவேண்டும் என்று கட்டாயமாகக் கணக்குகளை எழுதும் சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது என்று சொல்லலாம். ஜமாபந்தியிலே ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொது மக்களெல்லாம் ஆர்.டி.ஓ.வை யோ, கலெக்டரையோ சந்திக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. தாலுகாத் தலை நகரிலே ஜமாபந்தி நடைபெறுவதை விட பிர்க்காவில் நடைபெற்றால் பொது மக்கள் நெருங்கிப் போய்த் தங்கள் குறைகளைச் சொல்ல, அவைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நாம் அடிக்கடி ஸ்டேட் லோன்கள் வசூலிக்கிறோம். அதைப் பல இலாகாக்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து, எந்தெந்த வகையில் செல்வாக்கு இருக்கிறதோ, அந்தந்த வகையில் வசூலிக்க ஏற்படுத்துகிறோம். அந்த அளவில், தாசில்தார் மற்ற அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கும்போது விவசாயிகளிடம் வந்து கட்டாயமாக வசூலிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை ஹாஸ்ட்மெண்ட் என்றே சொல்லலாம். ஸ்டேட் லோன் வசூலிப்பது என்றால் பெரிய பணக்காரர்கள், இன்கம்பக்ஸ் கொடுக்கிறவர்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்டவர்களை அமைச்சர்கள் போய்க் கேட்டால் கூடக் கொடுத்து விடுவார்கள் என்ற அளவுக்கு ஸ்டேட் லோன்கள் கிராம மக்களை எந்த வகையிலும் பாதிக்காத அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும், நாம் பல கடன்களை அரசாங்கத்தில் கொடுத்து வந்தோம். பஞ்சாயத்து யூனியனில் கொடுத்து வந்தோம். அப்புறம் முழுக் கடன் உதவித் திட்டம் என்று கூட்டுறவு முறையில் கொடுக்க முன் வந்தோம். எந்த வகையிலும் ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் ஸ்கீம் மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கவில்லை. எல்லாக் கடன்களையும் தாங்களே கொடுக்கிறோம் என்று கூட்டுறவில் மொனாப்பலி வந்து விடுகிறது. எப்படியும் பல கடன்களைப் பெற அந்தத் தலைவருடைய அல்லது மற்ற அமைப்புகளில் உள்ள தலைவர்களுடைய செல்வாக்குப் பெற்ற கட்சி எந்தக் கட்சியாக இருக்கிறதோ, அந்தக் கட்சியில் இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் கட்சி அரசியல்

[திரு. ம. கமலநாதன்]

[12th March 1965]

வந்து விடுகிறது. ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் ஸ்கீம் மாற்றி அரசாங்கம் எப்படிக்க கடன் கொடுத்து வந்ததோ, அந்த மாதிரிக் கொடுத்தால் தான் விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவிச் செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ப்ரொக்யூர்மெண்டைப் பொறுத்தவரையில் கொள்கை வேறுபாடு இருக்கிறது. பத்து மூட்டைகள் வரையில் யார் வேண்டுமானாலும் விற்பனைச் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். லேஸென்ஸ் இல்லாமல் வியாபாரம் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பத்து மூட்டை என்றால் எப்படி, யார் கொண்டு வருவது? ஐந்து படிக்கு ஒரு மேல் கொண்டு வரக் கூடாது என்று தடையும் விதிக்கிறார்கள். லேஸென்ஸ் இல்லாதவர்கள் கூட வியாபாரம் செய்யலாம் என்று இருப்பதால், இல்லலிப் ப்ராண்ட்போர்ட் செய்வதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆகவே, பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அடுத்து, “செக்ஷன் கிராப்” பொறுத்தவரையில் நாம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்யப்படுமாறு, ஒரு ஏசுக்கும் குறைவாக உள்ளவர்களிடமிருந்து கண்டிப்பாக ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்யக்கூடாது என்ற அளவுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்தால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் உடனடியாக பிரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10-30
a.m.

திரு. நா. மகாலிங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தற்பொழுது நமது மாகாணத்தில் ஜில்லா நிர்வாகம், பழைய காலத்தில், சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் ஜில்லாக்களின் எல்லைகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தனவோ, அதேபடிதான் இப்பொழுதும் அமைந்து நடந்து வருகிறது. சில ஜில்லாக்கள் 10 எம்.எல்.ஏக்கள், 12 எம்.எல்.ஏக்கள் உள்ளனவாகவும், சில ஜில்லாக்கள் 21 எம்.எல்.ஏக்கள் கொண்ட பிரதேசமாகவும் இருந்து வருகின்றன. ஆக, இந்த ஜில்லாக்கள் அனைத்தும் ஒரே வகையாக இருக்கும்படியாக அமைத்தால் தான் மிகவும் நல்லது என்று நான் எண்ணுகிறேன். பெரிய ஜில்லாக்களில் கலெக்டர் என்றும், ஜாயின்டு கலெக்டர் என்றும், டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் என்றும், “பி. ஏ.” என்றும் பல அதிகாரிகளை மேல்மட்டத்தில் வைத்துக்கொண்டு வேலைகள் நடத்தப்படுவதால், வேலைகள் மிகவும் தாமதப்படுகின்றன. எந்த ஒரு காரியமும் சீக்கிரமாகவும், நல்ல முறையிலும் நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், குறுக்கே அதிகாரிகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. இப்பொழுது பல துறைகளிலே கலெக்டர் அவர்களே முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மத்தியிலே ஜாயின்டு கலெக்டர், “பி. ஏ.” இது போன்ற நடைமுறை இருப்பதினால், நல்ல முறையில் விஷயங்களைத் துரிதமாக பைசல் செய்வதற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிகமாகச் செலவு ஆகிறது என்று சொன்னால், இவ்வாறு மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய பல அதிகாரிகள் புதிய ஜில்லாக்க் கலெக்டர்களாக வருவதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். அவ்வாறு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பன்னிரண்டு எம்.எல்.ஏக்கள் கொண்ட பிரதேசம் ஒரு ஜில்லா என்ற முறையில் அமைத்தால், இந்த மகாணத்தில் சுமார் 19 ஜில்லாக்கள் அமையும். அதற்குக் கீழே ஒவ்வொரு பிளாக் என்று நாம் நிர்ணயிக்கக்கூடிய பிரதேசம் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு தாலுகா என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். ரெவின்யூ அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று தனியாகவும் அபிவிருத்தி என்று சொல்லி அதற்காகத் தனி இலாகாவும் வைத்திருப்பது பல வேலைகள் இரண்டிற்கும் இருந்துகொண்டு, சரியான முறையில் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு இலாக்காக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைத்தால் நிர்வாகச் செலவு குறையும். தவிர, வேலைகள் சீக்கிரம் நடப்பதற்கு மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். பிளாக் அளவிலே தாசில்தார் பொறுப்பாக இருக்கலாம். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ. தொகுதியும் ஒரு தாலுகாவாக இருந்தால், அதற்கு ஒரு தாசில்தார் இருக்கலாம். இம்மாதிரியாகச் சீர்திருத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

12th March 1965] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

அது தவிர, ஜில்லா கலெக்டர் அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமிருந்து நாம் இப்பொழுது நிறைய வேலைகளை எதிர்பார்க்கிறோம். எந்தப் புதிய வேலைகள் வந்தாலும், அதை அவர்களே தான் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணுகிறோம். கடன் வசூல் செய்வது, எலெக்டிரிசிட்டி போர்டு கடன் வசூல் செய்வது, இப்பொழுது நெல் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்வது, சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய சட்டம் அமல் இதுபோன்ற பல்வேறு வேலைகள் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவின் மூலம் தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. புதியதாக அரசாங்கம் பல தொழில்களை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமும், தாங்களாகவே நேரிலும் செய்ய வேண்டும் என்று இப்பொழுது முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு மூலம் நடக்கக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகளிலும், நூல் ஆலைகளிலும் இப்பொழுது ஆர். டி. ஒகளுக்கு பயிற்சி கொடுத்து, அந்நேரம் அவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் புதியதாகப் பல நூல் ஆலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் ஆகியவைகளைச் சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்து நடத்துவதாக இப்பொழுது யோசனை இருக்கிறது. இம்மாதிரியாக பல்வேறு வேலைகள், சாதாரணமாக சட்டம் அமல் நடத்துவதும், ரெவின்யூ வசூலிப்பது சம்பந்தமாக பல்வேறு வேலைகள், இப்பொழுது புதியதாக வரும் வேலைகள் எல்லாம் ரெவின்யூ இலாகாவுக்குத் தான் கொடுக்கப் படுகிறது. அதன் காரணமாக அவர்கள் பெற்ற பயிற்சிக்கும், அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது நான்கு நாள் அதிகமாக பல்வேறு துறைகளிலே வேலைகள் வருவதை அனுசரித்து, இந்த நிர்வாகத்தை ஏராளவுக்குச் சீரமைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒரிலா போன்ற சிறிய மாகாணங்களில் கூட மத்திய சர்க்காரிலுள்ள ஐ.எ.எஸ். போன்று மாகாண சிவில் சர்வீஸ் என்று சொல்லி அவர்களை வைத்து, அந்த உத்தியோகஸ்தர்களைப் பல்வேறு துறைகளிலும் புதியதாக வரக்கூடிய வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்திலும் மாகாண சிவில் சர்வீஸ் என்று ஏற்படுத்தி, மாகாணத்தில் திறமையுள்ள வாலிபர்களை எடுத்து, அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து, அவர்களை இம்மாதிரியாக புது வேலைகளுக்கெல்லாம் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ப்ரொக்யூர்மெண்டானது ஜில்லா அதிகாரிகளிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையிலே சர்க்கார் கொள்கை அறிவிப்பிலே பார்த்தால், கலெக்டர் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு நெல் கொள்முதல் செய்வது என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இன்னும் எவ்வளவு ஏக்கர் விடுவது என்பது போன்ற எல்லா விஷயங்களையும் கலெக்டர்களுக்கே விட்டிருக்கிறார்கள். கொள்கை அளவிலே சர்க்கார் தான் இந்த முடிவுகளைச் செய்யவேண்டும். கலெக்டர்களுக்கு இம்மாதிரியாக கொள்கை அளவிலே செய்யவேண்டிய முடிவுகளை விடுவது அவர்களுக்கு மிக சிரமங்களை உண்டாக்குகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். மாகாணத்தில் சுமார் 32 லட்சம் ஏக்கர் நஞ்சை பூமிகள் இருக்கின்றன. அதில் ஏகருக்கு நான்கு மூட்டைகள் லெவி என்று போட்டால் கூட, 6 லட்சம் டன் நெல் நாம் உடனே வசூல் செய்து விடலாம் அல்லது இன்னும் அதிகமாக வேண்டும் என்று சர்க்கார் சொன்னால், 5 மூட்டைகள் லெவி என்று வைத்தால் 7½ லட்சம் டன் நெல் லெவி மூலம் நாம் வசூல் செய்து விடலாம். அது இல்லாமல், ப்ரொக்யூர்மெண்டு முறை வைத்திருப்பது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுப்பது போக, பாக்கி இருக்கக்கூடிய நெல்லை சாதாரணமாக விற்பதற்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நடைமுறை தேசம் முழுவதிலும், மாகாணம் முழுவதிலும் ஒரே விலையை நிர்ணயிப்பது மிகவும் சிரமம். தேசம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியான விலை என்று அமல் நடத்திய தேசங்களில் இது வெற்றி அடையவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக ஒபன் மார்கெட், வெனி மார்கெட் என்று ஒன்று இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் லெவி மூலம் அவர்கள் நிர்ணயம் செய்த விலைக்கு வசூல் செய்து, அவர்கள் அதை ரேஷன் மூலம் எங்கெங்கே வேண்டுமோ. அங்கெல்லாம் கொடுக்கலாம். அந்த முறை தான் பொருத்தமாக

[திரு. நா. மகாலிங்கம்]

[12th March 1965]

இருக்குமே தவிர, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நடைமுறை சிரமமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்களை உண்டுபண்ணும் என்பதை இந்தச் சமயத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது தவிர, ரெவின்யூ இலாகாவின் கீழே அங்கே இருக்கக்கூடிய வாகனங்கள், லாரிகள், ஜீப்புகள் இவைகளை பராமரிப்பதற்குச் சர்க்கார் “வெஹிகிள்ஸ் மெயின்டெனன்ஸ் ஆர்கனைசேஷன்” என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அதில் 400-க்கும் அதிகம் பேர்கள் உத்தியோகம் செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கார் வாகனங்கள் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை, பராமரிக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள், வொர்க்ஷாப் இடங்கள், இது போன்ற வசதிகள் சரியானபடி இல்லை. ஆக, இந்த இலாகாவிற்கு வேண்டிய உபகரணங்களைக் கொடுத்து நல்ல முறையில் இது வேலை செய்யும்படிச் செய்யவேண்டும். இல்லையேல் அதை எடுத்துவிட்டு வேறு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடு செய்துக் கொள்வது மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

இப்பொழுது ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய சட்டங்களை அமுல் நடத்துவது, ஒழுங்கு செய்வது இவைகளெல்லாம் ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழே வருகிறது. இன்றையதினம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சூழ்நிலையிலே நம்முடைய சட்டங்க ளெல்லாம் சரியானபடி அமுல் நடத்தப் படுகின்றனவா என்பதை நல்ல முறையில் ஜில்லா கலெக்டர்களிடம் தாராளமாக உண்மை நிலையைப் பற்றி எழுதுமாடி கேட்டு, அவற்றை சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதுவும் முக்கியமாக மதுவிலக்கு சம்பந்தமான சட்டங்கள் எவ்வளவு தூரம் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகின்றது, எவ்வளவு தூரம் அவைகள் அமுல் நடத்தப் படவில்லை என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். உடனே ஒரு பொதுக் குழு நியமித்து இது பற்றி விசாரனை செய்யாவிட்டாலும், ஜில்லா அதிகாரிகள் இது சம்பந்தமான அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை நல்ல முறையில் விசாரித்து அனுப்பி, அதைப்பற்றிச் சர்க்காரும் பரிசீலனை செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது நமக்குத் தெரிந்தவரையிலே மது விலக்குச் சட்டம் அமுல் நடத்துவது என்பது மிகச் சிரமமாக இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை சரிவர அமுல் நடத்த முடியாத நிலை பல்வேறு இடங்களிலே இருக்கிறது. பல்வேறு இடங்களிலே இந்தச் சட்டத்தை மீறக்கூடியவர்கள் நிறைய இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அனுபவத்தில் தெரிகிறது. ஆகவே, ஜில்லா நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய சட்டமாக இருந்தால் தான், அமுல் நடத்தக் கூடிய சட்டமாக இருந்தால்தான் அதை சர்க்கார் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முடியும். மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாத சட்டமாக இருந்தால், அவர்கள் மீது திணிக்கப்படுகிற சட்டமாக இருந்தால், அந்த சட்டத்தை மீறக்கூடியவர்கள் உண்மையிலேயே வளர்ந்துகொண்டே போகுமே தவிர, வேறு ஒன்றும் உபயோகம் இருக்காது.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி பல நாட்களாக பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. கிராம அதிகாரிகள் பரம்பரையாக இருப்பது என்பது அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். மாகாண கிராம அதிகாரிகள் கூட்டங்களிலும் கூட, பரம்பரை முறை வேண்டாம், அவர்களை முழுநேர சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு, நல்ல சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் பல முறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதுவும் இப்பொழுது பிளாக் போன்ற நிலை வந்த பிற்பாடு, கிராமங்களுக் கெல்லாம் தனியாக ஊப்பியர்கள் என்று பிளாக்கிலிருந்து வேறு அமர்த்தியிருக்கிறோம். இன்னும் கொஞ்சம் ஜாஸ்தி செய்து, வசூல் வேலையையும் கொடுத்தால், கணக்கப் பிள்ளை, மணியக்காரர் இவர்கள் வேண்டாம், பரம்பரை பாத்தியம் இவை யெல்லாம் போய்விடும். அவற்றிற்கு அவசியமே இருக்காது. அதைப்பற்றி யும் அமைச்சர் அவசியம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12th March 1965]

[திரு. நா. மகாலிங்கம்]

ரெவின்யூ இலாகா தாசில்தார்கள் ஜில்லாக்குள்ளாகவே மாற்றப்படுகிறார்கள். தாசில்தார்களை மாநில அளவில் சீனியாரிடி ஃபிக்ஸ் செய்து அவர்கள் ட்ராஸ்ட்ஸ் பர் எல்லாம் மாநில ரீதியில் இருக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஜில்லாக்களின் எல்லைகளைச் சரியாக அமைத்து, ஜாயின்ட் கலெக்டர் இடெல்லாம் இல்லாமல், கலெக்டரின் எல்லை குறுகமாகச் செய்யப் பட்டால் நல்ல வகையில் பணியாற்ற ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திருமதி ஜெகதாம்பாள் வேலாயுதம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடைபெறும் மானியத்தின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தாலுகா மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி. ஜயங்கொண்டான் பகுதி மிக மிகப் பின்தங்கிய பகுதி. இப்பொழுது மழை இல்லாத காரணத்தினால், சரியாக விளைச்சல் ஏற்பட வில்லை. நமது சர்க்கார் விவசாயத்தை அபிவிருத்திச் செய்ய முற்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், ஜயங்கொண்டானில் அப்படி விவசாய உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என் பகுதியிலே, நான்கு ஐந்து ஏரிகள் கட்டிக்கின்றன. ஆண்டிரம் பக்கத்திலே நம்சி ஓட்டையில் ஒரு அணை கட்டினால், பாசனத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஜயங்கொண்டானில் ஆல் ஏரி, பொன்னேரி, சுப்பா குளம், வளையனேரி முதலிய பெரிதும் சிறிதும் ஆன ஏரிகள் இருக்கின்றன. இந்த ஏரிகளை மராமத்து செய்தால், அவைகளில் அதிகமாகத் தண்ணீர் தேங்கி, பாசனத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஜயங்கொண்டானைச் சுற்றி 30-க்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு டிரெயினிங் ஸ்கூலும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உடையார்பாளையத்திலிருந்து பல இடங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. சாலைகளில் நின்று அவர்கள் பணிபுரிய வேண்டியிருக்கிறது. வெயிலில் நின்று வேலை செய்ய வசதியாக இருக்க அங்கெல்லாம் நகரங்களில் குடை ஸ்டாண்ட் அமைத்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முடிக்க வேண்டிய மருத்துவக் கட்டடங்கள் கட்டாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகக் கட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜயங்கொண்டத்திற்கும் ஆண்டிமடத்திற்கும் ஃபோன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனது பகுதியில் பெரும்பாலும் குடிசை வாழ் பகுதியாக இருப்பதால், அடிக்கடி தீ விபத்து ஏற்படுகிறது. எனவே, ஜயங்கொண்டத்தில் ஒரு தீ அணைக்கும் நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும். திருச்சி-சிதம்பரம் செல்லும் பஸ் மூலம் ராமதேவநல்லூருக்குப் போக சௌகரியமாக அங்கு இருக்கும் ஓட்டையில் ஒரு பாலம் கட்டினால் நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது சுற்றிப் போவதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதேபோல, அரியலூரிலிருந்து லேயர் அணைக்கட்டுக்கு பஸ் போக்கு வரத்து இருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பாதை மணல் ரோடாக இருப்பதால், அதை சப்ளைக்கல் போட்டுக் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

ஜெயங்கொண்டத்தில் ஒரு மணிக் கூண்டு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என் பகுதி மிகப் பின் தங்கிய பகுதி. ஆகவே, பொது மக்கள் வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு ஏதாவது தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருச்சியிலிருந்து நெய்வேலி செல்லும் பஸ், ஆண்டிமடத்தில் வெகு தூரம் சென்று நிறுத்திவைப்பதால், பொதுமக்களுக்கு இடையூறு இருக்கிறது. ஆகவே, ஆண்டிமடத்தில் ஒரு பஸ் நிலையம் கட்டித்தர வேண்டும். அதன் பக்கத்திலேயே ஒரு மார்க்கெட்டும் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது சட்ட மன்றத்திலே, மாந்தருள் மாணிக்கமான மறைந்த நேருஜி அவர்களின் படத்தை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

[12th March 1965]

*திரு. பி. முருகையன் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று சட்ட மன்றத்திலே நானும், வந்த நாள் முதல் இன்று வரை இதற்கு முன்னால் இருந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், புதுக்கோட்டையை ஒரு தனி மாவட்டமாக அமைக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக்கூறியும், இது வரையில் அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப்படாமலே இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. புதுக்கோட்டையை, கல்வி, போலீஸ், தபால் பத்திரப்பதிவு இலாகா முதலியவைகளில் தனி மாவட்டமாகப் பாவித்தாலும், ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட வரை அதை தனி மாவட்டமாக அக்காமல் இருப்பது எங்கள் பகுதி முன்னேற்றத்தைப் மிகவும் பாதிக்கிறது. அண்டை மாவட்டங்களில் உள்ள தாலுகாக்களைச் சேர்த்து ஒரு தனி மாவட்டமாக அமைத்தால் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டை மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம். இந்த ஆண்டு பருவமழை இல்லாததால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே இப்பொழுது கட்டாய நெல் கொள்முதல் திட்டத்தை அமுல் நடத்திவருகிறார்கள். தமது உணவுக்கே தானியம் இல்லாமல் மக்கள் தவிக்கும்போது, கட்டாய நெல் கொள்முதல் செய்வது மிக மிக வேதனை தருவதாக இருக்கிறது. அதோடு இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட தக்காவிக் கடன்களெல்லாம், துரித நடவடிக்கை காரணமாக, வசூல் செய்யப் படுகிறது. அதனால் மக்கள் மிகவும் தொந்தரவு படுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற தகவல் நேற்றும், இன்றும் எனக்கு வந்திருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் சற்றுக் கவனித்து, புதுக்கோட்டை மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம் என்ற காரணத்தால், சர்க்கார் கடன்களை வசூலிப்பதை இந்த ஆண்டு சிறிது காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். அதற்கான உத்தரவுகளையும் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, புதுக்கோட்டைக்கு வரி வஜா செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் இந்த ஆண்டும் கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் மிகவும் வலியுறுத்த விரும்புவது என்ன வென்றால், அந்தப் பகுதியிலே வரிவஜா கொடுப்பதோடு, சர்க்கார் கடன்களையும் இந்த ஆண்டு வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே சர்க்கார் புறம்போக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 200, 300 ஏக்கர் என்று பாழாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை அரிசன மக்கள் விவசாயம் செய்ய முன்வந்தால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், இந்த நிலம் பஞ்சாயத்துப் பழத்தோட்டத்திற்காக வேண்டும் என்று ஆக்ரமித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். 1961-ம் ஆண்டில் சில அரிசன மக்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டது கூட இப்பொழுது சில பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களால் மறுக்கப்படுகிறது. மாவட்டத் தலைவரிடமும், தாசில்தாரிடமும் புகார் செய்தும், இதுவரை எந்தவிதமான நிவாரணமும் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்த நிலங்களெல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் சில ஆட்சித் தலைவர்கள், வட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் சற்றுத் தயங்குகின்றனர். காரணம் அமைச்சர் தையியத்தை வைத்துக்கொண்டு, சில காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகாரிகளை மிரட்டல் செய்கிறார்கள். வருவாய்த்துறை அமைச்சர் எங்கள் பகுதிக்கு சுற்றுப் பயணம் வரும்போது, அவர்கள் பெயரைத் தப்பாகப் பயன்படுத்தி இப்படிச் செய்வதைச் சற்று கண்டிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் அமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில், புறம்போக்கு நிலத்தை பழத்தோட்டத்திற்கு என்று பஞ்சாயத்துக்கு ஒப்படைக்கும் போது, இத்தனை எக்கராதான் பழத்தோட்டத்திற்கு என்று நிர்ணயம் செய்து உத்தரவு போட்டு விட்டால் பாக்கி இருக்கும் நிலத்தை

12th March 1965] [திரு. பி. முருகையன்]

அரிசன மக்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். இதில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புதுக்கோட்டை மிகவும் பிற்போக்கான பகுதியாக இருப்பதால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி பகுதியில் கிணறு வெட்டும் திட்டத்தை அமல் செய்திருப்பது போன்று, புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலும், அப்படிப்பட்ட கிணறு வெட்டும் திட்டத்தை மேற்கொண்டால், விவசாய மக்களுக்கு அது மிகுந்த லாபகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உர விநியோகம் செய்கின்ற நேரத்திலே, கிராமத்திலுள்ள கர்ணங்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டை வைத்துக்கொண்டு உர விநியோகம் செய்கின்ற முறையை நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால், இப்பொழுது பஞ்சாயத்தில் இருக்கின்ற கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர்—(கோவாபரேஷன்) என்று இருக்கின்றவர்களுடைய தலைமை யின்கீழ் இந்த உர விநியோகம் என்னுடைய தொகுதியில் இந்த ஆண்டு நடைபெற்றது. நான் என்னுடைய வயலுக்கு உரம் வாங்குவதற்காக டெப்போவுக்குச் சென்றிருந்தபோது, அதற்கு ஏறத்தாழ இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு வந்த உரங்களுடையெல்லாம் கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி “கடைகளுக்குக்கூட விநியோகம் செய்யுங்கள்” என்று கூறியிருந்ததன் பேரில், கடைக்காரர்கள் உரத்தை எடுத்துச் சென்றதை நான் நேரில் பார்த்தேன். அந்த டெப்போவை நான் நேரில் சென்று பார்வையிட்டதாகவும் அங்கே எழுதி வைத்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். இப்படித் தவறுதலான முறையில் அந்த உர விநியோகம் செய்யப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மழைக் காலத்தில் உரங்கள் விவசாயிகளுக்குக் காலா காலங்களில் கிடைக்கவும் வழிவகைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

என்னுடைய தொகுதியில் தாலூகா அலுவலகம் இருக்கிறது. அந்தத் தாலூகா அலுவலகத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் இந்த மன்றத்தில் பல முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். என்றாலும், இன்று வரை அந்தத் தாலூகா அலுவலகத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் கவனக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கூட்டுப் பட்டாக்களைத் தனிப் பட்டாக்களாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று அதிகாரிகளிடத்திலே மனுக் கொடுக்கும்போது, தாலூகா அலுவலகத்திலிருந்து “இன்னும் சர்வேயர் பார்த்து நிலங்களை ஸ்பெ-டிவிஷன் செய்யவில்லை” என்ற பதில் தான் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய சர்வேயர்களை அதிகமான பேர்களைத் தாலூகாவிலே நியமித்து, கூட்டுப் பட்டாவாக இருப்பதை ஸ்பெ-டிவிஷன் செய்து தனிப் பட்டாக்களாகப் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும், வழிவகையும் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இப்பொழுது உதவிக் கலெக்டராக ஒருவர் வந்திருக்கிறார். அவருக்கு தமிழ் சரியாகப் புரியவில்லை. அவருக்குத் தமிழ் சரியாகப் புரியாத காரணத்தினாலே, அங்கிருக்கும் பொது மக்களும், சில அரசியல் வாதிகளும், பொது நல ஊழியர்களும் மிகவும் கஷ்டம் அடைகிறார்கள். ஏனென்றால், நிலைமையைத் தமிழில் எடுத்துக்கூறும் போது அவர்களும் புரியாமல் அல்லல்படுகிறார். அவர் கூறுவதையும் பொது மக்கள் புரிந்துகொள்ள மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த உதவிக் கலெக்டரை வேறு எங்காவது மாற்றிவிட்டு நல்ல தமிழ் தெரிந்தவராக உள்ள உதவிக் கலெக்டர் ஒருவரை அங்கே நியமிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் எழுதியனுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய முறை இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் கேள்வி எழுதியனுப்பினால் அதற்குப் பதில்

[திரு. பி. முருகையன்]

[12th March 1965]

அளிக்கின்ற முறையை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலே கொண்டுவருவதன் மூலமாகத் தயக்கமாகக் கிடக்கும் வேலைகளை உடனடியாக முடிக்க ஒரு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திலே கலெக்டர் தலைமை வகிப்பதா, அல்லது வேறு தனியார் தலைமை வகிப்பதா என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. என்னேப் பொறுத்த வரையில், கலெக்டர் தலைமை வகிப்பதைவிட வேறொரு தனியார் தலைமை வகிப்பது மிக மிக நலம் என்று தான் கருதுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள், கலெக்டர் தான் அதற்குத் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திற்குத் தலைவர் இருக்கிறார், ஆணையாளர் இருக்கிறார். தலைவர் தான் கூட்டு மன்றக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கிறார். எதேனும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், ஆணையாளர் அதற்கு உதவி செய்கின்றார். இதே போன்று, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திற்கும் தனியார் ஒருவர் தலைவராக இருக்கவும், கலெக்டர் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய நிலையிலும் இருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை அங்கே உருவாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும், கூட்டு மன்றத் தலைவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கும் காரணத்தால், இந்த ஆண்டு அங்கே வரிவசூல் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அத்தடன், கடன் வசூலிப்பதை யெல்லாம் சற்று இந்த ஆண்டு நிறுத்திவைக்க வேண்டும் என்றும் நான் மீண்டும் அமைச்சர் அவர்களைக் மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருவதில் இன்னும் சில குறைகள் இருக்கின்றன, என்றாலும் அந்தக் குறைகளையெல்லாம் தவிர்த்து, புதுக்கோட்டை போன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளில் வரும் முதியோர் பென்ஷன் மனுக்களை ஆண்டுதோறும் நல்ல முறையில் பரிசீலித்து, இன்னும் அதிகமானவர்களுக்கு முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்க வழிவகைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன நலத் துறையிலே இப்பொழுது மாவட்ட ஹரிஜன நலக் கமிட்டிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தக் கமிட்டிகளிலே அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்து, மாவட்ட ஹரிஜன நலக் கமிட்டிகளிலே அவர்கள் வாதிப்பதற்கும் வாய்ப்பு கொடுத்தால், மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கான நல்ல ஏற்பாடாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : உதவித் தலைவர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற நான் விரும்புகின்றேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பெற்றுத்தவரைக்கும், அங்கு சென்ற வாரங்களுக்கு முன்னால் நடந்த பெரிய நிகழ்ச்சிகளிலே கலெக்டர் அவர்களும், ஜாயின்ட் கலெக்டர் அவர்களும், போலீஸ் தலைமை அதிகாரிகளும் சாமர்த்தியமாக நடந்துகொண்டு, பெருங் குறைகள் ஏற்படாதபடி நல்ல முறையில் பாதுகாத்தமைக்கு அவர்களுடைய திறமையை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே என். ஜி. ஒ.-க்களுக்கும், மேலே கலெக்டர் லெவலில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் டியர்னஸ் அலவன்ஸை அதிகப் படுத்தி இருப்பதற்காக நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12th March 1965] [திருமதி சி. குமந்தையம்மாள்]

நமது ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்கள் சொல்ல நான் நினைக்கிறேன். அரிசன நலத் துறை ஏற்பட்டுப் பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஜில்லா அரிசன நல அதிகாரிகள் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய போஸ்ட் பர்மெனன்ட் போஸ்ட்டாக இருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்கின்ற அரிசன நல தாசில்தார்களுடைய போஸ்ட் டெம்பரரி போஸ்ட்டாக, “அரிசன நலத்திற்கான ஸ்பெஷல் தாசில்தார்” என்று இருக்கிறது. பொதுவாக சட்டம் எப்படியிருக்கிற தென்றால், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு போஸ்ட் ஸாங்ஷன் ஆகியிருந்தால், அந்தப் போஸ்ட்டில் வேலை செய்பவர் பர்மெனன்ட் போஸ்ட்டில் வேலை செய்பவராகத்தான் கருதப்படவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும், இன்னும் அது அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்பதை இந்த இடத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கீழ் பவானி ஆயக்கட்டு, அமராவதி ஆயக்கட்டு, பரம்பிக்குளம் ஆயக்கட்டு இவைகளில் உள்ள நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வது பற்றி ஒரு தலைப்பின்கீழ் வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடிய டெபுடி தாசில்தார், அஜ்மாய்ஷாக்காக நியமிக்கப்படுகின்ற டெபுடி தாசில்தார், ஆகிய இப்படிப்பட்ட போஸ்ட்கள் ஸாங்ஷன் ஆகி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆய்விடப்படாமல், அவற்றையெல்லாம் பர்மெனன்ட் போஸ்ட்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது, ரெவினியூ போர்டி-லிருந்து சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு, அவர்கள் நியமித்த நியமனமானது சரியா என்பதைப்பற்றி அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் கேட்க அனுப்பப்படுகிறது. அம்மாதிரி அனுப்பப்படுகிற அபிப்பிராயத்தோடு ஸர்வீஸ் ரிஜிஸ்டர்கள் அனுப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகையால், ரெவினியூ போர்டிலிருந்து ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்கள் நியமனம் சம்பந்தமாக அனுப்பப்படுகிற பர்ஸனல் ஃபைல், மற்றும் உள்ள எல்லாவிதமான தஸ்தாவேஜுகளுடன் ஸர்வீஸ் ரிஜிஸ்டர்களும் நம்முடைய சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு போர்டார் அனுப்பவேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றேன்.

பல்வேறு பகுதிகளில் பட்டா நிலம், புறம்போக்கு நிலம் இருந்து அங்கே டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமின் கீழே ஏராளமான ரோடுகள் போட்டிருக்கிறோம். அந்த ரோடு யாருக்குச் சொந்தம் என்பது முடிவில்லாமல் இருக்கிறது. ஒரு நிரந்தரமான அதிகாரியை நியமித்து ஜில்லா முழுவதும் போடப்பட்டிருக்கும் ரோடுகளையெல்லாம் ரோடு புறம்போக்காக ஆக்கவேண்டும். சில ரோடு பட்டா நிலமாகவும், இன்னும் சில ரோடு புறம்போக்கு நிலமாகவும் இருக்கிறது. இன்னும் சில கோயில் நிலமாகவும் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் ஒரே தனிப்பட்ட தலைப்பின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஸப்-டிவிஷன் செய்வதிலே மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. இப்பொழுது கடன் வாங்குவதிலும் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்கு மேல், தீவிர சாகுபடி செய்வதற்காக அவரவர்களுக்குச் சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் வாங்கவேண்டுமென்றால், ஒனர்ஷிப் சரட்டிபிகேட் கேட்கிறார்கள். தாசில்தாரிடத்திலே போய் ஸப்-டிவிஷன் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களால் தீவிரமாகக் கவனிக்க முடியவில்லை. எங்கள் ஜில்லா வில் தாசில்தாருக்கு அதிக வேலை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். என்றாலும், அவர்கள் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஸப்-டிவிஷன் செய்வதற்கு என்றே ஒரு தனி அதிகாரி நியமித்தாலும் கூடப் பரவாயில்லை. இல்லையென்றால், இருக்கிறவர்களை சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்று நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கு மேலே பர்சனல் பைல் எழுதுகிறார்கள். பர்சனல் பைல் எழுதுகிற அதிகாரிகளில் சில பேர், தங்களை என்னவோ தம்முத்திரங்களாகக் கருதிக்கொண்டு கீழே உள்ளவர்களைப் பற்றி எதை வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் என்று எழுதிவிடுகிறார்கள். என்ன எழுதப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் கூடக் கீழே உள்ளவர்களுக்குக் காட்டுவது கிடையாது. இரண்டு வருஷம் கழித்தோ, நான்கு வருஷம் கழித்தோ, பரமோஷன் வருகிறபோது

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [12th March 1965]

இவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது. ஏன் என்று கேட்கும்போது பர்சனல் பைல் நன்றாக எழுதப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால்—யார் இந்தமாதிரி கண்டபடி பர்சனல் பைல் எழுதி வைக்கிறார்களோ, அந்த அதிகாரிகளுடைய பர்சனல் பைலை அரசாங்கம் தருவித்துப் பார்க்க வேண்டும். கெடுதலாக ஏதாவது கீழே உள்ளவர்களைப் பற்றி எழுதப் பட்டால் உடனே அது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் அதற்குத் தெரிவிக்கிற சமாதானத்தையும் பெறவேண்டும்.

அடுத்து, சப்-கலெக்டர், அசிஸ்டெண்டு கலெக்டர் என்பதாக நாம் நேரிடையாக நியமனம் செய்கிறோம். நான் யாரைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையில் குறை சொல்ல விரும்பவில்லை. நேரிடையாக நியமனம் செய்யப் படுபவர்களில் பலபேர் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். சிலபேர் செய்வது கிடையாது. பொதுவாக வேலை அதிகமிருப்பதால், டி.ஆர்.ஓ. போஸ்டிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். பென்ஷனைப் பற்றியும் ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தருக்கு ரிடையர் ஆகும்போது இருபது ரூபாய்க்குக் குறைந்த பென்ஷன் வழங்கக் கூடாது. மேலும், ரிடையர் ஆனவுடனேயே அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த ரயில் பிரயாணச் சலுகை, குழந்தைகளுடைய கல்விச் சலுகை எல்லாம் ரத்து செய்யப்படுகிறது. இதனால் எல்லாம் அவர்கள் மனமுடைந்து விடுகிறார்கள். நாம் கொடுக்கிற பென்ஷன் அவர்களை இந்த ஊரைவிட்டே அனுப்பக் கூடியதாக ஆகிவிடுகிறது. ரிடையரானாலும் கூட அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவந்த கல்விச் சலுகை, வைத்திய உதவி எல்லாம் தொடர்ந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இருக்கிற வரையில் இவை கொடுக்கப்படவேண்டும். முதியோர் பென்ஷன் தொகை அளவுக்காவது கொடுத்துத் திருப்பித்தராத வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக மோட்டார் பம்பு செட்ரோ வைக்கும்போது நிலக் காரர்கள் ஒனர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மேலும் மின்சார இலாகா இந்த செக்யூரிடியோடு, காரண்டி இவ்வளவு ஆண்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பத்து வருஷம், இருபது வருஷத்திற்கு காரண்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதாவது சப் டிவிஷன் ஏற்படுத்தத் தேவையாக இருக்கும் என்று சொல்லாம். விவசாயிகள் ஒனர் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குள் படுகிற சிரமம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அதற்காக மின்சார கண்க்ஷன் கொடுக்காமல் காத்து இருப்பதையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

இன்னும் இன்றைக்கு தாலூக்கா ஆபீஸ்களுக்குப் போனால் ஒரே திருவிழா மாதிரி இருக்கும். தாசில்தாரே, சர்க்கரை கெடு, சிமெண்ட் கெடு என்பதாக ஒரே கூட்டம், அதோடு நெல் கொள்முதல் வேறு சேர்ந்துவிட்டது. தாசில்தாரே கதவைச் சாத்திக்கொண்டு உள்ளே இருந்த படியே “இல்லை” என்று சொல்லச் சொல்கிறார். ‘என்ன நீங்கள் இப்படிச் செய்கிறீர்களே’ என்று கேட்டால், ‘பின் என்ன செய்வது? இந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்தாலேயே பைத்தியம் பிடித்துவிடும்போல் இருக்கிறது, ஆபீஸ் பைல்களைப் பார்க்கவே நேரம் இல்லை’ என்கிறார்.

ஒரு விவசாயி ஒன்பது டன் சிமெண்ட்ட் கிணறு வெட்டுவதற்காக அப்போது அவரிடம் கேட்க வந்தான். ‘கிணறு வெட்டுவதற்கு ஒன்பது டன், நீங்களே சொல்லுங்கள், என்றார். நான் உடனே “நீங்கள் கோயம் பத்தார் ஜில்லா தாசில்தார் என்பதை நீனைவில் வைத்துக்கொண்டு இதைப் பாருங்கள்” என்றேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் கிணறு வெட்டு பதினேந்தாயிரம், இருபதாயிரம் இல்லாமல் முடியாது. அங்குள்ள நிலையை உணர்ந்துகொண்டு செய்ய வேண்டும். அதுவும் சிமெண்ட் கொடுத்தாலும் நான்கு மூட்டை, பத்து மூட்டை என்று கொடுத்தால் எப்படி வேலை செய்வது? குறைந்த பட்சம் 3½ டன் 4½ டன் என்றவது கொடுத்தால் தானே வேலையை ஒவ்வொரு பகுதியாகவாவது நிறுத்திச் செய்ய முடியும். அப்படி இன்றி ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டை என்று கொடுத்தால் அதை

12th March 1965] [திருமதி சி. குமந்தையம்மாள்]

வைத்திருக்கக்கூட முடியவில்லை. கட்டி தட்டிப் போய்விடுகிறது. ஆகவே இது விஷயத்தையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டே குறிப்பிட்டேன், பி.டி.ஓ.-க்களாக தாசில்தார்களை நியமிப்பது பற்றி. ஆர்.டி.எல்.எ. இலாகாவினருக்கு தாசில்தார்கள் என்றால் ஒரு அவர்ஜி போல் இருக்கிறது. தாசில்தார்களைப் ப்ரமோஷன் செய்வது இல்லை என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள்—முன்பு எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்தான் இருந்தது—இப்போது ராஜ்யம் முழுவதற்குமே இந்த ஏற்பாடாக இருக்கிறது. இது சரியல்ல. எக்ஸ் டென்ஷன் பி.எ. இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்யும் போது தாசில்தார்களினால் முடியாது என்பது சரியல்ல. நான் எல்லா பி.டி.ஓ.-க்களும் தாசில்தார்கள் பிரிவில் இருந்தே ப்ரமோஷன் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நார்பது போஸ்டுகள் இருந்தால் பத்து போஸ்டுகளுக்காவது தாசில்தார்கள் இனத்தில் இருந்தே கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறபோது கூட—நான் ஆர்.டி.ஓ. வாசலே இருக்கிறேன், வேறு ப்ரமோஷன் தேவையில்லை என்பதாக எழுதி வாங்குவதும் சரியல்ல.

அடுத்து மராமத்து வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் சரியான முறையில் செலவிடப்படுவது கிடையாது. குளம், குட்டை இவற்றுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சென்ற ஆண்டு லாபஸ் ஆகியிருக்கிறது என்பதை அறிந்து வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் நாங்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் இன்றி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். மார்ச் மாதத்தில் இருந்து ஒரு மூன்று மாத காலம் தண்ணீர் இல்லாத கஷ்டப்படுவதும், கிணறு வெட்ட மானியம் கோருவதும், கிணறு வெட்ட ஆட்களைத் தேடிக்கொண்டு அலைவதும் இதுதான் எங்கள் வேலையாக இருக்கிறது. ஆகவே சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தை ரெவின்யூ, டிபார்ட்மெண்டு நல்ல முறையில் செலவு செய்வதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மந்திரிகளின் பிறந்த நாள் விழாவை ஒட்டியாவது ஒரு வாரம் இவர்கள் விழாக் கொண்டாடி இந்த வேலைகளை எப்படிச் செய்வது என்று முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. கே. சின்னராஜி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியத்தின்கீழ் பேச விரும்புகிறபோது திருப்பத்தூர் நகரத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் அந்த வேலை செய்யப்படவில்லை. குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக 1959-ம் ஆண்டு 13 ஆயிரம் ரூபாய் மணிசிபாலிடி தந்து இருந்தும் இன்னும் அத்திட்டம் செயல்படாமல் இருக்கிறது. அதை நான்காவது திட்டத்தின் முதல் ஆண்டிலாவது எடுத்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருப்பத்தூர் நகர மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஜவ்வாது மீலயிளி சந்தனக் கட்டை மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கோடிக்கும் மேலாக வருமானம் வருகிறது. இதைக் கருதியாவது எங்கள் நகரத்திற்கு உடனடியாகக் குடிதண்ணீர் வசதியைச் செய்து தரவேண்டும். எங்கள் ஊருக்கு பல மாநிலங்களில் இருந்து எலம் எடுப்பதற்காகப் பல வியாபாரிகள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும் அந்த நகரத்தில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாதது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவசியமாக, அவசரமாக இந்தக் குடிதண்ணீர் வசதியைச் செய்து தர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வாணியம்பாடி நகரத்திற்கும் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதுவும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, அதையும் செய்து கொடுத்தால் பல கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் உதவியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திருப்பத்தூர் குடிதண்ணீர் திட்டம் கொண்டு வந்தால் அதுவும் பல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து கிராமங்களுக்கும் உதவியாக இருக்குமென்று சொல்லிவிடக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. கே. சின்னராஜி] [12th March 1965]

அடுத்து, வாணியம்பாடி இப்போழுது சப்-தாலுகாவாக இருக்கிறது. அதைத் தாலுகாவாக மாற்ற வேண்டும். அதாவது ஆம்பூர், துத்திப்பட்டு ஆகிய கிராமங்கள் இப்பொழுது வேலூர் தாலுகாவுடன் இருக்கின்றன. அவைகளையும் சேர்த்து வாணியம்பாடி தாலுகாவாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவும் பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. ஆகையால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவையும் இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஜில்லா மான்யத்தின்மீது பேசும்பொழுது, கிராம மக்களுக்கு சிமெண்ட் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். கிராம மக்கள் பம்ப்செட்டுகள் போடவேண்டுமென்றால், அதற்கு 10 மூட்டைகள் சிமெண்ட் வேண்டுமென்றால்கூட கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த சிமெண்ட் விநியோகப்பதைக் கூட்டுறவு மூலமோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகவோ செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாசில்தாருக்குப் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. இந்த சிமெண்ட் வாங்குவதற்கும் தாசில்தாரிடம்தான் போக வேண்டியு இருக்கிறது. மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட இன்டெண்ட் போட அவரால் முடியவில்லை. பல வேலைகள் அவருக்கு இருப்பதால் சிமெண்ட் இன்டெண்ட் போடும் வேலைகூட நிதானமாகத்தான் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு, உடனடியாகக் கிராம மக்களுக்கு சிமெண்ட் கிடைப்பதற்கு, சிமெண்ட் விநியோகப்பதை கூட்டுறவுக்கோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கோ மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிதண்ணீர் விஷயம் ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். ஆகவே, அதை எங்களுக்கு இந்த ஆண்டுக்குள்ளாவது செய்து கொடுத்தால் நல்லது என்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். மணி : மாமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எங்களுடைய கட்சித் தரப்பில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். எங்களுடைய மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கே என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எங்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தின் அமைச்சராக இங்கு வீற்றிருக்கும் கனம் ராமையா அவர்கள் எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். ஆனால், மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அவர்கள் எங்களுடைய பகுதிக்கு வந்து பார்க்கவில்லை. இதை நான் ரொம்ப வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கின்றேன். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும் என்பது மாதிரி எங்களுக்கு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தனி மதிப்பு உண்டு. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் எங்களுக்குத் தனி மதிப்பு உண்டு. ரெவின்யூ பொறுப்பும், மராமத்துப்பொறுப்பும் இருக்கின்ற காரணத்தால் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வோம்—எங்கள் பகுதியை நீங்கள் வந்து பார்த்தால் உண்மையிலேயே நிலைமை உங்களுக்குப் புரியும். ஒரு ரோடு கூட சரியான நிலையில் இல்லை. நான் ரொம்பவும் வருத்தத்தோடு இதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நம் முடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் அமைச்சராக இருக்கும்பொழுதே இந்த நிலைமை இருக்கிறதே என்று வருத்தப்பட்டேன்.

எங்களுடைய பகுதியிலும், கிராமத்திலே குடிதண்ணீர் கிடையாது; உப்புத்தண்ணீர் தான் இருக்கிறது. நல்ல குடிதண்ணீர் கிடையாது. இந்தக் குடிதண்ணீர் பிரச்சனை ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர்தான் தேவைப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக, கலெக்டர் அவர்களுடைய சிபாரிசுப்பேரில், உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்கா

12th March 1965]

[திரு. எஸ். மணி]

விற்கும் குடிதண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அதைப் பரிசீலனை செய்து குடிதண்ணீர் வசதி செய்தால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சிமன்ற நிர்வாகமும், தாலுகா நிர்வாகமும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டதாக இருக்கிறது. ஒரு தாலுகா ஆபீஸுக்கு, நில அடைமானம் வேண்டுமென்று, மனுப் போட்டால், இதை யார் செய்வது என்று தெரியவில்லை. 10, 15 வருஷமாக பட்டா ஆகாத காரணத்தால் வருமானம் தங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் ரெவினியூ கணக்கில் தங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்படி யார் அதைச் செய்வது என்று தெரியாத நிலை இருக்கிறது.

• சமாபந்தி என்று வைத்திருக்கிறோம். அது அவசியமில்லையென்று நினைக்கிறேன். வீண் விரயச் செலவுதான் அதனால் ஏற்படுகிறது. ஒரு வருஷக் கணக்கை இப்பொழுதுதான் பார்க்கிறார்கள்; இன்னும் கூடப் பார்த்து முடியவில்லை. இதற்கெல்லாம் எவ்வளவோ செலவாகிறது. ஆகையால் இந்த ஜமாபந்தி அவசியமில்லையென்று நினைக்கிறேன். சில சமயங்களில் பேப்பரையே காணோம் என்று சொல்கிறார்கள்; பேப்பர் இருந்தால் நான்குபப் பார்த்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் பேப்பரையே காணோம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். சமாபந்தி நேரத்தில் இரண்டு கணக்கப் பிள்ளை, மணியக்காரர், 4 வெட்டியாரான்கள் இவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிறார்கள். எனவே அங்கு ஒரு கொந்தளிப்புப் பண்ணித்தான் வைக்கிறார்களே தவிர, ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் நிர்வாகம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு வருஷம் ஆகியும் இன்னும் பதில் வரவில்லை. தாலுகா ஆபீஸில் வேலை குறைவாகுதான். இருந்தாலும் ஒரு மனுக்கொடுத்தால் அது தாசில்தாரிடமிருந்து, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்குப் போகிறது, அங்கிருந்து கணக்கப்பிள்ளைக்குப் போகிறது, பின்பு மணியக்காரர் வழியாக மறுபடியும் வந்து, இந்த நிலம் பஞ்சாயத் தாருக்கு உட்பட்டு இருப்பதால் அடைமானம் செய்யமுடியாது என்று பதில் வருகிறது. மின்ஸ்ட்ருக்குக் கொடுத்த பேப்பருக்கே இந்த நிலைமை வந்து விட்டது. நிலம் இல்லாதவர்கள் நில அடைமானம் வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களுக்குப் பதில் கொடுக்க 5 நிமிட வேலைதான் இருக்கும். அந்தப் பதிலைக் கொடுக்க ஒரு வருஷம் ஆகிறது.

மற்றொன்று, ரொம்பவும் வருத்தத்தான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு விவசாயிக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்பதே தெரியவில்லை. கணக்குப்பிள்ளைக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுத்தால் அவர் அடுத்தவர்களுடைய நிலம் கொஞ்சத்தையும் சேர்த்து அளந்து விடுவார். அடுத்தவர் 10 ரூபாய் கொடுத்தாலும் அதை வாங்கிக்கொண்டு இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள நிலத்தைக் கொஞ்சம் அளந்து விடுவார். அந்த நிலமையில் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்றே ஒரு விவசாயிக்குத் தெரியவில்லை. எனக்குக்கூட எவ்வளவு காணி இருக்கிறது என்று எனக்கே தெரியாது. காரணம் இன்னும் அந்தப் பக்கத்தில் சர்வே பண்ணி ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வளவு நிலம் என்பது தெரிவிக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் எவ்வளவு பட்டா நிலம், புறம்போக்கு நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஒருவர் புறம்போக்கு நிலத்தில், பட்டா நிலம் என்று சொல்லி கிணறு வெட்டி விடுகிறார். கிணறு வெட்டிய பிறகுதான் புறம்போக்கு நிலத்தில் கிணறு வெட்டியதால் பணம் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வாங்கின பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேறு வழியில்லை. பயிர் பண்ணித்தான் கொடுக்க முடியும். அந்த நிலைமை இன்றைக்கு அங்கே இருக்கிறது. ஒரு விவசாயிக்கு, எவ்வளவு நிலம், எவ்வளவு கில்டி என்பதெல்லாம் தெரியவில்லை. எனவே, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று தெரிவதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் இன்ஸ்பெக்டரையாவது போட்டு சர்வே பண்ணி ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் ஒரு தாலுகாவுக்கு 10, 15 கிராமங்களிலே இருக்கின்றன. புதிய கிணறுகளுக்கு உதவித் தொகை இரண்டு மூன்று தவணைகளாகக் கொடுப்பதை ஒரே தவணையில் கொடுத்தால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். மணி]

[12th March 1966]

மாவட்ட மன்றத்தில் விவாதிக்கின்ற நேரத்தில் சில கேள்விகளைப் போடக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சர்களிடத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் பதில்கள் அமைச்சர்களிடமிருந்து வந்த பதிலாகத் தோன்றவில்லை. பஞ்சாயத்து தலைவர்கள்தான் அப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள். தலைவர் என்ற முறையில் ஏதோ கலெக்டரை அழைத்துக் கொண்டு வந்து அவர் பின்னாலே இவர் வந்தால், மந்திரியின் பின்னாலே இவர் வந்தால் தான் பெரிய மனிதன் என்று பிறர் நினைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று நடந்து கொள்கிறார்கள். “கேள்வியை அனுமதிக்கவில்லை என்று சொன்னால் நாங்கள் மாவட்ட மன்றத்திற்கு வர முடியாது” என்று சொன்ன பிறகு கேள்வியை அனுமதித்தார்கள். ஆனால் அப்போது கேள்வியைப் போடலாம், விடையைக் கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் அந்த வட்டாரத்தில் நிலைமை எப்படிச் சீர்படும்?

அடுத்து நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பண்ட மாற்று விஷயமாக முன்பே எடுத்துச் சொன்னேன். நேற்றுக் கூட்டத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே 15 வண்டியை மறித்து நெல், சோளம் போன்றவற்றைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாதது. நாங்கள் எங்கள் நிலத்தில் விளையு பொருள்களைக் கொடுத்து அதற்குப் பதிலாக நெல் முதலிய உணவுப் பொருள்களைப் பெறும் வகையில் பண்ட மாற்று முறைக்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நானும் சில யோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே, நம்முடைய நிர்வாகமானது எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றது, படிப்படியாக முன்னேறி வருகின்றது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படக் கூடிய ஒன்று. சென்ற 15 வருஷ காலத்திற்கு முன்பு நிர்வாகம் எப்படி இருந்தது, இப்போது எப்படி முன்னேறி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது ஓரளவு மனிதற்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. குறைபாடுகள் இருக்கலாம்; இன்னும் 200 ஆண்டுகளானாலும் குறைபாடுகள் இருக்கும். ஆனால் நீக்க வேண்டிய குறைபாடுகள் சில; திருத்த வேண்டிய குறைபாடுகள் சில. இவற்றையெல்லாம் செய்து விட்டாலும் கூட மேலும் குறைபாடுகள் எழத்தான் செய்யும். பெரிய ஜில்லாக்களாக இருக்கும் காரணத்தால் பல இடங்களில் ஜில்லா கலெக்டரை அவசரத்தில் பார்ப்பது என்றால் கஷ்டமாக இருக்கும். ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து டி.ஆர்.ஓ.-வை ஜில்லா கலெக்டர் ஸ்தானத்தில் வைத்துவிட்டால் வேலை பளுவும் குறையும். நிர்வாகமும் சீராக சலபமாக நடக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

1952-ம் வருஷ சட்டசபையிலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். தாலுகா, கலெக்டர் காரியாலயங்களில் இருக்கும் பழைய அரிக்கன் லேட், பங்கா, தாலுகா கச்சேரிக்கு என்று உள்ள வர்ணம் இவற்றையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். நவீன கால மக்கள் என்னென்ன வசதிகளைப் பெறுகிறார்களோ அவற்றையெல்லாம் தாலுகா, கலெக்டர் ஆபீஸ் குமாஸ்தாக்களும் பெறவேண்டும். எங்கள் ஊரைப் பொறுத்தவரை இரண்டு பங்காக்கள் தாலுகாவை விட்டு நகராமலே இருக்கின்றன. பொதுஜன சர்க்கார் என்று சொல்லும் நிலையில் ஆர்.டி.ஓ.-க்கு மட்டும் fan, தாசில்தாருக்கு மட்டும் fan என்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. ஆர்.டி.ஓ. முதல் குமாஸ்தா வரையில் ஒவ்வொருவருக்கும் மின்சார விசிறி இருக்கவேண்டுமென்ற வகையில் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் வேலையைத் தீவிரமாகச் செய்ய முடியும். சீனி சிமிண்டுக்காகக் கொடுக்கப்படும் மனு—பேப்பர்கள் காணும் போகிற தொந்தரவு இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. சிமெண்டுக்குப் பர்மிட் வேண்டுமென்று கேட்டு எழுதிக் கொடுத்தால் வேண்டியவனாக இருந்தால் உடனே பர்மிட் கிடைத்து விடுகிறது. அப்படி இவ்வேயன்றால் “மனுவே வரவில்லை” என்று சொல்லி

12th March 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

விடுகிறார்கள். தைப் பூசத்திற்காக ராமலிங்க சுவாமிகள் உற்சவத்தையொட்டி அரிசி மூட்டை வடலூருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்பதற்காக ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் போனேன். அவர் எழுதி அனுப்பி மேலே இருந்து உத்தரவு வரவேண்டுமென்று சொன்னார். மந்திரி அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அவர் உதவியாளரைக் கூப்பிட்டு 'என்னவென்று கேள்' என்று சொன்னார். கேட்டதற்குப் பேப்பரே ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்து வரவில்லையென்று சொல்லிவிட்டார் கன். நடுவிலே ரயிலிலே வரும்போது தவிரிப் போய்விட்டதா? எப்படிப் போயிற்று என்று நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். கடைசியில் மேஜை இருக்கிலே அந்தப் பேப்பர் சிக்கிக் கொண்டிருந்தது. அன்றைக்கே பேப்பரை எடுத்து அன்றைக்கே சாங்ஷன் செய்து அன்றைக்கே அனுமதி கொடுத்தார்கள். மந்திரி அவர்களின் உதவியாளர் கேட்டபொழுது ஜில்லா மற்போன மனு அன்றே எப்படிக்கிடைத்தது? இந்த விசித்திரம் மேலும் நீகழாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். மினிஸ்டர் மூலமாகச் சொல்லுகிறார் என்றவுடனேயே அதிகாரிகளுக்கு உடனே கம்பளிப் பூச்சி ஒட்டிற்று போன்ற எரிச்சல் தோன்றுகிறது. கதர்ச் சட்டையைப் பார்த்தாலே சில பேருக்கு அலர்ஜி ஏற்பட்டு விடுகிறது. அவர்களை எல்லாம் திருத்த வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களைப் பொதுஜனங்கள் அனுக வேண்டிய அவசியமில்லாத வேலைகளுக்கு மாற்றி விடவேண்டும். நான் மூன்று முறையாக எம்.எல்.ஏ. ஆக இருக்கிறேன்; வயதானவன் என்ற முறையினால்தான் அனுசரித்துப் போவார்கள் என்று நினைத்தேன். நான் சர்க்காரிடம் நிலம் கேட்டேன். அக்கம்பக்கத்தில் என்ன விலையோ அந்த விலையைக் கொடுத்து விடுகிறேன் என்று சொன்னேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் ஆகிறது. கலெக்டர் ஆபீசில் போய்க் கேட்டால் பேப்பர் தாசில்தாருக்குப் போயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தாசில்தாரிடம் கேட்டால் ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பி விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பேப்பர் என்ன ஆயிற்று என்று இன்னமும் தெரியவில்லை. கடவுளிடம் கோரிக்கையிட்டு வேறு உலகத்தில் கூட நிலம் வாங்கிக் கொள்ளலாம் போலிருக்கிறது.

ஆர். டி. ஓ. வைப் பார்த்து சீனி வேண்டுமென்பதற்காகப் பர்மிட் கேட்டேன். "நாளைக் காலையிலே சீனி பர்மிட் வந்து விடும்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். உத்தரவும் பிறப்பித்தார்கள். நாலேழுக்கால் மாதங்கள்—142 நாட்கள்—ஆகின்றன. இன்னும் பர்மிட் வரவில்லை. ஆர்.டி.ஓ. அவர்களை மறுபடியும் போய்ச் சந்தித்துக் கேட்டதற்கு "ஸ்பெஷல் பர்மிட் கொடுத்து ஒரு மூட்டை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். சாங்ஷன் வந்தவுடன் அந்த பர்மிட்டைக் கொடுக்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள். "எம்.எல்.ஏ. சிபார்சில் வருகிறீர்களா, அங்கேயே போய் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்" என்று கிண்டல் செய்கிறார்கள். இவ்வாறு கிண்டல் பண்ணாமல் இருந்தால் கூடப் பரவாயில்லை. இவ்வளவு நல்ல முறையிலே அதிகாரிகள் பெயர் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டாலும் கீழே இருப்பவர்கள் அதைக் கெடுத்து விடுகிறார்கள். ஒரு வண்டியைச் செய்ய தச்சு மர வேலை செய்கிறார். கொல்லர் இருப்பை அடிக்கிறார். வண்டி தயாராகி ஒடுமபோது வழியிலே போகிற ஒருவன் கலையாணியைக் கழற்றி விட்டுப் போய்விடுகிறான். சம்பளத்தை அதிகப் படுத்தி இருக்கிறோம். அதை எதிர்க்கவில்லை. கலெக்டர், தாலுகா காரியாலய குமாஸ்தாக்கள், பியூன்களுக்கு வீடு கட்டும் பிரச்சினை வேறு இருக்கிறது. பொருளாதாரப் பிரச்சினை வளர்ந்து கொண்டே இருப்பதால் ஒரு பக்கம் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டியது; இன்னொரு பக்கம் வரியாக வாங்கிக் கொண்டே இருக்கவேண்டியது. வரி வாங்குகிறபோது வருகிற கெட்ட பெயரை நாம் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டியது; கொடுக்கிற போது வருகிற நல்ல பெயரை "எங்களால்தான் கொடுத்தார்கள்" என்று சொல்லி மற்றவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியது.

தாசில்தார்களைப் பற்றி சொன்னால். அவர்கள் படுப்பாடு சகிக்க 11-30 முடியாததாக இருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும், எதைக் கேட்டாலும் a.m. தாசில்தார் ரெபரன்ஸுக்கு வருகிறது. ஆகவே அப்படி எல்லாவற்றிற்கும் தாசில்தார்களுக்கு ரெபரன்ஸ் வராமல் வேறு யாரையாவது வைத்து

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [12th March 1965]

அதைப் பகிர்ந்து கொடுத்தால் நலமாயிருக்கும். தாசில்தாரிடம் சென்று பள்ளிக்கூடத்தில் சேருவதற்கு சர்ட்டிபிக்கேட் வாங்குவது என்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்போதைய நிலையில் தாசில்தார் ஆறு மாதம் கழித்து சர்ட்டிபிக்கேட் கொடுத்தால் போதும் என்றிருக்கிறது. கஷ்டப்பட்டு சர்ட்டிபிக்கேட் வாங்கிப் பள்ளியில் சேர்ந்தபின் இப்போது பள்ளிக்கூடத்தை மூடச் சொல்கிறார்கள். தாசில்தார்களுக்கு ஓவர் லொர்ட் காரணமாக அவர்கள் சிறுமூஞ்சிகளாக மாறி விடுகிறார்கள். டாக்டர்கள் நல்ல குணத்தோடுதான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் தினம் தினம் கையை அறுத்து, காலை அறுத்து, மூக்கை அறுத்து வருவதால், இது அவர்களின் நித்திய கடமையாக ஆகி விடுவதால் அவர்களுக்கு நோயாளிகளின் வேதனை தெரியாது. அதுபோல்தான் தாசில்தாரின் நிலையும். ஆகவே கடுமையான வேலை காரணமாக அவர்கள் மரத்துப் போகாமல் அவர்களின் வேலைப் பளுவைக் குறைக்கவேண்டும். தாலுகா ஆபீசில் உள்நகர் களுக்கும் அதிக செனகரியங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நான் ஊருக்கு ஆகாதவனாக இருந்தபோது என்னை ஒரு கமிட்டியில் போட்டார்கள், சிமெண்ட், துணி, சர்க்கரை இவைகளைக் கொடுப்பதற்காக. என் நிர்ந்தரக் கமிட்டி ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது? தாலுகா ஆபீசில் ரெஜிஸ்டரை வைத்துக்கொண்டு விநியோகித்தால் நலமாய் இருக்கும்மல்லவா? ரெஜிஸ்டர் வைத்துக் கொடுக்கும்போது புகார் இல்லாமல் வரிசைக் கிரமமாய் கொடுக்கலாம் அல்லவா? ரேஷனுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்யும்போது நிலம் இருப்பவர்கள் அரிசி வாங்கும் இடத்தில் வரிசையிட்டு நிப்பதைப் பார்க்கலாம், அப்படி மருலில் நின்று வாங்கியவர்கள்தான் சப்தம் போடுகிறார்கள். அரிசி விநியோகம் சரிவர இல்லை என்கிறார்கள். எதிர்கட்சியினரைக் குறை கூறவில்லை. எப்படிச் செய்தாலும் மக்களை அதிருப்திப்பச் செய்வது சரியல்ல. யாராக இருந்தாலும் சரி அப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்படச் செய்வது நல்லதல்ல. கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டி போட்டு அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகிக்கலாம். எவ்வளவு அவசியம், எவ்வளவு தேவை என்று அவர்கள் பார்த்துச்சொல்லவேண்டும். மந்திரிகள் போனால் கலெக்டர் தலைமையில்தான் கூட்டம் போட வேண்டும் என்ற நிலையை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஜில்லா போர்ட் இருக்கும்போது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரே தலைவராக இருந்து வந்தார்கள். கலெக்டருக்கு இது ஒரு தனி தொந்தரவு. மந்திரிகள் வரும்போது போக வேண்டுமென்றால் ஒரு சில மந்திரிகள் வரும்போது வருவது, ஒரு சில மந்திரிகள் வரும்போது வராமல் இருப்பது என்ற நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தமாதிரி நிலை இல்லாமல் டி.ஆர்.ஓ. வந்து மக்கள் சொல்வதைப் பார்த்து, மந்திரிகள் சொல்வதைக் குறித்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம். ஏற்கெனவே ஒரு அதிகார வர்க்கம் இருந்தது. ஜனங்கள் தனியாக இருந்தார்கள். அந்த அமைப்புக்கு சர்க்கார் என்று பெயர் வைத்தோம். இந்த இந்துஸ்தானி பதம் எப்படி நுழைந்ததோ தெரியவில்லை. இப்போது சர்க்கார் எங்கே இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. செகரட்டரியைப் பார்த்தால் 'சர்க்கார்' அபிப்ராயம் என்கிறார். 'கலெக்டரைப் பார்த்தால் 'சர்க்கார் அபிப்ராயம்' என்கிறார், மந்திரியைப் பார்த்தால் 'சர்க்கார்' அபிப்ராயம் என்கிறார். எல்லோரும் சர்க்கார் அபிப்ராயம் என்று சொல்கிறார்கள். யாரிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. சின்ன வயதில் என் தாயார் 'அஞ்சு கண்ணன் வருகிறான்' என்று பயமுறுத்துவார்கள். ஆனால் யாரும் அந்த அஞ்சு கண்ணனைப் பார்த்ததில்லை. அதேபோன்று சர்க்கார் சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்களே தவிர சர்க்கார் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஜனநாயகத்தில் யார் மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதிகார வர்க்கம் காரியங்களை நடத்துவது என்பது ஜனநாயகத்தில் மக்கள் விரும்பாத நிலைமை. அதிகாரிகள் ஒரு துறையில் உயர்ந்தவர்கள்தான். ஆனால் ஜனநாயகத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு அவர்களுக்குரிய இடம் இருக்க வேண்டும். இப்போது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் கலெக்டரைக் கடவுள் என்று நினைக்கிறார்கள். முன்பு 'கலெக்டரால் செய்ய முடியாததைக் கணக்குப் பின்னாலால் செய்ய முடியும்'

12th March 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நம்பி]

என்று சொல்வார்கள். 'கதிரவன் உதிப்பதோ கிழக்கு கணக்குப் பின்னெழுதியதே கணக்கு' என்று சொல்வார்கள். அதிகாரிகளின் ஆசீர்வாதம் இருந்தால்தான் காரியங்கள் நடக்கும் என்ற நிலை ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கக் கூடாது. ஹரிஜன நல இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறது. இவர்களுக்கு இருக்கும் ஒரு ஜப்பிற்கும் அரை ஜப்பிற்கும் அடிதடி மனைக்கட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் 2,000 மனைக்கட்டுகள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியிருக்கிறது. இப்படியே நிலை இருந்து வருவது ஏற்கனவே அடுத்த கலியுகத்தில்தான் இந்த மனைக் கட்டுப் பிரச்சனை தீரும் என்று அபிமானம் வேண்டுமென்றால் அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மனைக்கட்டு விஷயத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவாக எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொன்றாக முடித்து விட வேண்டும். உள்ள பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த மனைக்கட்டுப் பிரச்சனை கடுமையான பிரச்சனை. ஊருக்குப் பகர்த்தில் இல்லாமல் ஊருக்குள்ளேயே மனைக்கட்டுகளை வழங்கும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்காக, மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் வேலைக்காக இன்னும் கூடுதல் பணம் ஒதுக்கி அதிக ஸ்டாஃப் போட்டு அந்த வேலைகளை துரிதமாகத் தீர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு ஜப்ப கொடுப்பதில் கெடுதல் இல்லை. மனைவழங்க தாசில்தார்களைக் கூடுதலாகப் நியமித்து சர்வேயர்களையும் அதிகமாக நியமித்து இந்த வேலைகளைச் சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும். மிராசதார்களை இப்போது பல இடங்களில் மனைகள் கொடுக்கத் தயாராகி விட்டார்கள். அக்வீஷன் செய்து வருவார்கள், ஆகவே கொடுத்து விடலாம் என்ற நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் காலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த மனைக்கட்டுகளை வழங்கி விட வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளும் நிலையையே எடுத்தவிடவேண்டும். ஜாதியின் பெயரால் மந்திரி என்ற நிலை இருந்தால் ஜாதிப் பிரச்சனை தீரவே தீராது. ஹரிஜனங்கள் என்ற பெயர் நாட்டில் என்று இல்லாமல் இருக்கிறதோ அன்றுதான் நாட்டில் உண்மையான ஜனநாயகம் ஏற்பட முடியும். இல்லாவிடில் ஒவ்வொரு ஜாதிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரி என்று வைக்கும் நிலை ஏற்படும். நாட்டை விட்டு என்று ஜாதி மறைகிறதோ அன்றுதான் காந்திஜி சொன்ன நவ இந்தியாவைப் பெற்றவர்களாவோம். வேண்டல் வில்கி கூறுகிறார். எந்த நாட்டில் சொத்து உரிமை கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த நாட்டில்தான் தேச பக்தியைக் காண முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ரஷ்யாவில் தேச பக்தி இருக்கிறது என்றால் அவர்களுக்கு அங்குள்ள சொத்தில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய நிலை என்ன? இந்த நாட்டில் பிறந்ததுதான் அவன் செய்த புண்ணியம். வோட்டு ஒன்றுதான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்வது, யுத்த காலப் பிரச்சனையாகக் கருதி வீட்டில்லாதவர்களுக்கு வீடுகளை உடனடியாக வழங்கவேண்டும். உடனடியாக மனைக்கட்டுகளை வழங்க வேண்டும். அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்தி இந்த மனைக்கட்டுப் பிரச்சனையை சீக்கிரம் தீர்த்து ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு மேலும் நல்ல பெயர் ஏற்படும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கனம் சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, டிஸ்ட்ரிக்ட் அப்டினிஸ்ட்ரேஷன் மானியத்தின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாவட்ட கலெக்டர் என்றால் மாவட்டத்தின் நடுநாயகமாக விளங்கக் கூடியவர். அப்படிப்பட்டவர்கள் நடு நிலை வகிக்கக் கூடிய மனோநிலை உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். மாவட்ட கலெக்டர் எல்லாத் துறையையும் நேரடியாகக் கண்காணிக்க முடியாது. கலெக்டர் என்று ஒரு அச்சம் இருந்தால்தான் அவர்கள் கீழ் பணியாற்றக் கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவார்கள். அந்த துறையைக் கையாளவேண்டும். ஏதோ வழ வழமான வென்று இருந்தால் தனக்குக் கீழ் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் தங்கள் வேலை செய்வதில் ஏமாற்றிவிடுவார்கள். மாவட்ட கலெக்டர்கள் என்று சொன்னால் மிக கரிப்பாகவும் (Grit) பரிசுட்டிக்குக் (Prestige) குறைவில்லாமலும் இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ஏதோ அரசியல் கட்சிகளில் ஹப்ட்டவர், அரசியலில் முன்னால் தியாகம் செய்தவர் என்பதை மட்டும் நினைத்து

[திரு வி. எஸ்.எஸ். மணி] [12th March 1965]

கலெக்டர் பதவியைக் கொடுத்தால் அவர்கள் எப்போதும் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு தான் தன் பணியைக் செய்வார். எந்தக் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் “பொலிட்டிக்கலி அன்பையஸ்ட்” (Politically unbiased) பாக அணுகு மாட்டார்கள். ஆகவே கலெக்டர் நியமனத்தில் அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போதுள்ள மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு நாளும் ஏதாவது ஒரு மந்திரி சுற்றும் பயணத்திற்காக வரும்போது, அவர்களுடன் கலெக்டர் போகவேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர அடிக்கடி வி.ஐ.பி. (V.I.P.) என்று பல முக்கிய மனிதர்கள் வந்துவிடுகிறார்கள், அவர்களுடன் போக வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவருடைய சாதாரண வேலைகளை எல்லாம் கவனிக்க முடிவதில்லை. அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்று தெரிந்த உடனே அவர்களுடைய வேலை, இந்தச் சுற்றுப்பயணத்திற்கு யாருடைய காரைக் கேட்கலாம் என்று சிந்திக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரிடத்திலோ அல்லது கம்பெனிகளிடத்திலோ கார் கேட்பதை விட, அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயணத்திற்காக சர்க்கார் அந்தந்த ஜில்லாக்களில் இதற்கென கார் வாங்கி வைத்துவிடலாம். அப்படியில்லாமல் அடிக்கடி கார் கேட்கும்போது நிச்சயமாக கார் தந்த நபர்களுக்கு வேறேரு சமயத்தில் ஏதாவது சலுகை செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நான் சொன்ன யோசனை அரசாங்கத்திற்கு நல்லதாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்டத்தில் கலெக்டருக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கக் கூடியவர் டி.ஆர்.ஓ. இவர்களிடையே கோ-ஆர்டினைஷன் இருக்க வேண்டும். இவ்விதம் ஒத்துழைப்பு இருந்தால் நல்ல முறையில் மாவட்ட நிர்வாகம் நடைபெற முடியும். இப்போது நிலைமை எப்படியிருக்கிறது? டி.ஆர்.ஓ. நினைப்பார், கலெக்டரின்கீழ் ஏதற்காக வேலை செய்யவேண்டும், இன்னு பேர்களுடைய அந்தஸ்தும் ஒன்றுதானே என்று. கலெக்டர் நினைப்பது—இவர் நம்கீழ் தானே வேலை செய்யவேண்டும், அவருடைய பெர்ஸனல் ஃபைல் எல்லாம் நம்முடைய கையில்தானே இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒருவருக்கொருவர் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் இருவரிடமும் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம் இல்லாமல் இருவருக்கும் நிர்வாகத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டால் நிர்வாகம் செவ்வனே நடைபெறும் என்று நினைக்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு கலெக்டர் இருந்தார். அவருடன் ஒரு டி.ஆர்.ஓ.வும் இருந்தார். இந்த இரண்டு பேர்களும் ஒரு நாள் கூட சந்தித்துப் பேசினது கிடையாது. அந்த அளவுக்கு கோ-ஆர்டினைஷன் இல்லாமல் இருந்தது. அந்த டி.ஆர்.ஓ. நல்ல வேலை தெரிந்தவர். அவருடைய வேலையை யாரும் குறைசூற முடியாது. ஆனால் கலெக்டர் அவர்களின் ரிப்போர்ட் சரியாக இல்லாததின் காரணமாக அவருக்கு மேலே போகக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தாசில்தார்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கும் அதிகமான வேலை இருக்கிறது. பல வேலைகளையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஸ்டேட் லோன்—பாண்ட் டிரைவ் (State Loan—Bond Drive) -க்காக தாசில்தார் ஒவ்வொரு விவசாயினிடத்திலும், வியாபாரியிடத்திலும் போக வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அந்த நபர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை காண்பிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கடன்பத்திரம் விற்பனை வேலைகளை இவர்களிடம் ஒப்படைக்காமல், அண்டர் ரைட்டர்ஸ் (Underwriters) என்ற முறையில் தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கும் ஏதாவது கமிஷன் கொடுத்து விட்டால் நன்றாக இருக்கும். தேைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாலுகா ஆபீஸை எடுத்துக்கொண்டால் பழைய பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள்தான் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கட்டடங்கள் எல்லாம் சுகாதார முறையில் அமைய

12th March 1965] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

வில்லை, பார்ப்பதற்கும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. நாற்காலி, மேஜை இவைகள் எல்லாம் கவர்ச்சிகரமாக இல்லை. ஒன்றுமில்லாத சாதாரண கம்பெனிகளுக்குப் போனால் கூட கட்டடங்கள், ப்னிச்சர்கள் எல்லாம் மிக கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறது. ஆனால் தாலூகா ஆபீஸ்களில் இருக்கக் கூடிய பர்னிச்சர்கள் எல்லாம் மிக மோசமாக இருக்கின்றன. இவ்விதம் இருந்தால் இதில் வேலை செய்யக்கூடிய பணியாளர்களுக்கு திறம்பட வேலை செய்வதற்கு உற்சாகம் இராது. ஆகவே இதைமேலும் மாற்ற வேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ட்ரஷரி (treasury) இருக்கிறது. ஒரு பில்லை மாற்றவேண்டுமென்றால் முதலில் ட்ரஷரியில் கொடுக்கவேண்டும். பின்னால் அங்கிருந்து டோக்கன் வாங்கிக்கொண்டு பக்கத்திலுள்ள ஸ்டேட் பாங்க்-க்குப்போய் பணம் பெறவேண்டும். இந்த முறையை மாற்றி இரண்டும் ஒன்றாக சேர்ந்து இருக்கக்கூடிய முறையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பரக்யூர்மென்ட் முறை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதனை எக்கர்கள் இருந்தால் இத்தனை அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்து விட்டு மீதமுள்ளதை ஃப்ரீ மார்ச்சட்டில் விற்பனையிலாம் என்றிருக்கிறது. ஒருவருக்கு கண்ட்ரோல் வீலைக்கு 10 மூட்டை, 15 மூட்டை நெல் கொடுக்கவேண்டும், அதை கொடுத்துவிட்டு மீதி 50 அல்லது 100 மூட்டை நெல் இருக்கிறது என்றால், அதைக் கொடுப்பதற்கு அதிக வீலை கொடுத்து வாங்குபவர்களைப் பார்க்கவேண்டும். அதிக வீலை கொடுத்து வாங்கினாலும் நெல்லை வெளியில் கொண்டு போக முடியாது. பெர்மிட் எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்றால், நிலம் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, பிரியப்பட்டு அதிக வீலை கொடுத்து வாங்குபவர்கள் குறைவாகத் தான் இருப்பார்கள். ஆகவே கண்ட்ரோல் வீலைக்குத்தான் எல்லா நெல்லையும் கொடுக்க முடியும். இது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் மனக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நெல்லுக்கு அதிக வீலை கிடைக்கக் கூடிய அளவில் ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். எங்களுடைய தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுடைய ஜில்லா நிர்வாகமானது நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்கள் இப்போது நடந்துவந்த கலவரத்தை நல்லமுறையில் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. கலவர நேரத்தில் அவர்கள் பொதுமக்களைப் பார்த்து அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு அனுசரித்து கிளர்ச்சி அதிகமாக வராத அளவிற்கு தீர்த்து வைத்து அரசாங்கத்திற்கு பெருமை தரக்கூடிய விஷயமாகும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு திங்கட் கிழமையும் கலெக்டர் அவர்களுடைய ஆபீஸில் உட்கார்ந்துகொண்டு பொது மக்களை சந்தித்து, அவர்களுடைய குறைகளை அறிந்துகொள்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இதன் மூலமாக ஏழை எளியவர்களுடைய குறைகளை போக்கிக்கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது. அவர் பல இடங்களிலும், முக்கியமாக ஹரிஜன தின விழாக்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போடக்கூடிய கூட்டங்களில் எல்லாம் கலந்து கொண்டு உண்டியல் (சேவிங்ஸ்) வழங்கியும், சர்வோதய பாத்திரங்கள் வழங்கியும், அதாவது மதிய உணவு திட்டத்திற்கான விஷயத்தில் நல்ல தொரு ஆக்கத்தை கொடுத்து ஏழை மக்களுடைய வாழ்வை வளம்பெற செய்ய வைக்கிறார் என்பதை நான் பெருமையோடு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், சிதம்பரம் தாலூகாவில் ஏராளமான ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப் படாமல் இருக்கிறது. இதற்கு காரணம் சிதம்பரம் தாலூகாவுக்கும்

[திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியன்] [12th March 1965]

கடலூர் தாலுகாவுக்கும் சேர்ந்து ஒரே தாசில்தார்தான் இருந்து வருகிறார். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் 365 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இப்படியிருக்கின்ற இந்த இரண்டு தாலுகாக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரே தாசில்தார இருப்பது போதாது. ஒருவரே சுற்றிப்பார்த்து மனைக்கட்டு வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் தனித்தனியாக தாசில்தார்களை போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷன் எங்கள் தாலுகாவில் அதிகமாக இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஏராளமான வயது ஆன முதியோர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல மனுக்களுக்கு பதில் வரவில்லை. சில பேர்களுக்கு பென்ஷன்கள் கொடுத்து வந்தது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு திரும்பவும் நிற்காமல் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை எளியவர்கள் பயிட்டு வந்து அனுபவித்து வந்திருக்கக்கூடிய, 15 ஆண்டு காலமாக, 30 ஆண்டு காலமாக அனுபவித்து வந்திருக்கக்கூடிய புறம்போக்குகள் இருக்கிறதே அவைகளை, பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வந்த பிறகு பஞ்சாயத்து பிரஸிடெண்ட் பழத்தோட்டம் வைப்பதற்கோ அல்லது எதன் காரணத்திற்கோ அவைகளை அனுபவிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் 10 ஆண்டு காலமாக அனுபவித்து வரும்போது, குறிப்பாக 1960-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் அனுபவித்து வந்திருக்கக்கூடிய அந்த விவசாயிகளுக்கு விட்டுக்கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டு பிரஸிடெண்டுகள் அதையே எடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் குளக்குடி போன்ற கிராமங்களில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை புன்செய் நிலங்களாக அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. அவைகளிலே ஏராள விளைவு இருக்கிறது. அதை புன்செய் நிலமாக பாவித்து புன்செய் தீர்வை வாங்குகிறார்கள். பல விவசாயிகள் அதை நன்செய் ஆக மாற்றி நன்செய்க்கான தீர்வை வாங்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் அதை நன்செய்யாகத் தீர்மானித்து நன்செய் தீர்வை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீராணத்து ஏரி ஏராள நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது மேடு ஆகிக்கொண்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைத் தூர் வார வேண்டும். பல நாளாக தூர் வார இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த கோடை காலத்திலாவது அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த தோட்டி, தலையாரி ஆசியவர்களுக்கு ஏற்றாகவே 12, 15, 18 ரூபாய் என்ற அளவில் சம்பளம் இருந்தது. இப்போது கொஞ்சம் அதிகமாகச் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மணியக்காரர், கணக்கப்பிள்ளை ஆசியவர்களுக்கும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தோட்டி, தலையாரிகளுக்கு 40, 45 ரூபாய் சம்பளம் என்று ஆக்கியவுடனே ஏராளமான தோட்டி, தலையாரிகளை வேலையை விட்டு நீக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இதைப்பற்றி தாசில்தாரிடம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். டிப்டி கலெக்டரிடமும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் போய்க் கொண்டிருந்தபோது எனக்கு எதிரே ஒருவர் வந்துகொண்டிருக்கும் போது “என், வேலைக்குப் போகவில்லையா ? ” என்று கேட்டேன். “இல்லை, வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள் ” என்று சொன்னார். “எத்தனை நாளாகப் போகவில்லை ” என்று கேட்டேன். “ஒரு வருஷமாகச் சம்பளம் வாங்கவில்லை ” என்று சொன்னார். “இப்போது என்ன செய்கிறாய் ” என்று கேட்டேன். “மணியக்காரர் வீட்டில் போய்ப் படுத்திருக்கிறேன் ” என்று சொன்னார். “வேறு யாரையாவது போட்டிருக்கிறார்களா ” என்று கேட்டேன். “அவருடைய பண்ணை ஆளைப் போட்டிருக்கிறார் ” என்று சொன்னார். இந்த மாதிரி பெருமளவுக்குத்

12th March 1965] [திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியன்]

சகராரைகள் சிதம்பரம் தாலுகாவில் இருக்கிறது. எங்களுக்கு இந்தக் கதையே பெரிதாக இருக்கிறது. சம்பளம் அதிகமாக வந்ததும் எல்லோரும் வாழவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். பரம்பரையாக இருந்தவர் களுக்குத் தொந்தரவாக இருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் கவனித்து, தனி உத்தரவு போட்டாவது, சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் யார் யாரை வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள், என்ன காரணம், எவ்வளவு நாட்களாக வேலைக்குப் போகவில்லை என்று கேட்டு அறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையில், சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் ரொம்பவும் சாமர்த்தியமாகத் தீர்த்து வைத்தார் என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உணவுப் பிரச்சினை அல்லவா கஷ்டமாக இருந்தபோது, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா மிராசதாரர்களையும் விவசாயிகளையும், வியாபாரிகளையும், பிரசிடெண்டுகளையும் ஒன்று கூட்டி வைத்து, “உங்கள் கருத்துக்களைக் கூறுங்கள்” என்று சொல்லி, எல்லோருடைய கருத்தையும் அனுசரித்து கலெக்டர் அவர்கள் நல்ல விதமாக நடவடிக்கை எடுத்தது இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பெருமை என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நல்ல முறையில் ஆதரிக்கிறேன், பாராட்டுகிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் குறித்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, மாவட்ட நிர்வாகம் என்பது, ஆட்சியினராலே கொண்டுவரப் படுகிற திட்டங்களைச் செயல்பட, சிறப்பாக நடத்திக்கொடுக்கிற செயல் முறையில் இருப்பது ஆகும். சாதாரணமாக கிராமங்களில் நடைபெறுகிற எல்லா வளர்ச்சிகளையும் மாவட்ட நிலையில் கவனித்துச் செயல்படுத்த வேண்டிய நிலைமை நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, மாவட்ட நிர்வாகத்தில் உள்ள காலதாமதத்தைப் போக்கினால் நிச்சயமாக நாம் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகம் குறிப்பாக இதில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள், கடந்த உணவு நெருக்கடி காலத்தில் ஜில்லா கலெக்டரிலிருந்து சாதாரண கிராம ஊழியர்கள் வரையில் அவர்கள் விடாமுயற்சி யோடும், ஊக்கத்துடனும் செயல்பட்டார்கள் என்ற உண்மையைப் பார்க்கும் நேரத்தில் அவர்களை இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். நெருக்கடி நேரத்தில் இரவு, பகல் என்று பாராமல் உணவு சப்ளை பற்றி வேலை செய்தார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை என் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகர் சென்னைக்கு அடுத்த சைதாப் பேட்டையில் இருப்பது பற்றி நான் பல சட்ட சபைக் கூட்டங்களில் எடுத்தக் கூறியிருக்கிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகர் சைதாப்பேட்டையில் இருக்கிற காரணத்தினால் தலைமை நிர்வாகம் எப்படி எங்களுக்கு நல்ல முறையில் செயல்படாத நிலைமையில் இருக்கிறது என்றும், செங்கற்பட்டிலிருந்து, மதுராந்தகத்திலிருந்து சென்னைக்கு வந்து மாவட்ட காரியங்களை கவனித்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்றும், அதனால் காலதாமதமும் மற்ற செலவுகளும் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் நான் எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கிறேன். இந்த தலை நகரத்தை காஞ்சிபுரத்திற்கு அல்லது செங்கற்பட்டுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று பல தடவைகள் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து, செங்கற்பட்டின் தலைநகரை மாற்றுவதன் மூலம் அந்த வட்டார மக்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் வாய்ப்பையும் வசதியையும், செய்து கொடுக்க முடியும் என்ற இந்தக்

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [12th March 1965]

கருத்தினைச் சொல்லும்போது அமைச்சர் அவர்கள் செங்கற்பட்டின் தலைநகரை காஞ்சீபுரம் அல்லது செங்கற்பட்டுக்கு மாற்ற ஏற்பாடுகள் செய்வார் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக மாவட்ட தலைமை நிலையம் இருக்கிற இதே காரணத்தினால் மற்ற மாவட்ட தலைமை நிலையங்கள், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெல்த் ஆஃபீஸ், செங்கற்பட்டு போக்கு வரத்து அதிகாரி போன்ற எல்லா இலாக்காக்களும் சென்னையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எல்லா இலாகாக்களையும் சென்னையிலிருந்து உடனே செங்கற்பட்டுக்கு மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களைப் பற்றி இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை பல விதமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் கருத்து அரங்காக, சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லிக் கலையக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறதே தவிர நல்ல திட்டங்களை, தாங்கள் வேண்டுமென்று எண்ணக் கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் நிலைமை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு இல்லை என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக தலைமை பீடத்தில் இருக்க வேண்டியவர மாவட்ட கலெக்டராக அல்லது மக்கள் பிரதிநிதியாக என்று சர்க்காரே முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை எந்த முறையில் செயல்படுத்துகிறது என்று உன்னிப்பாகப் பார்க்கவேண்டும். கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்வதைவிட, வட்டாரத்தில் செய்கிற காரியங்கள் எவ்வளவு தாமதமாக இருக்கின்றன, எந்தெந்த வளர்ச்சிகள், முன்செய்தற்றங்கள் காணாமல் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அதை நிவர்த்தி செய்து வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மகாபலிபுரத்திற்கு வெளிநாட்டு தூதுவர்களும், வெளிநாட்டு யாத்ரீகர்களும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டில் இருக்கக்கூடிய தாசில்தார் அங்கு சென்று வரவேற்று, கூட இருந்து வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று இருக்கிறது. பொதுவாக, ஊட்டி போன்ற நகரங்களில் ரேரிஸ்ட் தாசில்தார் அல்லது ரேரிஸ்ட் ஆஃபீஸர் நியமித்திருக்கிறார்கள். மகாபலிபுரத்திலும் ரேரிஸ்ட் தாசில்தார் போட்டு இங்கு இருக்கும் தாசில்தார் வேலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது தாலுகா ஆஃபீஸ்களில் இருக்கிற இட நெருக்கடி எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இப்போது தாலுகா ஆஃபீஸ்களில் இருக்கிற இட நெருக்கடியால் ஊழியர்கள் தாழ்வாரங்களிலிருந்து வேலை செய்யும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை ரோக்கி, தாலுகா நிலையங்களில் போதுமான வசதி இல்லை, எழுதுபொருள் இல்லை, மேஜை இல்லை, நாற்காலி இல்லை என்ற நிலைமைகளைப் போக்கி, நல்ல ஏற்பாடுகளை ஏற்படுத்தி, தாலுகா நிலையங்களுக்கு வந்து போகிற பொதுமக்களுக்கு துரிதமாக இவர்தான் ஹெட்க்வார்ட் என்றும், இவர்தான் தாசில்தார் என்றும் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு எந்தெந்த இடத்தில் எந்தெந்த பிரிவினர் இருக்கிறார்கள் என்று உணரக் கூடிய முறையில் செய்ய வேண்டும். இந்த தாலுகா ஆஃபீஸ் நெருக்கடியைப் போக்க நல்ல திட்டத்தை விரைவாக நம் மாநில சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12 noon. இப்பொழுது முதியோர் உதவித் தொகையை நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத்தான் அந்த உதவியைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியவில்லை, மற்றவர்கள் மூலமாகவும் அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்க வில்லை என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிக்கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை 50 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று அமைத்தால், நிச்சயமாக அதனால் பலன் நல்ல முறையில் பரவலாக

12th March 1965] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, முதியோர் உதவித் தொகையானது 50 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜ் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மாவட்ட நிர்வாக மாண்புமிகு கோரிக்கையின் கீழ் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கோவை மாவட்ட ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அடிக்கடி ஜில்லா கலெக்டரை மாற்றி விடுகிறார்கள். குறிப்பாக, அங்கே இதற்கு முன்பு இருந்த ஜில்லா கலெக்டர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள்தான் தாளவாடி பிரகாவிலே பல திட்டங்களை

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர்கள் அதிகாரிகளின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜ் : ஆகவே, அங்கே ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களை அடிக்கடி மாற்றாமல், சுமார் இரண்டு வருஷங்களாவது அங்கே நிர்வாகத்தில் இருக்கும்படி நமது சர்க்கார் உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், லோயர் பவானி ஏரியாவில் சுமார் 1,000 கிராமங்கள் கசிவு நீரினால் பாதிக்கப்பட்டு, மனை இல்லாத கஷ்டத்திற்கும் சுகாதார கேடுகளுக்கும் மக்கள் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பே ஈரோடில் “ஹாபிலிடேஷன் செக்ஷன்” என்று ஒரு நிர்வாக இயந்திரம் அங்கே இயங்கி வந்தது. அது மூன்று மாதங்கள்தான் செயல்பட்டது. அதை பிறகு எடுத்துவிட்டார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோபி தாலுகாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபொழுது அவர்களிடம் இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கும் சொல்கிறேன். ஈரோடில் உடனடியாக அந்த “ஹாபிலிடேஷன் செக்ஷன்” என்பதை ஆரம்பித்து, ஹரிஜன மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் வாழ வழி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாளவாடி பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலே, நிதி நிர்வாகத்திலே அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம், மற்றவைகள் பட்டுவாடா செய்வதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. சத்தியமங்கலத்திற்கும் தாளவாடிக்கும் 41 மைல் இருக்கிறது. தாளவாடியில் ட்ரெஷரி இல்லை, ஆகவே, சத்தியமங்கலத்திற்கு வந்து, சலான் போட்டு, கோபி ஸ்டேட் பாங்கில் அவர்கள் பணம் மாற்றவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதனால் காலதாமதம், போக்குவரத்து செலவு ஆகிய பல வழிகளில் அவர்கள் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தாளவாடி யூனியனில் ஒரு சப்-ட்ரெஷரி ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் அங்கே நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே செயல்படும் என்று இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னால் தாளவாடியில் புறம்போக்கு நிலங்களையும், பாரெஸ்டு நிலங்களையும் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு என்று இரண்டு, மூன்று ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள் அங்கே செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நற்சமயம் அவர்களையெல்லாம் எடுத்தவிட்டார்கள். அதை இன்னும் நல்ல முறையில் சீர்படுத்தி, ஹரிஜன மக்களுக்கு நிலங்களை வழங்குவதற்காக நமது சர்க்கார் மறுபடியும் ஸ்பெஷல் தாசில்தார்களைப் போட்டு இன்னும் கொஞ்ச நாட்களுக்காவது அங்கே அவர்களை நியமனம் செய்து வைத்திருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சிமெண்டு கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு சிமெண்டு கிடைப்பதில்லை. பெர்மிட் முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் வீடுகள் கட்டுவதற்காக சுமார் 400 மூட்டைகள் பெர்மிட் மூலம் சிமெண்டு வழங்கும் முறை இருக்கிறது. ஆனால், வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில் பெரிய பிரச்சந்தாரர்களுக்குத்தான் அந்த மூட்டைகளைக் கிடைக்கின்றனவே தவிர, விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள்

[திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு] [12th March 1965]

அந்த சிமெண்டு மூட்டைகளை வாங்கி பாதி மூட்டைகளை விற்பனைக்குக் கட்டிவிடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பதினால் சாதாரண விவசாயிகள் விவசாய காரியங்களில் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியவில்லை. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவுக்கு சிமெண்டு கொடுக்கும்படி தாசில்தார்களுக்கு உத்தரவிடவேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாளவாடி, அந்தியூர் யூனியன்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலைமையில் இருக்கின்றன. அபிவிருத்தி வேலைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியவில்லை. காரணம், நிதி வசதி குறைவு. தாளவாடி பஞ்சாயத்து யூனியன், அந்தியூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியாவில் பரகூர் பஞ்சாயத்து என்ற ஏரியா இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் “டிராபல் ஏரியா” என்று டெக்லேர் செய்து மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நிதி உதவி செய்தால், மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். அபிவிருத்தி வேலைகள் நல்ல முறையில் செயல்படும். ஆகவே, இவைகளை “டிராபல் ஏரியா” என்று டெக்லேர் செய்து நமது மாகாண சர்க்கார் டெல்லி சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ர. சம்பங்கி : கனம் சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகத்தைக் குறித்து வந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்காக வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு தங்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டம் 11 நகராட்சி மன்றங்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்கிற பெரிய மாவட்டமாகும். எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் எப்படி தடங்கல்படுகிறது என்பதை மிக விளக்கத்தோடு கூறிவிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தைப் போலவே வட ஆற்காடு மாவட்டமும் பெரிய அளவிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், அரசினருக்கு அதை இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வாகத்திற்கு செளகரியமாக இரண்டு தலை நகரங்களாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அப்படி நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கு இந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கின்ற நேரத்திலே, இப்பொழுது சப் தாலுக்காக இருக்கிற வாணியம்பாடி நகரத்தையும், ஆம்பூர் நகரத்தையும் அதை அடுத்த இருக்கிற துத்திப்பட்டு பிரகாவையும் சேர்த்துக்கொண்டு, வாணியம்பாடி நகரத்தை தாலுகா ஹெட் குவார்ட்ஸாக வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தினால், நிர்வாகத்திற்கு இடையூறு ஏற்படாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாலாறு பேவரின் ரூஸ்ஸ் எங்களுக்கு பெரிய தலைவலியாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. பாலாறு பேவரின் ரூஸ்ஸ் பற்றி எங்களுடைய மாவட்டத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் ஒரே கருத்தைத் தான் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதி விரிஞ்சிபுரத்தில் பாலாறு பேவரின் ரூஸ்ஸ்-க்கு சம்பந்தம் இல்லாத பல ஊர்களிலும் பாலாறு பேவரின் ரூஸ்ஸை அமுல்படுத்தி, மின்சார பம்பு செட்டுகளை ஏழை விவசாயிகள் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக்கொண்டு வந்து தரவேண்டும் என்று அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். அதற்காக விவசாயப் பெரு மக்கள் மாவட்ட ஆட்சி அலுவலகத்திற்கு அலைந்து திரிவதைப் பார்ப்பது சிக்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த நிர்ப்பந்தத்தைப் போக்குவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆம்பூர் நகராட்சிக்கு குடி நீர் திட்டத்திற்கு சென்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இன்வெஸ்டிகேஷன் சார்ஜஸ் என்று சொல்லி ரூ. 18,000-க்கு மேலே நாங்கள் நகராட்சி மன்றத்தின் சார்பிலே

12th March 1965] [திரு. ர. சம்பங்கி]

கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை, அதை சென்ற ஆண்டு “ டெபர் ” செய்துவிட்டோம் என்று எங்களுக்கு ஒரு அறிவிப்பு வந்தது. மீண்டும் அதை புனராலோசனை செய்யவேண்டும் என்று நகராட்சி மன்றம் வேண்டுகோள் விடுத்தது, மறுபடியும் புனர் பரிசீலனை செய்துவிட்டு இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆபீஸர் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆம்பூர் நகராட்சியில் கிட்டத்தட்ட 50,000 மக்கள் இருப்பதால், 50,000 மக்கள் தொகை கொண்ட நகரங்களுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டம் வழங்குவதை அரசினர் கடமைகளில் ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், இந்த நேரத்தில் அதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வயது வந்தோர் பென்ஷன் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட தாசில்தார் அவர்களிடத்தில் மனுக்கள், மணியக்காரர்கள் மூலமாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதெல்லாம் அவர்களுக்குச் சரியாக சேருகிறதா என்று பார்த்தால், சட்டப்படி, நியாயமாக கிடைக்கவேண்டியது கிடைப்பதில்லை. முடிந்த அளவுக்கு, செல்வாக்கை பயன்படுத்துகிறவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்குத் தான் நிர்வாகம் இருக்கிறது. இதைச் சரிசெய்ய அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

*புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைமை என்கிற மானியக் கோரிக்கை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டு, அதன்மீது எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து, என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைமை இப் பொழுது, பழைய நிலையை விட்டு, மற்றவர்கள் பாராட்டத் தக்க நிலையிலே, மாறுதற்கு வேண்டிய நிலையை அடைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், முன்பு கலெக்டர் என்று சொன்னால் அவருக்கு நில வருவாயை வசூலிப்பது என்ற ஒரு பணி தவிர வேறு பணியில்லை. ஆனால் இப் பொழுது மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை பணிகளுக்கும் அவர்தான் பொறுப்பு. ஆகவே, அவர் பழைய நிலையில் இருக்காமல், திறமையோடு, மக்களோடு பழகி, மக்களையும் தன்னோடு அமைத்துச் செல்லும் அளவுக்கு, பக்குவப்பட்டவராக இருக்க வேண்டியது அவசியம். அந்த நிலையில் மாவட்டத் தலைவர் பணி புரிகிறார்கள் என்பதில் எங்களுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு மாவட்டத் தலைவரைப் பெற்று இருக்கிறோம். இப்படிச் சொன்னவுடனே, ஒரு சிலர் அந்த மாவட்டத் தலைவர் தாங்கள் நினைக்கின்ற அளவுக்கு வரவில்லை என்ற காரணத்தினால் தங்களுக்கு இருக்கும் செல்வாக்கை வைத்து அப்படிப்பட்டவர்களை மாற்றிவிடும் நிலை இருந்திருந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், அவர்களை மாற்ற அமைச்சர் வர்கள் ஊக்கம் அளிக்கக்கூடாது என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திலே பல துறைகள் இருக்கின்றன. எல்லாத் துறைகளிலேயும் மிக மிக அதிகமாகக் காலதாமதம் ஆகும் துறை வருவாய்த் துறை தான். காரணம், அவர்களுக்கு முன்பு இருந்த பணியைக் காட்டிலும் இப்பொழுது மிக அதிகமான பணிகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எனக்கு முன்னே பேசிய உறுப்பினர்கள், இருதரப்பிலும் சொன்னார்கள் ஒரு சரட்டிபிகேட்டு வாங்க மிக்க காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று. காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற நிலையோடு, ஏன் ஏற்படுகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மின்சார இலாகாவிலே, ஒரு கிணற்றுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுக்க விண்ணப்பம் போட்டால், அந்த நிலமும், கிணறும் அவருடையதுதான் என்று ஒரு சரட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும். அந்த சரட்டிபிகேட் தாசில்தார் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. தாசில்தார் இடத்தில் சென்றால், அந்த நிலம் அவருடையது என்று பட்டா மாறியிருக்கவேண்டும், இரண்டாவது அந்த அபங்களிலே அந்த நிலத்தில் கிணறு இருந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [12th March 1965]

நிலம் வாங்கி எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டிருக்கும். தலைமுறைகள் ஆகியிருக்கும். பட்டா மாறியிருக்காது. மேலும் கிணறு இருந்திருந்தாலும், அடங்கலிலே கிணறு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்காது. ஆகவே, ஔரங்கிப் சரட்டிபிகேட் கிடைக்கும் நிலையில் காலதாமதம் ஆகிறது. அதைப் போக்க சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது அவர்களுக்கு இன்னொரு பணி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே தன்னுடைய நிலத்திலே உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்களை தான் வசிக்கும் இடத்திற்கு, தனக்கு வேண்டிய அளவுக்கு, வேண்டிய நேரத்திலே, வேண்டிய முறையில் எடுத்துச் செல்வதற்கு உரிமையிலே. ஆட்சி முறையில் அந்த அளவுக்கு பர்மிட் வாங்கித்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற முறை இருக்கிறது. மாநிலத்திற்குள்ளே என்றால் தாசில்தார் கொடுக்கலாம். ஆனால், மாநிலத்திற்கு மாநிலம் செல்ல வேண்டுமானால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் என்னுடையதுதான் என்று விண்ணப்பம் கொடுக்க வேண்டும். நிலத்தில் இவ்வளவு நெல் விளைந்தது, சர்க்காருக்கு இவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறோம், வரி பாக்கியில்லை என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டும். அது சம்பந்தமாக கணக்கப்பிள்ளையிடமிருந்து சிட்டா கணக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். தாசில்தாருக்கு மனுப்போட்டால், ஆர்.ஐ. அவர்களை விசாரிக்க சொல்லுகிறார். அவர் தன்னுடைய சிபாரிசை எழுதவேண்டும். அப்பொழுதும் மாவட்ட தலைவருக்கு நேராகப் போக முடியாது. மாவட்ட சபினை அதிகாரியிடம் சென்று, மாவட்ட தலைவருக்குச் செல்ல வேண்டும். இப்படிப் போய் பர்மிட் வாங்குவதற்குள் கிட்டத்தட்ட 2, 3 மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. இதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கொள்முதல் திட்டத்தை சர்க்கார் வகுத்தவிட்டு, அதைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த மாவட்டங்களில் வகுத்துக்கொண்டிருக்கும் முறை மாறுபட்டிருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் 75 கிலோ மூட்டை என்றும், விலை 33 90 என்றிருப்பதை 30-54 என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். இன்னொரு மாவட்டத்தில், விலை 33 90 தான். ஆனால், எடையை மட்டும் 75 கிலோ என்பதற்குப் பதிலாக 80 கிலோ என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வருமான வரித் துறையிலிருந்து வந்தவர்கள் போல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எப்படி எப்படி வியாபாரிகள் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியும் போல் இருக்கிறது. கணக்கைப் பார்த்தால் மட்டும் போதாது என்று ஜப்பை வைத்துக் கொண்டு சுற்று சுற்று என்று சுற்றிவந்தால் தவறுகளைச் செய்வர்களைப் பிடித்து அதிக வரியை வசூலிக்கலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள் போலும். நெல் ஒரு மாவட்டத்தை விட்டு வேறு மாவட்டத்திற்குப் போகக்கூடாது என்பதில் அதிக கண்காணிப்பாக இருக்க செக்போஸ்டுகளைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே முடக்குவது மட்டும் போதாது என்று, திருட்டு வழிகளிலும் போகக்கூடும் என்றும், அதையும் தடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும், எந்த மாவட்டத்திலும் இல்லாததான “ரோலிங் ஸ்க்வாட்” என்ற படையை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்ற நிலைமை எங்கள் மாவட்டத்தில் மட்டும் இருக்கிறது. இந்தமாதிரி மற்ற மாவட்டங்களில் கிடையாது. எங்கள் மாவட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் கிடையாது. இதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு தானியங்களைக் கொண்டு போவதில்லை. ஆனால், செங்கல்பட்டு வியாபாரிகள் ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதற்காக விட்டுக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட இக்கட்டுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

12th March 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

இன்னொன்று, நெல் கொள்முதல் முறையை அமுல்படுத்த ஆரம்பித்த காலத்தில் விவசாயிகளை அழைத்தார்கள். சிலரைக் கொள்முதல் செய்யச் சொன்னார்கள். அவர்களை கொள்முதல் செய்யும் விவசாயிகளாக அமர்த்தினார்கள். அப்பொழுது நான் எங்கள் ஆர்.டி.ஓ.-விடம் சொன்னேன். ஃபிர்கா டூரா இவர்களை கொள்முதல் செய்யச் சொல்லுகிறீர்களே, இவர்களிடம் இருக்கும் முதல், 600 மூட்டைகள் வாங்கத்தானே இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டீர்கள் சொல்லியும், அவர்கள், இந்த விவசாயிகள் 4, 5 லட்சம் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று அவர்களை கொள்முதல் செய்ய அமர்த்தினார்கள். அவர்களுடைய டர்ன்-ஓவர் 4, 5 லட்சம் இருக்கலாம். வருஷம் டூரா விவசாயம் செய்தால் அவர்களுடைய டர்ன்-ஓவர் அந்த அளவில் இருக்கலாம். ஆனால், அவர்களால் ஒரே நேரத்தில் முதலீடு செய்யக் கூடியது 600 மூட்டைகளுக்குத் தரன். அந்த நிலை இப்பொழுது வந்துவிட்டது. விவசாயிகளை அமர்த்தினார்கள். அறுவடையாகி, விவசாயிகள் நெல்லைப் போட முன் வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் இந்த விவசாயிகள் எவ்வளவு வாங்க முடிந்தது? 600 மூட்டைக்கு மேல் அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. அதற்குமேல் வாங்க அவர்களிடம் பணம் கிடையாது. தாசில்தார் வெளியே போக பயப்படுகிறார்கள்; வெளியே போனால், விவசாயிகள் நெல்லைக் கொடுக்கிறோம், கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் நெல்லை வாங்கினார்கள். நெல் இருப்பு வைக்கும் பொருள் அல்ல. இரண்டு மூன்று நாட்களில் சுாயப் போடவேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் நெல் ஆலைகளில் இருக்கும் வசதி இருக்கும் நெல்லின் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கைக் கூட காயவைக்க முடியாது. இந்த நெல்லை என்ன செய்வது? இதை மாவட்டத் தலைவர் உணரவேண்டும். நெல் கொள்முதல் திட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களைத் தவிர்க்க என்ன செய்யவேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய சர்க்கார் திட்டவட்டமாகக் கொள்முதல் கொள்ளையைச் சொல்லவில்லை. “சர்க்கார்த் துறையிலே கொடுப்போம், கூட்டுறவுத் துறையிலேதான் கொடுப்போம், தனியார் துறைக்கு இல்லை” என்று திட்டவட்டமாகத் தங்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதைக் கூறாமல், “இப்படியும் இருக்கும், அப்படியும் இருக்கும்” என்ற நிலையிலே வைக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அந்த நிலை இருக்கிறது. ஊருக்கு ஊர் ரைஸ் மில் வைக்க மனு போடுகிறார்கள். தாசில்தார் அலுவலகத்திலிருந்து ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அலுவலகத்திற்கும், அங்கிருந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கும், எத்தனை முறை மேலும் கீழும் போய்ப் போய் வரவேண்டி இருக்கிறது! இந்த நிலையை நீக்குவதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

அடுத்து, ஜமாபந்தி முறையை எடுத்துக்கொள்வோம். ஜமாபந்தி நேரத்தில் ஜமாபந்தி ஆபீசருக்கு நல்ல அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனி அதிகாரம் அவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. அதன்படி நிலைமையை அங்கேயே ஆராய்ந்து தீர்ப்பு அளிக்கக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையில் அவர் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார். ஆனால், விவசாயிகள் என்ன சொல்கிறார்கள்? “ஒவ்வொரு ஜமாபந்திக்கும் இதே மனுவைத்தான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று அவரவர்கள் சொல்கிறார்கள். காரணம் என்ன? விவசாயி ஜமாபந்தியின்போது கொடுத்த மனுவின் மீது அந்த ஜமாபந்தி அதிகாரி கொடுக்கும் தீர்ப்பு அந்த ஆண்டிற்குள் நடைமுறைக்கு வந்ததா என்று பார்க்க இப்பொழுதிருக்கும் அமைப்பு முறையில் எந்த விதமான வாய்ப்பும் இல்லை. “இந்த நிலத்தை அடைமானம் செய்து கொடுக்க உடனே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்” என்று தாசில்தாருக்கு அந்த ஜமாபந்தி அதிகாரி உத்தரவு போட்டிருப்பார். ஆனால், அதன்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட் டிருக்காது, அந்த ஆண்டுக்குள். விவசாயினுடைய மனுவில் கண்ட கோரிக்கை அந்த ஆண்டிற்குள் நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தால், அதே விவசாயி அதே விண்ணப்பத்தைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டு ஜமா

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[12th March 1965]

பந்தியிலும் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையைப் போக்க சர்க்கார் ஏற்ற நடைமுறைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, தாசில்தாருடைய நிலையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பொறுப்புக்களை டி.ஆர்.ஓ., டி.எஸ்.ஓ. டி.டபிள்யூ.ஓ. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால், அத்தனை பேர்களுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைமை தாசில்தாருக்கு இருக்கிறது. அவருக்குக்கீழ், ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் டெபுடி தாசில்தார், லேன் டெபுடி தாசில்தார், எலெக்ஷன் டெபுடி தாசில்தார் என்றெல்லாம் இருந்தாலும், கடைசியில் கையெழுத்து போடவேண்டிய பொறுப்பு தாசில்தாருக்கு இருக்கிறது. பர்மிட் கொடுப்பது, சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது எல்லாம் அவருடைய பொறுப்பாக இருக்கிறது. தேர்தல் வந்தது விட்டால், அது சம்பந்தமான பொறுப்பும் அவரிடம்தான் இருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு வழக்குகளை அவர் விசாரிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பட்டா கொடுக்கும் வேலையை அவரால் செய்து முடிக்க முடியவில்லை என்று உறுப்பினர்கள் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். எத்தனை ஆண்டுகள் காலம் முயற்சி செய்தாலும், தண்டத் தீர்வை போடுவது, அபராதத் தீர்வை போடுவது என்ற அளவிற்கு இருக்கிறதே தவிர, இத்தனை ஆண்டுகாலமாக நிலத்தை ஒருவன் பயிர் செய்து வருகிறானே, அவன் எந்த விதமான தவறும் இல்லாமல் பயிர் செய்துகொண்டு வருகிறானே, அவனுக்கே ஏன் அந்த நிலத்தை அடைமானம் செய்து வைக்கக்கூடாது என்று சிந்தித்து, அந்த வகையிலே முயற்சிகள் நடைபெறுவது இல்லை.

ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். ஒரு நபர் பதினைந்து ஆண்டு காலமாக நிலத்தை அனுபவித்து வருகிறார். அதன் பக்கத்திலே ஹரிஜன மக்கள் வாழத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இந்த நிலமே வேண்டும் என்று சொன்னால், ஊரார்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தகராறு வரும். தகராறு வரக் கூடாது என்பதற்காக ஆர்.டி.ஓ. எந்த நிலத்தை வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார் இரண்டு பேருமாகச் சேர்ந்து அந்த ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்து, வேறு ஒரு நிலத்தைப் பார்வையிட்டு “இந்த நிலத்தை இன்னொருக்கு அடைமானம் செய்து வைத்து விடலாம்” என்று முடிவு எடுத்துவிட்டார்கள். வருஷம் மூன்று ஆகிறது. இதுவரையிலும் அந்த நிலம் அந்த ஆளுக்கு அடைமானம் செய்து வைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நான் குறிப்பிடுகிற இடம், வடாற்காடு மாவட்டத்திலே செய்யாறு தாலுகாவில், தென்னம்பட்டு என்கிற ஊரில் இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டும் கூட, பஞ்சாயத்து ஒப்புதல் கொடுத்தும் கூட, ஏனோ அந்த நிலம் இன்னும் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தாமதம் நடைபெறுகிறது. காரணம், தாசில்தார் உடனுக்குடன் அந்த இடத்திற்குச் சென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. யார் யாருக்கோ ஜீப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தாசில்தாருக்கு இருக்கும் பலவிதமான பணிகளைக் கருத்திற்கொண்டு, நிச்சயமாக அவருக்கு ஒரு ஜீப் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சிமென்ட் கொடுக்கும் முறையைப்பற்றி நான் பல முறை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வேறு கனம் உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சிமென்ட் பர்மிட் வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மனு கொடுக்கிறார்கள். இதனை உடனே அவர் தாசில்தாருக்கு அனுப்பிவிடுகிறார். ஏனென்றால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு கோட்டா கிடையாது. எங்கோ இரண்டு மூன்று ஏஜெண்டுகள் பழைய காலத்தில் முதலாளிகளால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு எவ்வளவு சிமென்ட் வந்திருக்கிறது என்பதற்குத் தகவல் கொடுப்பார்கள். ஒரு ஏஜென்ட், தனக்கு 250 மூட்டை சிமென்ட் வந்திருப்பதாகவும், இன்னொரு ஏஜென்ட், தனக்கு 300 மூட்டை சிமென்ட் வந்திருப்பதாகவும் தாசில்தாருக்குச் சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு ஏஜென்டும் தனக்கு வந்திருக்கும் சிமென்ட் மூட்டைகளைக் குறிப்பிட்டு தாசில்தாருக்குத் தகவல்

12th March 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கொடுத்த கணக்கை வைத்துக்கொண்டு, தாசில்தார் தன்னிடம் அடுக்காக வைத்திருக்கும் மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, “ஒரு மூட்டை”, “இரண்டு மூட்டை” என்று உத்தரவு போட்டு, பர்மிட் கொடுப்பார். கலெக்டரைக் கேட்டால், “இந்த மாவட்டத்திற்கு எத்தனை மூட்டைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கணக்கு எனக்குத் தெரியாது” என்று சொல்கிறார். இந்த நிலைமையை வைத்துக்கொண்டிருக்கலாமா? நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கும் சிமென்ட் மூட்டையை, மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கவேண்டும். அதை அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், ஒவ்வொரு தாலூக்காவிற்கும் பங்கிட்டுக்கொடுத்து அதன்படி, தாசில்தார் பர்மிட் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையைக் கொண்டுவருவது நல்லதாக இருக்கும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அணுகினால், அவர் “நான்கு டன் சிமென்டுக்குப் பர்மிட் கொடுங்கள்” என்று தாசில்தாருக்குச் சொல்லி விடுவார். ஆனால், அந்த நான்கு டன் சிமென்ட்டை ஒரே நேரத்தில் வாங்க முடியாது. ஏஜெண்ட்கள் தங்களுக்கு 250 மூட்டையோ, 300 மூட்டையோ சிமென்ட் ஸ்டாக் வரும்போது கொடுக்கும் கணக்கை வைத்து, தாசில்தார், தன்னிடம் வந்திருக்கும் மனுக்களுக்கு ஒரு மூட்டை வீதம் கொடுத்தால், கலெக்டர் மூலமாக வந்த மனுவுக்கு ஐந்து மூட்டை வீதம் கொடுக்கலாம். இதுதான் அவர் செய்ய முடியும். இதே முறையை நீடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கலாமா என்பதைச் சர்க்கார் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஹரிஜன நல அலுவலகத்தைப்பற்றிப் பலர் இங்கே சொன்னார்கள். நானும் அமைச்சரவர்களிடத்தில் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகா என்று ஒரு இலாகாவை வைத்துக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும், வீட்டு மனை வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும், பாதை வசதி செய்து தரவேண்டும், குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்கிற ஊக்கமும் உணர்வும் உடையவர்களாகப் பார்த்து அந்தத் துறையிலே தலைவராகப் போடுகிறார்களா என்றால், அது இல்லை. வியாக்கியானம் பேசுகிறவர்கள், சட்டத்தைப் பேசுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் தான் அங்கே இருக்கிறார்களே தவிர, நல்ல முறையிலே இல்லை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்கிறேன். அமைச்சரிடத்திலே ஒரு விண்ணப்பமும் கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே என்னுடைய மாவட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன என்ன நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதற்குப் பட்டியல் கொடுத்திருந்தும், இதுவரையில் எந்த அளவும் செயல்படாத நிலை இருக்கிறது. அமைச்சரிடத்திலேயே விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப் பாரம் கொடுப்பதிலே கூட கஞ்சத்தனம் இருக்கிறது. எங்கள் ஊரில் இரண்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் அங்கே படிக்கிறார்கள். ஆனால், ஸ்காலர்ஷிப்புக்கான பாரங்கள் 100 தான் அனுப்பப்படுகின்றன. உயர்நிலைப்பள்ளியில் கேட்டால், “பள்ளிக்கு ஐம்பது பாரங்கள் தான் அனுப்புகிறார்கள், போதாது, மேலும் வேண்டும் என்று கேட்டால் அனுப்புவது இல்லை” என்று தலைமை ஆசிரியர் சொல்கிறார். வந்த பாரத்தையும் ஒரே கொடுப்பதில்லை! மாணவர்கள் பாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அச்சடித்துக்கொடுப்பதாகச் சொன்னாலும், கவர்ன்மென்ட் பாரம் தான் வேண்டும் என்கிறார்கள். நாங்களும் அச்சடித்துக் கொடுக்கக் கூடாது, அவர்களும் போதிய பாரங்கள் அனுப்ப முடியாது என்ற நிலை இருந்தால் எப்படி மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் மனு போட முடியும்? மனு கொடுத்த மாணவர்களுக்கு எல்லாம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்களா என்பது வேறு பிரச்சினை. ஆக, மனுப் போடுவதற்குக் கூட வாய்ப்பு இல்லை. அந்த மாவட்ட நல அதிகாரி இதையெல்லாம் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குவதிலும் காலதாமதம் இருக்கிறது. ஒரு ரெவினியூ டிவிஷனுக்கு, அதாவது மூன்று தாலூக்கா களைக்கொண்ட ஒரு பகுதிக்கு, ஒரு தாசில்தார் இதற்காக இருக்கிறார். அவரும் ரெகுலர் தாசில்தார் இல்லை. ஸ்பெஷல் ப்யூடி தாசில்தார்,

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [12th March 1965]

அவரும் கொஞ்ச காலம் தான் அங்கே இருக்க முடியும். அவருக்குக் கீழே ஒரு ஸ்பெஷல் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு ஆறு மாத காலம் இருப்பார். அந்த ஸ்பெஷல் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு ஊருக்குப் போய்ப் பத்து மனைகளைப் பார்வையிடுவார். ரெகுலர் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போனால் மதிப்பது போல், ஸ்பெஷல் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைக் கிராமத்தில் மதிப்பதில்லை. இவர் போய் ஓரிடத்தைப் பார்த்து அது சம்பந்தமான ப்ரொபோஸல் எழுதுவதற்குள்ளேயே அவரை மாற்றி விடுவார்கள். இன்னொரு ஆர்.ஐ. மறுபடியும் வந்து நிலைமையைச் சொல்லவேண்டும். திருவொற்றிபுரம் காலனியைக் குறித்து நான் சொல்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மானியம் வருகின்றபோது, இதைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன நல அதிகாரியிடம் ஊருக்கும் காலனிக்கும் பாதை போட சர்க்காரிடம் திட்டம் இல்லை, ஊரார் வேண்டுமானால் வேண்டிய நிலத்தைச் சர்க்கார் வாங்கிக் கொடுக்காது, பாதைக்கு வேண்டிய நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டத்திலே விதி இல்லை” என்று சொல்கிறார். “இதற்கு நிதி இல்லை” என்று சொல்கிறார். ஊருக்கும் காலனிக்கும் பாதை போட சர்க்காரிடம் திட்டம் இல்லை, ஊரார் வேண்டுமானால் வாங்கிக் கொடுக்கட்டும், பஞ்சாயத்து வேண்டுமானால் வாங்கிக் கொடுக்கட்டும் என்கிறார்கள். ஆனால், “சுருகாட்டுக்குப் போவதற்கு வேண்டுமானால் பாதைக்கு ஹரிஜன நல இலாகா இடம் வாங்கித் தரும்” என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி திருவொற்றிபுரம் காலனிக்கும் சுருகாட்டுக்கும் இடையில் பாதைக்கு இடம் வேண்டும் என்று ஊராட்சி மன்றம் தீர்மானம் போட்டு இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகியிருக்கிறது. என்றாலும், ஒவ்வொரு தாசில்தார் வரும் போதும், “அப்படி ஒரு பேப்பர் இருக்கிறதா?” என்று கேட்கும் நிலை தான் இருக்கிறது. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க வழி செய்தாகவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, அலுவலகங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து மன்றங்களை இப்பொழுது மிக அழகாக வைக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக் கட்டடம் தேவை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தக் கட்டடம் அழகாக இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில், பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களுக்கு வருகிற பொதுமக்கள் கூடு வதற்கான இட வசதி இல்லை. பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களில் கூடும் மக்களைவிடப் பல மடங்கு தாலுக்கா நிலையங்களில் கூடுகிறார்கள். பொதுமக்கள் மரத்தடியில் தான் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறதே தவிர. வேறு வசதியான இடம் இல்லை. அலுவலகத்தில் இருக்கும் மைசர், நற்காலிகள் கூட நவாப் காலத்தில் போடப்பட்டவைகளாக இருக்குமோ என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. “ஃபான்” வசதி, மின்சார விளக்கு வசதி போன்ற எந்த வசதியும் இல்லை. நேற்று வந்தவர்கள் கூட நல்ல புதிய கட்டடத்தில், நல்ல காற்று வீசும் இடத்திலே பணியாற்றும் நிலையில், தாசில்தார் அலுவலகத்தில் அத்தகைய வசதிகள் இல்லாமலிருந்தால், அங்கே பணி புரிகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு வேதனையாக இருக்கும் என்பதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணி புரிபவர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாகவே எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசராகி, அப்பறும் தாசில்தாராகி மேலே போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே லோயர் டிவிஷன் குமாஸ்தாவாக, அப்பர் டிவிஷன் குமாஸ்தாவாக பலகாலம் பணியாற்றி, பின்னர் ஆர்.ஐ. ஆகி டெப்டி தாசில்தாராக வருவதற்குள்ளேயே வீட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். அப்படி இருந்தால் இவர்கள் எப்படி ஊக்கமாகப் பணிபுரிவார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று, மாவட்ட கலெக்டர்கள் தங்கள் கிழமைதோறும் பொதுமக்களுடைய மனுக்களை ஏற்றுக்கொள்ள இண்டர்வ்யூ கொடுப்பது என்பது ஒரு ஏற்பாடு. அதுவும் ஜில்லாத் தலைநகரத்தில் தான் கொடுக்கப்படும். தங்கள் கிழமை மனுக் கொடுத்தால் உடனே காரியம் நடக்கும் என்று மக்கள் கருதி வந்தார்கள். அந்த நிலை இப்போது இல்லை என்றாலும் இந்தப் பழக்கம் இருக்கிறது. இது போலவே மாதத்திற்கு ஒரு நாளாவது

12th March 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

தாலூக்காத் தலைநகரங்களிலேயே பொதுமக்களுடைய மனுக்களைக் கலெக்டர் ஏற்றுக்கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் வருகிறபோது மாவட்டத் தலைவர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதில்லை. கட்சித் தலைவர்களை மதிக்கிற அளவுக்கு மதிப்பில்லை. அதனால் பொதுமக்களிடத்தில் இந்தக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு சிலர் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்—“நான் யார் தெரியுமா? எம்.எல்.ஏ. என்னுடைய காலத்தில் இது நடக்காது போகுமா?” என்றும் சொல்வதனால் ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு இருக்கிற செல்வாக்கு மாவட்டத் தலைவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. இப்படித் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு மாவட்டத்தில் செல்வாக்கை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிற அளவுக்கு அமைச்சர்கள் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. கட்சிக்காரர்களை உரிய நிலையில் வைக்க வேண்டும்.

அடுத்து முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் சரி முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தைப் பற்றி மிகமிகப் பாராட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஊருக்கு ஐந்தாறு சிழங்கள் இருக்கும் என்று நினைத்து இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்களோ என்னமோ, நாற்பது, ஐம்பது லட்சம் ஒதுக்கினால் போதும் என்று நினைத்துவிட்டார்கள். ஆனால் ஊரெல்லாம் சிழங்களாக இருக்கின்றன. அவர்களிடமிருந்து வருகிற விண்ணப்பங்களுக்குக் குறைவே கிடையாது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கேட்கிறேன், “இவ்வளவு தான் பணம்” ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கு ஏற்றற்போல விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்து பென்ஷன் கொடுங்கள்” என்பதாக அதிகாரிகளுக்கு இரகசிய சுற்றறிக்கை அனுப்பி யிருக்கிறார்களோ என்னமோ? யாராவது பென்ஷன் வாங்குகிறவர் செத்தால் இன்னொருவருக்குக் கொடுப்பது என்று இருக்கும். அப்படியின்றித் தாராளமாகக் கொடுக்க வசதி செய்து தரவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி மன்றங்களில் பணிபுரிகிற நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வுப் பணம் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் எவ்வளவோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு உரிய நேரத்தில் போய்ச் சேருவது இல்லை. பஞ்சாயத்துக் கணக்குகளைப் பார்க்க இப்போதுள்ள அமைப்பு முறை சரியில்லை. அந்தக் கணக்குகள் நல்லமுறையில் எழுதப்படுவதும் இல்லை. அவர்கள் கொடுக்கிற பணம் தபாலாப்சில் கட்டப்படுகிறதா, அங்கே எடுக்கிற பணம் சரியாக வந்து சேருகிறதா என்று பார்க்க வழியில்லை. ஆகவே இந்தத் துறையிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடன்கள். சர்க்கார் ஒரு வட்டிக் கடை தான் வைத்திருக்கிறதோ என்று ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுக்கு ஒன்று செய்வதாகவே நினைப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக எங்களுடைய ஊராட்சி மன்றத்திற்குக் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக 4 லட்சம் கடன் வாங்கினோம். 40 வருஷத்தில் திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்ற நிலை. வருஷத்திற்கு 20 ஆயிரம் கட்ட வேண்டும். இதுவரையில் வட்சத்திற்கு மேல் கட்டியிருக்கிறோம். 30 ஆயிரம் கூட அசலுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. கட்டுகிற பணத்தில் பெரும் பகுதி வட்டிக்கே போய்ச் சேருகிறது. ஆகவே இந்தக் கடன் விஷயத்தில் இவ்வளவு கெடுபிடி இருக்கக் கூடாது. வருஷத்தில் லட்சம் ரூபாய் வருமானமுள்ள எங்கள் ஊராட்சி மன்றம் 20 ஆயிரம் சர்க்கார் கடன், லைட்டுக்கு 20 ஆயிரம் என்று இப்படி பெருந்தொகையாக நாளுக்கு இனங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் வேறு என்ன அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கவனிக்க முடியும்? ஆகவே கடன் விஷயத்தில் அதிகக் கெடுபிடி இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம், ஓய்வுகால ஊதியம், பலவகைக் கடன்கள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எதிர்க்கட்சியினர் தரப்பில் கொடுக்கப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [12th March 1965]

பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஒட்டி, சில கருத்துக்களை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் துறையைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த மன்றம் முடிவு செய்கிற சட்டங்களையும், அந்தச் சட்டத்தினுடைய கட்டளைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய முழுப் பொறுப்பு ஒவ்வொரு கலெக்டரையும் சார்ந்ததாக அமைகிறது. மாவட்ட கலெக்டரை அந்தந்த மாவட்டத்தின் அரசர் என்று சொல்லத்தக்க நிலையில் தான் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே நிலைமைகள் இருந்து வருகின்றன. முன்பெல்லாம் மாவட்டக் கலெக்டருக்கு வரி வசூலிக்கிற அதிகாரம் மட்டுந்தான் இருந்து வந்தது. இப்போது பலவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகளை நிறைவேற்றி வைக்கும் பொறுப்பும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இப்போது உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து தேவைப்படுகிற இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிற பொறுப்பும் சேர்ந்து இருக்கிறது. கலெக்டர்கள், மாவட்டங்ளுடைய வளர்ச்சிப் பணியில் தீவிர கவனம் செலுத்தி, ஆங்காங்கே சென்று, அவற்றைப் பார்க்கவும், மக்களுடைய குறைகளை நீக்கவும், தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நாளுக்கு நாள் கலெக்டர்களுக்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை பெருக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதும் உண்மை. இருந்தாலும் வளர்ந்து வருகிற பணி, பொறுப்புகளுக்கு ஏற்ப நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறவேண்டுமென்றால் சிறிய அளவுக்கு மாவட்டங்கள் பிரித்து மாற்றி அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான், “நிர்வாகத் திறமையையும், பொது மக்களின் வசதியையும் கருதி, மாநிலம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டு, சிறிய மாவட்டங்களை அமைப்பது பற்றி அரசினர் ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த” என்று வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட நிர்வாகத்தைக் கண்டு அறியச் சென்ற மதிப்பீட்டுக் குழு கூட இத்தகைய பரிந்துரையைச் செய்திருக்கிறது. கலெக்டருக்குத் துணையாக டி.ஆர்.ஓ. (D. R. O.) நியமிக்கப்பட்டாலும் நிர்வாக வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலே தகராறு ஏற்படுகிறது. சேலத்தில் டி.ஆர்.ஓ. ஏற்படுத்தி, கோயம்பத்தூரில் ஜாயின்ட் கலெக்டர் போட்டு இருந்தும், மதிப்பீட்டுக் குழு அந்தச் செயல்முறைகளைப் பரிசீலனை செய்தபோது, நிர்வாகத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் இருந்த தகராறுகளையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதிக அதிகாரிகளைப் போட்டுவிடுவதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினைக்கு நல்லதொரு தீர்வைக் காணமுடியாது. கலெக்டருக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அதைச் செம்மையாக அவர் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் மாவட்டங்கள் குறைந்த பரப்பளவு உள்ளனவாக இருக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு கலெக்டர் முழு நிறைவுபெற்ற அதிகாரத்தோடு நியமிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான், அவர் இருந்த இடத்தில் இருந்து மாவட்டம் முழுவதிலும் தொடர்பு கொண்டு நல்லமுறையில் செயலாற்ற முடியும். மாவட்டங்களுடைய எண்ணிக்கையையும், கலெக்டர்களுடைய எண்ணிக்கையையும் பெருக்கியாகவேண்டும்.

மாவட்ட கலெக்டரை நியமிக்கக்கூடிய நிலைமையில் கூட முன்பு ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகளை நியமித்து வந்தார்கள். அதுவும் நிர்வாகத் துறையில் பலகாலம் அனுபவம் பெற்று 45, 50 ஆவது வயதில்தான் ஜில்லாக் கலெக்டராக வரும் சூழ்நிலை இருந்தது. தங்களிடையே நல்ல அனுபவத்திற்கு ஏற்றவகையில் பணிபுரிந்தார்கள். இன்றைக்கு நிலை அப்படி இல்லை. ஐ.எ.எஸ். அதிகாரிகள் நேரிடையாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படியின்றி மாவட்ட ஆட்சித் துறையில் பத்துப் பதினோறு ஆண்டுகால அனுபவம் குறைந்தபட்சம் பெற்றுள்ளவர்களையே நியமிப்பது என்கிற விதி முறை இருந்தால்தான், மாவட்டங்களில் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு செயலாற்ற முடியும். மதிப்பீட்டுக் குழுவும் இத்தகைய பரிந்துரையைச் செய்திருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தாகவேண்டும்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்த குறைந்த சம்பளத்தை இரட்டிப்பாக்கிய தன்மை வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. மகிழ்ச்சி தரத்தக்க ஒன்று. கிராம அதிகாரிகள் மக்களால்

12th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மதிக்கப்படுகிறவர்கள். அரசாங்கச் செயல்களை நிறைவேற்றுகின்ற தூதுவர்களாகவும் அமைகிறார்கள். இப்படி எல்லோராலும் மதிக்கப்பட வேண்டிய அவர்களுடைய பணி நமக்குச் சிறப்பாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியத்தில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் இருக்கவேண்டும். ஊதியத்துக்குத் தக்கபடிதான் மதிப்பும் இருக்க முடியும். இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவோ, வாழ்க்கையை நடத்தவோ போதுமானதல்ல. அவர்களுடைய உத்தியோகத்தை கௌரவத்திற்குரிய உத்தியோகமாகவோ அல்லது ஊதியம்பெறும் உத்தியோகமாகவோ இருக்கச்செய்யவேண்டும். இரண்டு முறைகளையும் வைத்துக்கொள்வதால்தான் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. இரண்டு முறைகளில் எந்த முறையை அரசினர் கடைப்பிடிக்க விரும்புகிறார்களோ அந்த முறையில் அவர்களுடைய ஊதியம் மதிக்கப்படுகிற அளவிலே, தக்க சம்பளம், படி முதலியவற்றைத் தந்து, அந்த உத்தியோகத்திலே இருப்பவர்கள் வருத்தமோ, வாட்டமோ அடையாத நிலையை அரசினர் உருவாக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

கடிதப் போக்குவரத்துக்களிலே, காலத் தாழ்வு ஏற்படுகின்ற நிலையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்களும், மற்ற அலுவலகங்களும் பணியாற்றுகின்றன என்று கனம் உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். இத்தனை நாட்களுக்குப் பதில் வந்துவிடும் என்று திட்டவாட்டமான ஒரு காலவரையறைவை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இத்தனை நாட்கள்தான் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு கால அளவு முடிவு செய்யப்படவேண்டும். இத்தனை நாட்களுக்குள் பதில் வந்தே தீரும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையைப் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும். ஒரு மனுப்போட்டால் அது மேலதிகாரிகளிடமிருந்து கலெக்டருக்குப் போவதற்கு இத்தனை நாட்கள், கலெக்டரிடமிருந்து போர்டுருக்குப் போவதற்கு இத்தனை நாட்கள் என்று ஒரு வரையறை இருக்கவேண்டும். காலத் தாழ்வு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண குழுவொன்று அமைக்க வேண்டும். இந்தக் காலத்திற்குள் பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டாயம் இருந்தால்தான் குறிப்பிட்ட பதில், உண்டா? இல்லையா? என்று காலாகாலத்தில் தெரியும். எந்த வகையில் அளிக்கப்படவேண்டுமோ அந்த வகையில் பதில் பொதுமக்களுக்கு அளிக்கப் பட்டால்தான் அவர்களும் பதில் வரும் என்ற மன நிறைவோடு அமைதியோடு இருக்கமுடியும். தங்களுடைய மனுக்களுக்குப் பதில் வரும், வரும் என்று நீண்டநாட்கள் காத்திருந்து கடைசியில் இல்லையென்று பதில் வரும் அளவுக்குத்தான் இன்றைய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஒரு கால வரையறை நியமித்து, அதற்குள்ளே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நியதி இருந்தால்தான் அதிகாரிகளும் அதே மாதிரி நடந்து கொள்வார்கள், பொது மக்களுக்கும் நம்பிக்கையாகப் பதில் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களும், வசதிகளும் ஏற்படும்.

அடுத்து, ஓய்வுகால ஊதியத்தை இறந்தவர்களுடைய மனைவியார்களுக்கு அவர்தம் இறுதிக்காலம் வரையில், அதாவது அவர்களுடைய மக்கள் வயதுடையவர்களாக ஆகிச் சம்பாதிக்கும் காலம் வரையிலும், அவர்கள் அந்தக் குடும்பத்தைக் காப்பதற்குத் தயாராகின்ற நிலை வரையிலும் அந்த ஊதியத்தை அளிப்பதற்கு அரசினர் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகை வழங்குவதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தாலுகா அலுவலகத்திலும் ஒரு தனி அதிக்காரியை நியமித்து, அவர் உதவித் தொகை தருகின்ற வேலையில் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி, முதியோர்கள் உதவித் தொகையை உடனடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். வயது முதிர்ந்தவர்கள் பல்முறை நடந்துவந்து கஷ்டப்பட்டுக் காலதாமதமாகப் பணத்தைப் பெறுகின்றனர் என்ற குறைபாடுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் பற்றித் தகவல்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [12th March 1965]

எனவே, கால தாமதத்தைப் போக்குவதற்கும், நியாயமாக உதவித் தொகைக் கிடைக்கச் செய்வதற்கும், ஒவ்வொரு தாலுகா அலுவலகத்திலும் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா வகைகளிலும் வீட்டு வசதியைப் பெருக்குவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும். வீட்டு வசதிகளாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 6 கோடி ரூபாயும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 11 கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் காட்டிலும் ஒரு மடங்குதான் அதிகமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் என்ற தேவைகளில் மூன்றாவதாக, மூன்றாவது தேவையாக உள்ளது இந்த வீட்டு வசதித் தேவை. ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையையும் மக்களுடைய தேவையையும் கணக்கெடுத்துப்பார்த்தால், ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அதிகமாக ஒதுக்கி, மக்களுடைய தேவைகள் நிறைவேற்றப் படுகின்ற அளவுக்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நடுத்தர வகுப்பினருக்கு வீட்டு வசதி, வாடகை அடிப்படையில் வீட்டு வசதி, என்ற திட்டத்தின்கீழே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இலக்கு 1 கோடியே 45 இலட்சமாகவும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இலக்கு 7 கோடி ரூபாயாகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நேரத்திலே போலீசுக் காரர்கள், டாக்டர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்ற மிக முக்கியமான சிலருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக, காவல் துறையினருக்கு, அதாவது போலீஸ்காரர்களுக்கு வீட்டு வசதியைத் தேவையான அளவு ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு முதலிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும். அடுத்தபடியாக, மருத்துவ மனைகளில் பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்கள், நர்ஸ்கள் போன்றவர்களுக்கு, அந்தந்த மருத்துவ மனைகளுக்கு அருகிலேயே வீட்டுவசதியைப் பெருக்கித் தருவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். மூன்றாவதாக, ஆசிரியைகள் விஷயத்திலே குறிப்பாக, கல்லூரிகளிலே, பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு தங்கள் தங்கள் பணியிடங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே வீட்டுவசதி செய்து தருவதில் அதிகமாகச் சலுகை காட்டவேண்டும். நான்காவதாக, எந்த வீட்டு வசதியையும் பெற முடியாதவர்கள், தாங்களாகவே வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியாதவர்களுக்கு, வீட்டுவசதிகள் செய்து தருவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு உடைமை தருகின்ற முறையிலே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். எந்த வகையிலும் வீட்டு வசதிகளைப் பெறமுடியாதவர்கள் ஆங்காங்கு விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த அடிப்படையிலே கவனம் செலுத்தி, அவர்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களை உடைமையாகத் தருகின்ற பணிகளில் அரசினர் ஈடுபடவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை மாநகராட்சியில் சேரி ஒழிப்புத் திட்டம் விரும்பத்தக்க அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதிலே அதிக கவனம் செலுத்த சர்க்காரே திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். சேரிகளை ஒழித்து, அந்த இடங்களில் குடியிருப்புக் கட்டிடங்கள், சேரிவாழ் மக்களுக்குக் கட்டித்தருகின்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். சேரிகளுடைய எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே சேரி ஒழிப்பு நடந்துகொண்டிருந்தாலும், மற்றொரு பக்கத்திலே சேரி வளர்ந்து கொண்டொளிகிறது. எனவே, அரசினர் அதற்கான தேவைகளைக் கவனித்து, சேரிகளை ஒழிப்பதற்கும், அந்த இடங்களில் மூன்றாண்டுக்கு நான்கு அடுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டித் தருவதற்கு முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும்.

12th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திருவல்லிக்கேணியில் அயோத்தியா குப்பம் என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று நான் நீண்ட நாட்களாகவே வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். கடற்கரைக்குப் பக்கத்திலே அந்த இடம் அமைந்திருக்கிறது. அங்கே எந்த வசதியும் பெறாமல், தண்ணீர் வசதியோ, விளக்கு வசதியோ பெற முடியாத அளவுக்கு அந்தச் சேரியிலே இருக்கின்றவர்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். இதைக் கவனிக்கவேண்டியது, அரசாங்கமா அல்லது மாநகராட்சியா? என்று தெரியாத நிலையில், தெளிவுபடாத நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, இதை வீட்டு வசதிக் கழகத்தினராவது எடுத்து அங்கே வாழுகின்றவர்களுக்கு வீடுகளை நல்ல முறையிலே கட்டிக்கொடுக்கும் முயற்சியை முதல் திட்டமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த இடம் மத்திய அரசாங்கத்தின் கண்ணை உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் இடமாக இருக்கக்கூடும். புதிய அலுவலகக் கட்டிடங்களைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால் அங்கே இருக்கிற மீனவ மக்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அவர்கள் அங்கே பக்கத்தில் இருக்கிற கடலிலே சென்று தொழில் செய்யவேண்டியவர்கள். பொதுவாக இந்த மாதிரிக் குடிசை போட்டுக் கொண்டு வாழ்கிற மக்களைக் கோடம்பாக்கத்திலோ அடையாறிலோ கொண்டு போய் வைப்பதைப் போல, இந்த மீனவ மக்களைக் கொண்டு போய் வைக்க முடியாது. அவர்கள் அங்கேயே இருந்தால் தான் அவர்களுடைய தொழிலைச் செய்ய முடியும். அவர்களுக்கு அங்கே வீட்டு வசதிகள் சரியானபடி இல்லை. வீட்டு வசதிகளைப் பரப்பளவிலே அகலப்படுத்துவது சாத்தியமில்லாவிட்டாலும் இரண்டு அடுக்கு, மூன்று அடுக்கு வீடுகளைக் கட்டி அங்கே வாழ்கிற மீனவர்களுக்கு அந்த இடங்களை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேறு பல அலுவல்களிலே இருக்கின்றவர்களை வேண்டுமானால் அந்த இடத்தை விட்டு மாற்றலாமே தவிர, மீனவர்களாக இருக்கின்றவர்களை அந்த இடத்திலிருந்து வேறு இடங்களுக்கு மாற்றக் கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

சேரிகளை ஒழிக்கின்ற முயற்சிகளிலே கூட, அவர்களுக்கு மாற்று இடம் தேர்ந்தெடுத்து குடியேறுவதற்கான வீடுகளைக் கட்டி முடித்த பிறகு, இருக்கின்ற இடங்களில் இருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்தும் முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். வீடுகள் கட்டப் படாத நிலையிலே அவர்களை அப்புறப்படுத்தவதன் காரணமாகப் பலவிதத் தொல்லைகளுக்கு அவர்கள் ஆளாகிறார்கள். ஆனால் அவர்களை வேறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பாத நிலைமையில் அப்புறப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மாறி மாறி நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தச் சமயத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகிய நான் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும் வகையில் தெளிவான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி போர்டிடம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வீட்டு வசதிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1961-ல் இருந்து 1964 வரை ஏழு கோடிக்கு மேல் வீட்டு வசதிக் கழகத்திடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமன்றம் அந்தத் தொகைக்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய கணக்குகளை எல்லாம் சரிபார்க்கும் பொறுப்பு எக்சாமினர் ஆப் லோகல் பண்ட் அக்கவுண்ட்ஸிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மற்றத் துறையினரின் கணக்குகளை தணிக்கை செய்கிற ஆய்வுக் குழுத் தலைவராக இருக்கிற அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரலிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. இந்தத் துறையின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்யும் பொறுப்பையும் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரலிடம் விடவேண்டுமென்று பொதுக் கணக்குக் குழு கூட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. மின்சாரக் கழகம் தனியாக இருந்தாலும் கூட, கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப் படுவது எல்லாம் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனாலிடத்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது. “காதி போர்டு” க்கு என்று பெருந்தொகை வழங்கப்பட்டு, அந்தத் துறையிலே செலவுடிக் கப்படுகிறது. அதைத் தணிக்கை செய்வது அக்கவுண்டண்ட் ஜெனால்தான். ஆனால் வீட்டு வசதிக் கழகத்திற்கு ஏழு கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பெருந்தொகையைச் செலவு செய்வதற்காக

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [12th March 1965]

கொடுத்து விட்டுத் தணிக்கை செய்யும் பொறுப்பு அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரலிடம் விடப்படவில்லை. பொதுக் கணக்குக் குழு எடுத்துக் கூறியபடி இந்தத் துறையிலே தணிக்கை செய்யும் பணியை அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரலிடம் விடுவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக்கூறப்பட்ட குறைகள், குற்றங்களைப் போக்கி நிறைவு செய்வதற்கான முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் பல வகையிலே முக்கியமானது. வேறு பல மானியங்களும் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் மாவட்ட நிர்வாகம் என்றால் பொதுவாக இந்த நாட்டின் நிர்வாகம் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே இன்று உறுப்பினர்கள் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, அவரவர்களுடைய ஸ்தலங்களைப் பற்றிய பிரச்சினைகள், யோசனைகள், குறைபாடுகள் ஆகியவற்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. எந்த அளவிலே பரிசாரம் அளிக்கக்கூடுமோ அளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது என்று இப்போது பொதுவாகக் கூறமுடியும்.

மாவட்டங்கள் பெரியதாக இருக்கின்றன. அவற்றைச் சிறியதாகக் வேண்டுமென்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த யோசனை நிலைக்காலமாக அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களை யெல்லாம் கூடப் பிரித்து விடலாமா என்று கூட அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தது. ஆனால் அப்படி மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிப்பது என்றால் நிர்வாகச் செலவு அதிகரிக்கிறது. நிர்வாகச் செலவு அதிகரிப்பதைப் பொருட்படுத்தவில்லை என்றாலும் மற்றொரு பிரச்சினை எழுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு என்று ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கிறது. பிரித்தால் அந்தப் பாரம்பரியம் பாதிக்கப் படுமோ என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை அந்தப் பிராந்தியத்தினர் விரும்புவார்களா மாட்டார்களா என்று நிலைமையும் இருக்கிறது. கோவை மாவட்டம் அல்லது செங்கற்பட்டு மாவட்டம் அல்லது தன் ஆற்காடு மாவட்டம் என்று சொன்னால் அதிலே ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் கூட மிகப் பெரியதாக இருக்கிறது. அதைப் பிரித்து விடலாம் என்று அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளை கூறினார்கள். சேலம் மாவட்டத்தைப் பிரிப்பதாக எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு யோசனை கூறப்படுகிறது. வட சேலத்தைப் பிரித்து திருப்பத்தூரைச் சேர்த்து விடலாம் என்று யோசனை கூறப்பட்டது. அதை திருப்பத்தூரைச் சேர்ந்தவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்ற நிலைமையும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் இருக்கிறது. இப்போது வட சேலத்தைப் பிரிப்பது என்றால் ஒரு தாலுகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை வரவேற்கமாட்டார்கள். அதிலிருந்து சர்ச்சைகள் வரக்கூடும். இதே மாதிரிதான் புதுக்கோட்டையைத் தனி மாவட்டமாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதும். புதுக்கோட்டையைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இருக்கிறது. எனக்கும் கூட உடன்பாடுதான். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்து இப்போது தமிழ்நாட்டோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுக் கோட்டையைத் தனி மாவட்டமாகப் பிரித்து தலைமை ஸ்தானம் கொடுப்பது நல்லது தான். ஆனால் இப்போது இருக்கிற மூன்று தாலுகாக்களை மட்டும் வைத்துத் தனி மாவட்டமாகச் செய்தால் ரொம்பச் சிறு மாவட்டமாகப் போய்விடும். அதோடு வேறு எதைச் சேர்ப்பது? இராமநாதபுரத்திலிருந்து ஒரு பகுதியைச் சேர்க்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஆட்சேபனை வரும். திருச்சியிலிருந்து சேர்க்கவேண்டுமென்றால் திருச்சியை ஒட்டிணைப்போல் சேர்த்தால்தான் செளகரியமாக இருக்கும். ஆனால் அப்போது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு வருகின்றவர்கள் திருச்சி நகரத்தின் மூலமாகத்தான் வரவேண்டியிருக்கும். அதனால்

12th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பிரித்தும் பயன் இல்லாமல் போய்விடும். இம்மாதிரிச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானது, இவ்வாறு பிரிக்காமலேயே நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும் என்றால் பாரம்பரியத்தை ஏன் கலைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, இப்போது மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது என்ற யோசனையைக் கைவிட்டு நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, கலெக்டர் அவர்களுக்கு அதிக வேலை இருக்கின்ற காரணத்தால், மேலும் மேலும் அதிகமாக்கிக்கொண்டே இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுடைய வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் என்று கலெக்டர் கிரேடியல் உள்ளவர்களை நியமித்திருக்கிறோம் என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். டி.ஆர்.ஓ.வுக்கும் கலெக்டருக்கும் இடையே வேலைகள் சரியானபடி பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவில்லையென்று சொன்னார்கள். டி.ஆர்.ஓ. என்று எந்த நோக்கத்தோடு நியமித்திருக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஜில்லாவின் கலெக்டர்தான் அந்த ஜில்லாவின் தலைமை ஸ்தானத்தை வகிக்க வேண்டும். அவர்தான் தலைமை அதிகாரியாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் எல்லாவற்றையும் அவரே செய்யமுடியாது, கலெக்டர் என்ன வேலைகளைச் செய்வது, டி.ஆர்.ஓ. என்ன வேலைகளைச் செய்வது என்பதிலே வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படாமல் இல்லை. அப்போதைக்கப்போது ஏற்படுகின்ற அனுபவத்தையொட்டிக் கலெக்டரிடமுள்ள வேறு சில வேலைகளை டி.ஆர்.ஓ. விடம் கொடுக்க முடியுமா என்று கூடப் பார்க்கிறோம்.

இப்போது கோவை ஒரு பெரிய மாவட்டம். ஆகவே அங்கு ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்று போட்டு, இப்போது அது எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்று பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். டி.ஆர்.ஓ. போட்டு கலெக்டரோடு சேர்ந்து நிர்வாகம் நடத்துகிற ஜில்லாவானாலும் சரி, ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்று போட்டு நடைபெறுகிற கோவை மாவட்டமானாலும் சரி தொடர்ந்து மேலும் கவனம் செலுத்துவோம். எல்லா ஜில்லாக்களையும் எடுத்து மாற்றுவது என்றால் செலவு அதிகமாகும். அது தவிர்க்கக்கூடிய செலவு என்றால் எதற்காக அதிகச் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இப்போது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். ஆனால் சேலம் பெரிய மாவட்டம். எப்படியும் அதைப் பிரித்துத்தான் ஆக வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களை விட ஜனத்தொகையிலும் சரி, விஸ்தீர்ணத்திலும் சரி, அது பெரியதாக இருக்கிறது. சேலம் ஒரே மாவட்டமாக சேலம் நகரத்தைத் தலைமை நகரமாக வைத்து அமைக்கப்பட்ட மாவட்டமாக இருப்பதால் வட சேலத்தில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பது என் அனுபவமும், அப்பிராயமுமாகும். எப்படியும் சேலத்தைப் பிரித்து விடுவது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முடிவு. ஏப்ரல் முதல் தேதியே பிரித்து விடலாம் என்றுதான் யோசித்தோம். ஆனால் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, உணவு விறியோகத்தில் கோளாறு ஏற்பட்டு அரசாங்கமே மேற்கொண்டு உணவுக் கொள்முதலையும் விறியோகத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்ததால் அதைப்பற்றிய பூர்வாங்க வேலையைக் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தை அடுத்த ஏப்ரல் முதல் தேதியே இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் இன்னும் சில மாதங்களில் சேலம் மாவட்டத்தைப் பிரித்து விடுவது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். பிரிப்பதற்கு முன்பு எங்கு தலைநகரம் வைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். கிருஷ்ணகிரி பிரதிநிதி அவர்கள் சொன்னார்கள். “இதில் போட்டா போட்டி வேண்டாம். நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு செய்யுங்கள். இல்லாவிடில் இரண்டு பிரதிநிதிகள் வைத்து அவர்கள் சிபார்சு செய்யட்டும், அவர்கள் சிபார்சு செய்தால் அவர்கள் முடிவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்” என்று சொன்னது உண்மைதான். இரண்டு பேர்களை நியமித்தோம், அவர்கள் இன்னும் சிபார்சு செய்யவில்லை. அவர்கள் சிபார்சு செய்து விட்டால் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. தலைநகரம் எங்கிருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யவேண்டும்.

1-00
p.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[12th March 1965]

இன்னும் சில மாதங்களில் சேலம் மாவட்டப் பிரிவை அமலுக்குக் கொண்டு வரலாம் என்றுதான் எதிர்பார்க்கிறேன். கலெக்டர் ஜில்லா அதிகாரியாக இருக்கிறார். வேறு இலாகாக்கள் எல்லாம் இருந்த போதிலும் அந்த இலாகாக்களை எல்லாம் இணைத்துப் பொதுவாக ஜில்லா தலைமை அதிகாரியாக இருப்பவர் கலெக்டர். ஆனால் வெறும் தண்டல் நாயகம் மட்டுமல்ல. தண்டல்நாயகம் என்றிருந்தது, கலெக்டர் என்று பெயர் வந்தது. பெயர்களை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. இன்று கலெக்டர் என்றால் தண்டல்நாயகம் என்று யாரும் கருத மாட்டார்கள். முக்கியமாக கேடும் நலப் பணிதான் அதிகமாக இருக்கிறது. அது பெருக்கி கொண்டு வருகிறது. எல்லா வேலைகளும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கே ஏற்படுகிறது என்றால், கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. அல்லது தாசில்தார்கள் இவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்றால் உண்மைதான். ஆனால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கில்லை. புதிதாக வருகிற வேலைகளுக்கு எல்லாம் புது அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு போனால் செலவும் அதிகமாகும், கோ-ஆர்டினைஷனும் பாதிக்கப்படும். ஆகவே வேலைகள் அதிகமாகி விட்டால் எந்த அளவிற்கு அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவு அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்த வேலைகளை கோ-ஆர்டினைட்ட் வழியில் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பு ஒரு கலெக்டராக வருவதற்கு பத்து வருடங்களாவது மற்ற வேலைகள் செய்து அனுபவப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும், அதற்குக் குறைந்திருந்தால் போதாது என்று சொன்னார்கள். கலெக்டர் பொறுப்பை ஏற்று, பெரிய மாவட்டங்களின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த வருகிறவர்கள் போதிய அனுபவம் உள்ளவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். கூடுமான வரையில் அனுபவம் உள்ளவர்களைத் தான் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். ஆறேழு மாவட்டங்களில் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறவர்கள், நல்ல முறையில் கலெக்டர்களாகப் பணியாற்றி வருகிறவர்கள் ஏழு ஆண்டுகள் அதற்கு முன்பு பணியாற்றி அந்த அனுபவத்தோடுதான் வந்திருக்கிறார்கள். ஏழு ஆண்டுகள் என்றால் அவர்கள் நல்லமுறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஆகவே எந்த ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயித்தால் நமக்குப் போதிய அளவிற்கு அந்த தகுதி உடையவர்கள் கிடைப்பது அரிதாகப் போய் விடும். ஏழு வருடங்கள் அனுபவம் பெற்று கலெக்டராகப் பணியாற்றுகிறவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். அவ்வாறுதான் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறோம். ஏழு வருடங்கள் இருந்தாலும் கூடப் பாதகம் இல்லை என்ற முறையில் தான் இப்போது நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். மதுரை பற்றி சொன்னார்கள். சில கலெக்டர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள் என்று. அடிக்கடி மாற்றுவது என்பது எனக்குக் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கவில்லை, யாருக்கும் பிடிக்கவில்லை, எனக்கும் பிடிக்கவில்லை. அதைத் தவிர்க்கத்தான் பார்க்கிறேன். ஆனால் சில சமயங்களில் நிர்வாகத் துறையில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு அவசியம் ஏற்படுகிறது. அந்த கலெக்டரே வேறு இடத்திற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அல்லது வேறு காரணங்கள் ஏற்படலாம், அல்லது லீவ் எடுக்கலாம். நிர்வாகம் ஏற்படுகிறபோதுதான் அவர்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள். கூடுமான வரையில் மூன்று வருடங்களாவது ஒரு மாவட்டத்தில் பணி புரிகிற கலெக்டர் அல்லது ஆர்.டி.ஓ. அங்கு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணம். மூன்று வருடங்கள் முடியவில்லை என்றால் இரண்டு வருடங்களாவது இருக்கவேண்டும். ஆறு மாதங்களானாலும் அவசியம் மாற்றப்படவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது, அந்த விவரங்களைக் கூற வேண்டியதில்லை. எவ்வளவோ காரணங்கள் ஏற்படுகின்றன. தவிர்க்கக் கூடாத வகையில் தான் குறைந்த அந்தக் காலவரம்பிற்குள்ளேயே மாற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டர் மக்களோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டும். தொடர்பு கொள்வதுதான் அவர்கள் பணி, அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்படும் பணி. இருந்தாலும் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் அவர்கள் இதற்கு என்று ஒதுக்கி வைத்த மனுக்களை எல்லாம் நேராக வாங்கி அந்த மனுக்களில் உள்ளதைத் தன் சகாக்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து கவனம் செலுத்தி வேண்டிய உத்தரவுகளைப் போடுவது என்பதுதான் இப்போது அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிற முறை. அதோடு ஜில்லா கலெக்டர் காரியாலயத்தில் ஒரு அதிகாரியை இதற்கு என்று நியமித்து அவர்கள்

12th March 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வருகிற மனுக்கள், தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற குறைபாடுகள் இவைகள் எல்லாம் உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறதா, கவனிக்கப்பட்டு அதில் முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா, பரிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் பிரத்தியேகமாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று இங்கு தலைமை காரியாலயத்தில் ஒருவரை இதற்கென்று எப்படி நியமித்திருக்கிறார்களோ அம்மாதிரி கலெக்டர் காரியாலயத்தில் அப்படிப்பட்ட அதிகாரி ஒருவரை அவர்களே தேர்ந்தெடுத்து கவனிக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில சமயங்களில் தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்குக் காரணங்கள் எவ்வளவோ இருக்கலாம். ஆனால் தாமதத்தை கூடுமான வரையில் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் கலெக்டர்களிடம் வற்புறுத்துவது. சில சமயங்களில் எங்களுக்கு, நிலைமை என்ன, என்ன முடிவு ஏற்பட்டது, என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். கூடுமான வரையில் ஒரு மனு போட்டால் என்ன முடிவு ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவிக்கத்தான் வேண்டும். கூடுமானவரையில் தாமதம் இன்றி அந்த வகையில் தெரிவிக்கத்தான் இப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் இருக்கிறது. அதற்கு கலெக்டர் தலைவராக இருப்பதை விட பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் ஒருவர் தலைவராக இருந்தால் நல்லது, உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் தலைவராக இருப்பது நல்லது என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். மற்றொன்று, எதோ நாங்கள் சொல்கிறோம், ஆனால் ஆலோசனைக் குழுவாகத்தான் இருக்கிறது என்று குறை கூறினார்கள். இந்த அடிப்படையில் தான் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அந்தச் சட்டப்படித் தான் இதை அமைத்திருக்கிறார்கள். அப்போது எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் எல்லாம் ஆலோசனைக் குழுதான். வட்டார ரீதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன், முன்பிருந்த ஜில்லா போர்ட் அதற்கு முன்பிருந்த தாலுகா போர்ட் நிலையில் பணியாற்றுகிற ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனம். அந்த ஸ்தல ஸ்தாபனம்தான் சிறந்த ஸ்தாபனம். அதன் முக்கியத்துவத்தை பாதிக்கக் கூடிய அளவில் அதற்கு மேல் ஸ்தல ஸ்தாபன ஜில்லா அபிவிருத்திக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஜில்லா அபிவிருத்திக் குழு ஆலோசனைக் குழுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆலோசனைக் குழுவாக இருந்தாலும் அதிலுள்ள உறுப்பினர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தால் ஜில்லா அதிகாரிகள் ஆராய்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், எந்த அளவு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடுமோ அந்த அளவிற்கு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால் அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் முடிவுகளை, சிபார்சுகளை அப்போதைக்கப்போது தெரிவிக்க வேண்டும், அரசாங்கம் அதைப் பற்றி முடிவு செய்யும் என்பதுதான் இப்போதுள்ள ஏற்பாடு. அதோடு மாநில ரீதியில் ஆலோசனைக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்கள் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். டெவலப்மென்ட் கௌன்சில் அங்கத்தினர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். இக்குழு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுகிறது. மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்றில்லாவிட்டாலும் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்ற அளவில் கூடுகிறது. சென்னை நகரில் இக்கூட்டம் நடைபெறுகிறது. இதில் பல தீர்மானங்கள் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன என்பதும், அதற்கு அரசாங்கம் என்னென்ன முறையில் நிலைமையை விளக்கிக் கூற வேண்டுமோ அதைக் கூறி வருகிறது என்பதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த நிலையில் டெவலப்மென்ட் கௌன்சிலுக்கு கலெக்டர் தலைவராக இருப்பது தான் பொருத்தம். கலெக்டர் அவர்கள் இருந்தால்தான் மற்ற இலாகாக்களோடு கோ-ஆர்டினைட் செய்து வேலைகளை எல்லாம் பார்த்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளமுடியும். ஆகவே இதில் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை. எந்த நோக்கத்தோடு இந்த கௌன்சில் அமைக்கப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம் ஈடுநேவேண்டுமென்றால், இந்த டெவலப்மென்ட் கௌன்சிலுக்கு கலெக்டர் தலைவராக

[திரு எம். பக்தவத்சலம்]

[12th March 1965]

இருப்பதுதான் பொருத்தம் என்று நினைத்துத்தான் கலெக்டர் தலைவராக இருப்பது என்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கலெக்டர்களுடைய வேலைப் பாரத்தை குறைத்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் ஜில்லாக்களில் டி.ஆர்.ஓ.வை போட்டிருக்கிறோம். இவர்கள் கலெக்டர்களுடைய வேலையை பகிர்ந்து கொள்வார்கள். என்னென்ன முறையில் இவர்களுக்கு வேலை இருக்கவேண்டும் என்பதை அவ்வப்போது அரசாங்கம் கவனித்து டி.ஆர்.ஓ.-க்களுக்கு வேலைகளை பகிர்ந்து கொடுக்கிறது. இந்த அளவில் வேலைகளைப் பிரித்துக் கொடுத்து கலெக்டர்களுடைய வேலைப் பளுவை குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. அதேபோன்றுதான் ஆர்.டி.ஓ.-க்களை போட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய டிவிஷனைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு கலெக்டர்களைப் போன்று எல்லாப் பொறுப்புகளும் இருக்கின்றன. அந்த டிவிஷனைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா வேலைகளும் ஆர்.டி.ஓ.வைத்தான் சாரும். அது மட்டுமல்ல, ஆர்.டி.ஓ.-க்களின் எண்ணிக்கையை நாம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். முன்பு நீதி இலாகாவும் சேர்ந்திருந்ததை எல்லாம் தனியாக பிரித்து இப்போது பல டிவிஷன்களாக பிரித்து ஆர்.டி.ஓ.-க்களை போட்டிருக்கிறோம். முன்னால் ஆர்.டி.ஓ.-க்களை குறைத்துவிடலாம் என்றதான் அரசாங்கமும் நினைத்தது. பின்னால் வேலைகள் அதிகமாகின. ஜூபின் பிரதேசங்கள் எல்லாம் ரெவின்யூ இலாகாவின் கீழ் வந்ததின் பின்னால் ஆர்.டி.ஓ.-க்களின் சேவை தேவைப்பட்டது. அதன் காரணமாக இவர்களுடைய எண்ணிக்கை பெருகிவந்தது. அதிலும் முக்கியமாக ஜில்லாக்களில் அபிவிருத்தி வேலைகள், கேடம் நல வேலைகள், இவை எல்லாம் ஒரு புறம் இருக்க அவ்வப்போது பல சம்பவங்கள் ஏற்படுகின்றன. அது சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய எல்லா வேலைகளையும் அவர்கள் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுடைய வேலைகளை எல்லாம் பல அங்கத்தினர்கள் இங்கு பாராட்டிப் பேசினார்கள். நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறை நிலை ஏற்பட்டது, அதை சமாளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டது, சமாளிப்பதோடு மட்டுமல்ல, அதற்கு பரிசாரம் தேடக்கூடிய அளவில் அந்த பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதின் காரணமாக தான்யங்களை கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்யக்கூடிய பொறுப்பும் ஏற்பட்டது. இதற்காக சிலில் சப்ளை ஆபீஸர்கள், டிஸ்ட்ரிக்ட் சப்ளை ஆபீஸர்கள், தாலுகா சப்ளை ஆபீஸர்கள், ஆர்.டி.ஓ.-க்கள், தாசில்தார்கள் எல்லோரும் இந்த வேலையை கவனிக்க வேண்டியிருந்தது. இவர்கள் எல்லோரும் நல்லமுறையில் கொடுக்கப்பட்ட வேலைகளை கவனித்து வந்தார்கள். அதன் பிறகு தென்பகுதியில் ஏற்பட்ட புயல் காரணமாக சேதங்கள் ஏற்பட்டன. கடல் கொந்தளிப்பின் காரணமாக சேதங்கள் ஏற்பட்டன. இன்னும் சில இடங்களில் பருவ மழை பெய்யத் தவறியதின் காரணமாகவும், நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீர் மட்டம் குறைந்ததின் காரணமாகவும் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டது. ஒரு பக்கத்தில் இயற்கையினால் எதிர்பாராத அளவிற்கு கோளாறுகள் ஏற்பட்டன. அதையெல்லாம் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. இன்னொரு பக்கத்தில் மனிதர்களால் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள், அவதிகள், அதன் மூலமாக சமீபத்தில் ஏற்பட்ட கலவரங்கள் இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டியிருந்தது. இதற்கான பொறுப்பையெல்லாம் அவர்கள் ஏற்க வேண்டியவர்தான். பெரும் கவலை அளிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலும் கூட இந்த அதிகாரிகள் தங்கள் வேலைகளை கவனித்து வந்தார்கள். உணவு பற்றாக்குறை இருந்தாலும் சரி, இயற்கையினுடைய கோளாறுகள் ஏற்பட்டாலும் சரி, மனிதர்களால் ஏற்படக்கூடிய கோளாறுகள் இருந்தாலும் சரி, எல்லாவற்றையும் கவனித்து, மக்களுக்கு வேண்டிய ஆறுதலையும், பரிசாரத்தையும் அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த ரெவின்யூ அதிகாரிகள், கலெக்டர்கள், ஆர்.டி.ஓ.-க்கள், டி.ஆர்.ஓ.-க்கள், தாசில்தார்கள் எல்லோருக்கும் இருந்தது. இதையெல்லாம் இவர்கள் கவனமாக பார்த்து வேலை செய்து வந்தார்கள். இவர்களுடைய வேலைகளை எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். சீரிய முறையில் இவர்கள் தங்கள் வேலைகளை செய்தார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்தின் பாராட்டுதலையும், பொதுமக்களுடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேலைகள் பொதுவாக அதிகரித்துக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி பலர் சொன்னார்கள். மக்களுடைய குறைகள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் அவ்வப்போது என்னென்ன முறையில் தீர்க்க வேண்டும் என்பதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. அதிகாரிகளும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்விதம் வேலைகள் செய்து வரும்போது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் ஒரு சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். தானியக் கொள்முதல் விஷயத்தில் ஏற்படுகின்ற குறைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பு கொள்முதல் செய்வதற்காக வியாபாரிகளிடத்தில் தான் இந்த பொறுப்பை விட்டோம். ஆனால், அவர்கள் தங்கள் சுயநலத்தை மட்டும் கருதிப் வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்கவில்லை. அதன் காரணமாக நாம் விலைக்கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தோம். அது வியாபாரிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. விலை கூடிக்கொண்டு போகிறது, ஓரேயடியாக அதிகரித்துக்கொண்டு போகும் இந்த விலை உயர்வினால் பாருக்கு லாபம், விவசாயிகளுக்கு இதன் பலன் போய் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் பேரகவில்லை. இடையில் இருக்கின்றவர்கள் தான் இதனுடைய லாபத்தை எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதே நேரத்தில் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களும் பாதிக்கப்பட்டுார்கள். விலையை நிர்ணயம் செய்யவில்லை என்றால் மேனேலும் எல்லாம் பொருள்களின் விலையும் ஆண்டுதோறும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இரண்டு ரூபாய் அல்லது இரண்டரை ரூபாய் கொடுத்தாலும் அரிசி கிடைப்பதில்லை என்கின்ற நிலைமையான் வந்தது. எவ்வளவுதான் அரிசி இருந்தாலும் விலை அதிகமாக இருந்தால் அது சாதாரணமாக மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்காதது போல்தான் ஆகும். ஆகவே தான் விலையைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இதுதான் கட்டுப்பாடு. முக்கியமாக வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்திருந்தால் அரசாங்கம் இதில் தலையிடாமல் இருந்திருக்கலாம். வியாபாரிகளை நடத்தி யிருந்தால் அவர்களும் ஓரளவுக்கு இதில் லாபத்தைப் பெற்றிருக்கலாம். அதற்கு வியாபாரிகள் தயாராக இல்லை. அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக் கவும் மறுத்தார்கள். லாபம்தான் அவர்களுக்குப் பெரியது என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். இதன் காரணமாக அரசாங்கமே தான்யங்களைக் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. கொள்முதல் செய்வ தோடு மட்டுமல்ல, விநியோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது.

கொள்முதல் பற்றிய ஒரு விளக்கத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன். உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகள் தங்களுக்குரிய நெல்லை ஓரளவுக்கு விற்புத்தான் ஆக வேண்டும். அரிசியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. மற்றப் பண்டங்களை வாங்க வேண்டும் என்றால் எப்படியும் ஓரளவுக்கு தங்கள் நெல்லை விற்புத்தான் ஆக வேண்டும். காசு கிடைப்பதின் மூலமாகத்தான் மற்றத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். அவ்விதம் எல்லோருக்கும் நெல் விற்புக் வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது என்றிருந்தாலும், நாம் சில கிண்குளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதாவது, ஒரு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கண்டிப்பாக அரசாங்கத்திற்கு நெல் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப் பந்தம் இல்லை என்று விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு ஏக்கர் வைத்தி ருந்தாலும் அவர்களும் நெல்லை விற்கத்தான் வேண்டும். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு தான் மற்றத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியும் எங்கேயோ விற்கப்போகின்றோம், அப்படி விற்கப்போவதை, அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிற ஏஜெண்டுகளிடம் நியாயமான விலைக்கு கொடுங்கள் என்று தான் அரசாங்கம் கூறுகிறது. தாங்களாகவே தனியாக விற்க முடியாது. அவ்வாறு விற்புளும் வாங்கினாலும் குறும். ஆகவே அரசாங்கம் நியமித்திருக்கின்ற ஏஜெண்டு களிடம் கொடுத்தவருங்கள் என்று தான் அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. அதற்கு இத்களை ஏக்கர்கள் இருக்கின்றவர்கள் குறைந்த அளவு இவ்வளவு நெல் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் டொல்ஸ்ஸுக்குக் கூறாது. ஒரு ஏக்கர் இருப்பவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு நெல் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கண்டிப்பு இல்லை. ஆனால், அவர்களாகவே தங்கள் நெல்லைக் கொடுக்கலாம். சிலர் சொல்லுவது, ஏதாவது லெவி என்ற

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [12th March 1965]

முறையில் வைத்துவிடுங்கள், அதற்கு கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து விட்டு மீதியுள்ளதை நாங்கள் வெளியில் கூடுதல் விலைக்கு விற்பனை செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவ்விதம் சொல்வது தவறு. நல்லமுறையில் நாம் விலையை கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்றால், நல்ல முறையில் இந்த கண்ட்ரோல் முறையையும் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இல்லையென்றால் விலை அதிகமாகிவிடக்கூடிய நிலை தான் ஏற்படும். லெவிக்குக் கொடுப்பதை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, மீதமுள்ளதை எல்லாம் அதிகமான விலைக்குக் கொடுக்கலாம் என்று வைத்து விட்டால் நிச்சயமாக அளவு கடந்து விலை ஏறிவிடும். அப்படி ஏற்படுத்திவிட்டால் நம்முடைய நோக்கமே மாறிவிடும். ஆகவேதான் நாம் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. புதுக்கோட்டையில் ஏன் கொள்முதல் செய்கின்றீர்கள், அந்தப் பிரதேசமே உணவுப் பற்றாக்குறை உள்ள பிரதேசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. எங்கு பற்றாக்குறை இருந்தாலும் எல்லா இடத்திலும் கொள்முதல் செய்து, எங்கெங்கு உணவுக்கு தேவையிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரியில் கொள்முதல் செய்தாலும் சரி, திருநெல்வேலியில் கொள்முதல் செய்தாலும் சரி, அந்தந்த ஜில்லாக்களில் எங்கெங்கு தேவை இருக்கிறதோ அவை எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு அங்கு பற்றாக்குறை இருந்தால், அங்கு கொடுத்து விட்டுத்தான், மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்புவார்கள். அந்தந்த ஜில்லாக்களில் கொள்முதல் செய்வதை அங்கங்கு எவ்வளவு தேவையிருக்கிறதோ அதைக் கொடுத்து விட்டு, மிச்சமிருந்தால் வேறு ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பப்படும். இந்தப் பணியையும் சரியாக வகையிலே ரெவினியூ அதிகாரிகள் புரிந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அவர்களுக்குப் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

வீடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகாரிகளுக்கெல்லாம், ரெவினியூ அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் வீடுகள் இருப்பது அவசியம்தான். இப்போது அந்த அளவுக்கு இல்லை. இப்போது கலெக்டர்களுக்கு அநேகமாக இருக்கிறது, ஒன்று அல்லது இரண்டு ஜில்லாக்களைத் தவிர. மற்றபடி ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆஃபிஸர்களுக்கு இல்லை. பெரிய அதிகாரிகளும், சிறிய அதிகாரிகளுக்கும் வீடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் தொல்லை இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம்.

முதியோர் பென்ஷனைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இதிலே உறுப்பினர்கள் கூறிய அபிப்பிராயங்களிலிருந்து ஒரு தவறுதலான கருத்து இருந்ததைக் கண்டேன். ஓரளவுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும், இவ்வளவு தான் பணம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, இனிமேல் வேண்டும் என்கின்றவர்களுக்கு இல்லை என்று கேட்டை மூடிவிடவேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஒர்ட் ஏஜ் பென்ஷன் வைத்திருக்கிற மாநிலங்களில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்த வகையில் நாம் கொடுப்பதில் நாலில் ஒரு பங்கு கூடக் கொடுப்பதில்லை. இதிலே ஒரு வரம்பு போடவேண்டும் என்பது அல்ல. இது வினியோகிக்கப்படும் போது சில புகார்கள் வருகின்றன. தவறுதலாகப் பெற்று விடுகிறார்கள் என்று புகார்கள் வருகின்றன. அந்தப் புகார்களைக் கவனிக்கத்தான் வேண்டும். புகார்களைக் கவனித்துத் தான் மேற்கொண்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுதான் நிலைமையே தவிர, இந்த அளவுக்குக் கொடுத்து விட்டோம், பணம் தீர்ந்து விட்டது என்பது அல்ல. வேண்டியவர்களுக்குக் கிட்டவில்லை என்று கூறுவது சரியல்ல.

அரசாங்கக் கடன் வசூலிப்பதுபற்றியும் சொன்னார்கள். அந்தப் பணியும் ரெவினியூ அதிகாரிகளுக்குத்தான் போய்ச் செலுகிறது. பெரிய பணக்காரர்களிடம் வசூல் செய்து, அல்லது பாங்குகளை அண்டரேட் பண்ணச் சொல்லி கடனை வசூல் செய்து விடலாம்—சரி செய்து விடலாம். இந்த அரசாங்கம் கேட்டால் யார் வேண்டுமானாலும் கொடுப்பார்கள். அந்த நம்பிக்கை அரசாங்கத்தின் நிதி நிலையில் இருக்கிறது. அது மாதிரியும் அல்ல நோக்கம். சாதாரண விவசாயிகள் ஓரளவு சிக்கனம் செய்யவேண்டும், எத்தனை தான் செலவு இருந்தாலும் செலவோடு

12th March 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

செலவாகச் செய்வதை விட, சர்க்காருக்குக் கொடுக்கட்டும், அதனால் சேமிப்புத் தன்மை ஏற்படும் என்பதுதான் நோக்கம். இதிலே நிர்ப் பந்தம் இல்லை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் நிர்ப் பந்தப்படுத்தி வாங்கப் பட்ட வாரீஸோன் மாதிரி அல்ல. அதைப்பற்றி எவ்வளவு புகார் வந்தது என்று எனக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அது தெரிந்திருக்காது. அப்படி நாம் வசூலிப்பதில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தபோது நானே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். சேமிப்புப் பழக்கம் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு வரவேண்டும். நகரத் தில் இருக்கிற வியாபாரிகளுக்கு வரவேண்டும். சேமிப்புத் திட்டத்தினால் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற பணம் கிடைப்பதோடு, சேமிப்பு இயக்குத்தினால் யார் சேமிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நலம் ஏற்படுவதாக இருக்கிறது என்று நான் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன். கலெக்டர் கூட போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அதற்கென்று சில அதிகாரிகளை நியமிக்கிறோம். ஏற்கெனவே ஒரு தாசில் தானா நியமித்தோம். இதைச் சீரிய வகையில் நிறைவேற்றக்கூடிய அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து, ஏஜெண்டுகளைப் போட்டு ஏற்பாடு செய்திருக் கிறோம். ஆசிரியர்கள் கூட ஏஜெண்டாக இருக்கலாம். அவர்களுக்கும் வருமானம் வரும். மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் ஏஜெண்டுகள் போட்டு நல்ல வருமானம் வருகிறது. நல்ல வசூல் ஆகிறது. அதனால் மக்க ளுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது. தொடர்ந்து நம் அதிகாரிகள், கலெக்டர்கள் உட்பட, போதிய அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் இந்த சமயத்திலே கூறுவேன்.

முக்கியமானது ஒன்று, நான் மிகவும் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருவது, வீட்டு வசதி பற்றியது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூறி னார்கள். மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உணவு, ஆடை முக்கியமோ அவ்வாறு முக்கியமானது, அத்தியாவசியமான தேவையானது இருப்ப தற்கு நிழல். எந்த அளவுக்கு வீடுகள் கட்டவேண்டுமோ அந்த அள வுக்குக் கட்டவேண்டுமென்றுதான் பார்க்கிறோம். அதற்கென்று தான் தனி ஹவுஸிங் போர்டு யூனிட் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகமாக வீடுகள் கட்டுவதற்குத்தான் அதற்கு வேண்டிய திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், அதை விட முக்கியமானது, உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது, கனம் உறுப்பினர் நாயகனாக சாமி குறிப்பிட்டார்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பற்றி. தஞ்சை ஜில்லாவிலே பெரிய சக்ரை. மனையாவது இருக்கிறது என்றால் அது கூடக் கிடையாது. அதற்கென்று சட்டம் கூட செய்திருக்கிறோம். ரொம்பவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் ஆகியவர்களுக்கு உடனடியாகப் பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்தி மனைக்கட்டுகளை வழங்கிவிடவேண்டும், வீடு கட்டுவதைப் பற்றிக்கூட பின்னால் எடுத்துக்கொள்ளலாம், மேற் கொண்டு உதவி செய்யலாம். உடனடியாக இவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகளை வழங்கவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் அவா. அந்த முறையில் வழங்க அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வரும்.

கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றிக் கூறினார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொள்கை என்ன என்று கூடக் கேட்டார்கள். கிராம அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் நீண்ட காலமாக அவர்களுக்குப் பாரம் பரியம் இருக்கிறது. பாரம்பரியம் என்று சொல்லும்போது பரம்பரை பாத்தியதைபற்றி நான் சொல்லவில்லை. பரம்பரை பாத்தியம் இருக்க முடியாது. பரம்பரை பாத்தியம் இருக்க முடியாது என்று சப்ரீம் கோர்ட்டி லேயும் தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் சட்டப்படி யாகும் பரம்பரை பாத்தியம் கோர முடியாது. என்ன கருத்து என்றால், ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவோமானால் “டிரெடிஷன்” இருக்கிறது. அது ரொம்ப முக்கியமானது. ஜில்லாவைப்பற்றி ட்ரெடிஷன் என்று சொன்னேனே, கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, செங்கற்பட்டு ஜில்லா, தென் ஆற்காடு ஜில்லா, வட ஆற்காடு ஜில்லா என்ற முறையில், தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு என்பது அவ்வளவு சரியாக இல்லை என்றாலும் அந்த மாதிரி வந்து விட்டது, அமைந்து விட்டது. அதிலே ட்ரெடிஷன் இருக் கிறது. அந்த மாதிரி கிராம அதிகாரிகளுக்கு ட்ரெடிஷன், ட்ரெடிஷன்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[12th March 1965]

கிராம அதிகாரிகளாக கிராமத்தில் இருக்கிறவர்கள், பட்டாதார்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கென்று தகுதி நிர்ணயித்து, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் மனுக் கோரி, அவர் டிவிஷன் கிளார்க் மாதிரி நியமிப்பது என்றால் இந்த வேலைக்கு அப்பாள் தகுதியுடையவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் பாரம்பரியத்தை, ட்ரெடிஷனை வைத்துக் கொள்வோம். வேலையும் அவர்களுக்குப் பெருகிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது, ஆகையால் அவர்களுக்கு ஓரளவு ஊதியங்களை நாம் பெருக்கவேண்டுமென்றுதான் கிராம முன்சிப்புகள், மணியக்காரர்கள், வெட்டி, தலையாரி ஆகியவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதற்கு மேலும் இப்போது நாம் உயர்த்துவோம் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அவர்கள் திருப்தி பட்டிருக்கிறார்கள். திருப்தியோடு இருப்பார்கள். அவர்களுடைய திருப்தி பாதிக்கப்படக் கூடாது. இன்னும் ஏதாவது வருமா என்று இப்போதே ஆரம்பிக்கக் கூடாது. எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து, பல பேர்கள் எதிர் பார்த்ததற்கு மேலாக, கிராம அதிகாரிகள், வெட்டி, தலையாரி ஆகியவர்களின் ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அமைப்பை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு கிராம வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களும் பெருமையோடு இந்த வேலையில் ஈடுபடவேண்டும். ஊதியம் முக்கியமல்ல. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு எவ்வளவோ வேலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு வாய்ப்பு என்றுதான் உற்சாகத்தோடு பணியாற்றுகிறார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்ற எண்ணத்தோடு பணியாற்றுகிறார்கள். அந்த முறையில் அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கு கையை விட்டுச் செலவு ஏற்படக் கூடாது. அவர்கள் மரியாதையாக நடத்தப்படவேண்டுமென்று எப்போதும் வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அது தான் கிராம அதிகாரிகள் அமைப்பு. வேலை அதிகப்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறது. அப்படி வேலை அதிகப் பட்டுக்கொண்டு வந்தாலும் என்ன வகையிலே நாம் அவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட முடியுமோ அதுவும் அப்போதைக்கப்போது கவனிக்கப் பட்டுத்தான் வருகிறது.

பென்ஷன் கொடுக்கிற விஷயத்தில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். முன்பே, அதிகத் தாமதம் ஏற்படுவதாக என் கவனத்திற்கு வந்தபோது அதைக் காணும்போது வருந்தியது உண்டு. உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களுக்கு சீக் கிரத்தில், தாமதம் இன்றி நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி வழங்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம்.

மேலும் நான் முன்பே கூறியது போல கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் தங்களுடைய யோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கும். அதிகாரிகள் இதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வட சேலம் தலைநகரைப் பொறுத்த வரையில் அது எங்கே இருக்கும், கிருஷ்ணகிரியா, தர்மபுரியா என்பதற்காகக் குழு அமைத்திருக்கிறோம், அது முடிவு தெரிவிக்கும் என்று சொன்னார்கள். கடைசியாக முடிவு செய்வது சர்க்காரை யில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் சர்க்காருக்கே பிரத்தியேகமாக முடிவு இருக்கும்போல் தோன்றுகிறது. அந்தப் பிரத்தியேகமான முடிவு என்ன என்று கூற முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைச் சர்க்கார்தான் செய்யவேண்டும், சர்க்கார் செய்வார்கள். கிருஷ்ணகிரி உறுப்பினர் திரு. கமலநாதன் அவர்களுக்குத் தெரியும். இரண்டு பேர்களும் ஒரு இடத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லவேண்டும். அப்படி இன்னும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அப்படிச் சொன்னபிறகு—அவர்கள் சொன்னதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை—அரசாங்கம் அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, முடிவு எடுக்கும்.

12th March 1965]

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : இப்பொழுது ப்ரொக்யூர்மெண்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஸ்லாப் லிஸ்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே பாரக்கும்பொழுது எஞ்சியிருக்கும் நெல்லை ஏன் அந்த ப்ரொக்யூர்மெண்டு ஏஜெண்டுகளிடமே கொடுத்துவிடக்கூடாது? இஷ்டம்போல் விற்கமுடியாத நிலையில், எதற்காக ஸ்லாப் லிஸ்டம்? தங்கள் தேவைக்கு வேண்டியது போக, மீதி உற்பத்தியானது பூராவுமே ப்ரொக்யூர்மெண்டு ஏஜெண்டுகளிடமே கொடுத்து விடலாமே? ஸ்லாப் லிஸ்டம் வேண்டிய தில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது தான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம். நிர்ப்பந்தமாக எதையும் கேட்டால், எங்களுக்கு வேண்டியதை யெல்லாம் கேட்கிறார்களே, எங்களால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல் வார்கள். அதற்காக ஒரு அளவு வைத்திருக்கிறோம். “மார்க்கெடின் ஸர்ப்பளஸ்” எவ்வளவு உண்டோ, அவ்வளவையும் அரசாங்கம் வாங்கி, அதைச் சேமித்துவைத்து, எங்கே வேண்டுமோ அங்கே விறியோகிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். கணக்குப் போட்டு இவ்வளவுதான் “மார்க்கெடின் ஸர்ப்பளஸ்” என்று சொன்னால் விவசாயிகள் எங்களிடம் அவ்வளவு இல்லை என்று சொல்வார்கள். அதற்காகத்தான் தோராயமாக ஓர் அளவு என்று வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்காக திருப்பத்தூர் . . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member may please resume his seat. Perhaps, the hon. Member was not present in the House when the Hon. the Chief Minister mentioned this point.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை வற்புறுத்து கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : வெட்டுப்பிரேரேபணையை வற்புறுத்துவதற் காக எந்த கனம் அங்கத்தினரும் எழுந்து சொல்லவேண்டியதில்லை. அதைத் திரும்பப் பெறுவதாக இருந்தால் தான், எழுந்து சொல்ல வேண்டும்.

The question is—

“That the allotment of Rs. 7,41,08,300 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100 ”.

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,41,08,300 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 3,88,36,600 under Demand No. XXXII—Pensions—be reduced by Rs. 100 ”.

The cut motion was put and lost.

[12th March 1965]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,88,36,600 under Demand No. XXXII—Pensions”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 8,92,78,900 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous—be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,92,78,900 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,56,37,800 under Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,02,500 under Demand No. XLVI—Commuted value of Pensions”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 29,85,38,800 under Demand No. XLVIII—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,85,38,800 under Demand No. XLVIII—Loans and Advances by the State Government”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

1-26
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.